

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2013/36/ES

2013 m. birželio 26 d.

dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

nuostatos turėtų būti įtrauktos į šios direktyvos ir į to reglamento dėstomąją dalį;

atsižvelgdami Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ⁽²⁾ ir 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ⁽³⁾ keletą kartų buvo iš esmės keičiamos. Daugelis direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatų taikomos ir kredito įstaigoms, ir investicinėms įmonėms. Siekiant aiškumo, taip pat siekiant užtikrinti, kad tos nuostatos būtų darniai taikomos, jos turėtų būti įtrauktos į naujus teisėkūros procedūra priimamus aktus, taikytinus ir kredito įstaigoms, ir investicinėms įmonėms, t. y. į šią Direktyvą ir į 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁴⁾. Kad teisės aktai būtų lengviau suprantami, direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB priedų

(2) šioje direktyvoje, *inter alia*, turėtų būti išdėstytos nuostatos, kuriomis reglamentuojamas veiklos leidimų išdavimas, kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimas, naudojimas įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijų įgaliojimai šioje srityje, taip pat nuostatos, kuriomis reglamentuojamas kredito įstaigų ir investicinių įmonių pradinis kapitalas ir priežiūrinis tikrinimas. Pagrindinis šios direktyvos tikslas ir dalykas – suderinti nacionalines nuostatas dėl galimybės verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių veikla, jų valdymo metodų ir priežiūros sistemos. Direktyvose 2006/48/EB ir 2006/49/EB taip pat nustatyti kredito įstaigų ir investicinių įmonių riziką ribojantys reikalavimai. Tie reikalavimai turėtų būti numatyti Reglamente (ES) Nr. 575/2013, kuriuo kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms nustatomi vienodi ir tiesiogiai taikomi riziką ribojantys reikalavimai, nes tokie reikalavimai yra glaudžiai susiję su finansų rinkų veikimo aspektais – taikomi tam tikram įstaigų turimam turtui. Todėl šią direktyvą reikėtų skaityti kartu su Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 ir ji kartu su tuo reglamentu turėtų sudaryti teisinę sistemą, pagal kurią būtų reglamentuojama bankininkystės veikla, priežiūros sistema bei kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms taikomos riziką ribojančios taisyklės;

(3) Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatyti bendrieji riziką ribojantys reikalavimai papildomi konkrečia tvarka, dėl kurios turi spręsti kompetentingos valdžios institucijos, nuolat vykdydamos kiekvienos atskiros kredito įstaigos ir investicinės įmonės priežiūrinį tikrinimą. Tokios priežiūros tvarkos apimtis, *inter alia*, turėtų būti nustatyta šioje direktyvoje, o kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti numatyta galimybė spręsti, kokia tvarka turėtų būti nustatyta. Tuo atveju, kai tokia konkreti tvarka susijusi su likvidumu, kompetentingos valdžios institucijos, *inter alia*, turėtų atsižvelgti į 2010 m. spalio 27 d. Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto gairėse dėl likvidumo sąnaudų ir naudos paskirstymo išdėstytus principus;

⁽¹⁾ OL C 105, 2012 4 11, p. 1.

⁽²⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

- (4) pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų⁽¹⁾ investicinėms įmonėms, kurioms veiklos leidimus išduoda ir kurias prižiūri jų buveinės valstybės narės tos pačios kompetentingos valdžios institucijos, leidžiama laisvai steigti filialus ir teikti paslaugas kitose valstybėse narėse. Toje direktyvoje atitinkamai numatyta, kad reikia suderinti investicinių įmonių veiklos leidimų išdavimo ir veiklos vykdymo taisykles. Tačiau joje nenustatyta, koks turi būti tokių įmonių pradinio kapitalo dydis ar bendra jų prisiimamos rizikos stebėsenos sistema – šiuos dalykus reikėtų nustatyti šia direktyva;
- (5) ši direktyva turėtų būti laikoma esminiu dokumentu, skirtu vidaus rinkos galutiniam sukūrimui ir įsisteigimo laisvės, ir laisvės teikti finansines paslaugas atžvilgiu kredito įstaigų veiklos srityje;
- (6) kad vidaus rinka veiktų sklandžiai, reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas ir daug didesnė reguliavimo ir priežiūros praktikos konvergencija;
- (7) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010⁽²⁾ įsteigta Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI). Šioje direktyvoje turėtų būti atsižvelgta į tame reglamente nustatytą EBI vaidmenį ir funkcijas, taip pat į tvarką, kurios reikia laikytis pavedant užduotis EBI;
- (8) atsižvelgiant į tai, kad šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 EBI pavesta daugiau užduočių, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų jai užtikrinti pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių;
- (9) žengiant pirmą žingsnį bankų sąjungos link, bendru priežiūros mechanizmu (BPM) turėtų būti užtikrinta, kad Sąjungos politika, susijusi su riziką ribojančia kredito įstaigų priežiūra, būtų įgyvendinama nuosekliai ir veiksmingai, kad bendras finansinių paslaugų taisyklių sąvadas būtų vienodai taikomas kredito įstaigoms visose susijusiose valstybėse narėse ir kad būtų vykdoma pati kokybiškiausia tų kredito įstaigų priežiūra, kuriai netrukdytų kitos, su rizikos ribojimu nesusijusios aplinkybės. BPM yra tolesnių veiksmų kuriant bankų sąjungą pagrindas.
- Tai atspindi principą, kad prieš pradedant taikyti bendrus intervencijos mechanizmus krizių atvejais, reikėtų taikyti bendras kontrolės priemones, kad būtų sumažinta tikimybė, jog reikės panaudoti tokius intervencijos mechanizmus. Europos Vadovų Taryba savo 2012 m. gruodžio 14 d. išvadose pažymėjo, kad „Komisija per 2013 m. pateiks pasiūlymą dėl bendro pertvarkymo mechanizmo valstybėms narėms, dalyvaujančioms bendrame priežiūros mechanizme (BPM), kuriam teisės aktų leidėjai turi suteikti pirmenybę siekiant jį priimti per dabartinį parlamentinį ciklą“. Finansų sistemos integravimas galėtų būti toliau stiprinamas įsteigiant bendrą pertvarkymo mechanizmą, įskaitant tinkamas ir veiksmingas finansinio stabilumo stiprinimo priemones, siekiant užtikrinti, kad sprendimai dėl bankų pertvarkymo būtų priimami sparčiai, nešališkai ir visų suinteresuotų šalių labui;
- (10) priežiūros užduočių pavidimas Europos Centriniam Bankui (ECB) kai kurių valstybių narių atveju turėtų būti suderintas su 2010 m. įsteigta Europos finansų priežiūros institucijų sistema ir atitikti jos pagrindinį tikslą – sukurti bendrą taisyklių sąvadą ir stiprinti priežiūros praktikos konvergenciją visoje Sąjungoje. ECB turėtų vykdyti savo užduotis atsižvelgdamas į visus atitinkamus teisės aktus, įskaitant visą pirminę ir antrinę Sąjungos teisę, Komisijos sprendimus valstybės pagalbos srityje, konkurencijos taisykles ir susijungimų kontrolę, taip pat visoms valstybėms narėms taikomą bendrą taisyklių sąvadą, ir jų laikydamasis. EBI pavesta parengti techninių standartų projektus ir gaires bei rekomendacijas, kuriais būtų užtikrinta priežiūros konvergencija ir priežiūros rezultatų nuoseklumas Sąjungoje. ECB neturėtų vykdyti tų užduočių, tačiau turėtų pasinaudoti įgaliojimais priimti reglamentas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 132 straipsnį laikydamasis teisės aktų, kuriuos, remdamasi EBI parengtais projektais, priima Komisija, ir laikydamasis gairių bei rekomendacijų pagal Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.
- (11) EBI teisiškai įpareigojantis tarpininkavimo vaidmuo yra pagrindinis elementas skatinant koordinavimą, priežiūros nuoseklumą ir priežiūros praktikos konvergenciją. EBI tarpininkavimas gali būti pasiūlytas jos pačios iniciatyva, kai tai yra konkrečiai numatyta, arba vienos ar kelių kompetentingų valdžios institucijų – nesutarimo atveju. Šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti numatyta daugiau atvejų, kuriais EBI gali inicijuoti teisiškai įpareigojantį tarpininkavimą savo pačios iniciatyva, kad būtų padidintas priežiūros praktikos nuoseklumas. EBI neturi teisės savo iniciatyva imtis tarpininkavimo vaidmens svarbių filialų įvardijimo ir konkrečios įstaigos riziką ribojančių reikalavimų nustatymo pagal šią direktyvą klausimais. Tačiau, siekiant skatinti koordinavimą ir padidinti priežiūros praktikos nuoseklumą tose opiose srityse, kompetentingos valdžios institucijos nesutarimo atveju turėtų turėti galimybę pasinaudoti EBI teikiamu tarpininkavimu ankstyvuoju proceso etapu. Toks ankstyvas EBI tarpininkavimas turėtų padėti išspręsti nesutarimą;

(¹) OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

(²) OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

- (12) siekiant, kad būtų apsaugotos santaupos ir sudarytos vienodos kredito įstaigų konkurencijos sąlygos, priemonės, skirtos kredito įstaigų priežiūrai koordinuoti, turėtų būti taikomos joms visoms. Tačiau reikėtų tinkamai atsižvelgti į objektyvius jų įstatų ir tikslų, nustatytų nacionalinėje teisėje, skirtumus;
- (13) siekiant užtikrinti gerai veikiančią vidaus rinką, reikalinga skaidri, nuspėjama ir suderinta priežiūros praktika ir sprendimai verslui vykdyti ir tarpvalstybinėms kredito įstaigų grupėms valdyti. Todėl EBI turėtų geriau suderinti priežiūros praktiką. Priežiūros procesai ir sprendimai turėtų nekliudyti vidaus rinkos veikimui dėl laisvo kapitalo judėjimo. Priežiūros institucijų kolegijos turėtų užtikrinti, kad būtų parengta bendra suderinta darbo programa ir priimti suderinti priežiūros sprendimai. Turėtų būti stiprinamas buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas užtikrinant didesnę skaidrumą ir aktyvesnę keitimąsi informacija;
- (14) dėl to kredito įstaigų priežiūros koordinavimo priemonių taikymo sritis turėtų būti kuo platesnė, kad apimtų visas įstaigas, kurių veikla – priimti grąžintinas lėšas iš visuomenės indėlių ar kita forma, pavyzdžiui, nuolat išleidžiant obligacijas ir kitus panašius vertybinius popierius, ir savarankiškai teikti kreditus. Reikėtų numatyti išimtis tam tikroms kredito įstaigoms, kurioms ši direktyva netaikoma. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinių įstatymų, kuriuose numatyta, kad kredito įstaigos turi gauti specialius papildomus veiklos leidimus, kad galėtų verstis tam tikra veikla ar vykdyti tam tikrų rūšių operacijas, taikymui;
- (15) tikslinga derinti tuos dalykus, kurie būtini ir kurių pakanka, kad būtų užtikrintas veiklos leidimų ir rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sistemų tarpusavio pripažinimas, ir kurie suteikia galimybę išduoti visoje Sąjungoje pripažintą vieną bendrą veiklos leidimą ir taikyti buveinės valstybės narės riziką ribojančios priežiūros principą;
- (16) pagal tarpusavio pripažinimo ir buveinės valstybės narės priežiūros principus reikia, kad valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos atsisakytų išduoti leidimus arba juos panaikintų, jeigu tokie veiksniai kaip, pavyzdžiui, veiklos programos turinys, geografinis veiklos pasiskirstymas ar realiai vykdoma veikla, aiškiai rodo, kad kredito įstaiga nusprendė vadovautis tam tikros valstybės narės teisine sistema išvengti griežtesnių kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje ji vykdo ar ketina vykdyti didesnę savo veiklos dalį, taikomų standartų. Jei nėra akivaizdžių tokios veiklos požymių, bet didžioji dalis bankų grupei priklausančių subjektų turto yra kitoje valstybėje narėje, kurios kompetentingos valdžios institucijos yra atsakingos už konsoliduotos priežiūros vykdymą, atsakomybė už konsoliduotos priežiūros
- vykdymą turėtų būti keičiama tik toms kompetentingoms valdžios institucijoms sutikus;
- (17) kompetentingos valdžios institucijos kredito įstaigai neturėtų išduoti veiklos leidimo ar pratęsti jo galiojimo, jeigu dėl tos įstaigos ir kitų fizinių ar juridinių asmenų glaudžių ryšių joms gali būti sutrukdyta veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas. Kredito įstaigos, jau gavusios veiklos leidimus, taip pat turėtų atitikti kompetentingų valdžios institucijų reikalavimus, susijusius su tokiais glaudžiais ryšiais;
- (18) nurodyta priežiūros institucijų atliekama veiksminga priežiūros funkcija taip pat apima konsoliduotą priežiūrą, kuri turėtų būti taikoma kredito įstaigai ar investicinei įmonei, kai tai numatyta Sąjungos teisėje. Tokiais atvejais institucijos, į kurias kreipiamasi dėl veiklos leidimo, turėtų galėti nustatyti, kurios institucijos yra kompetentingos vykdyti konsoliduotą tos kredito įstaigos ar investicinės įmonės priežiūrą;
- (19) kredito įstaigoms, gavusioms veiklos leidimą savo buveinės valstybėje narėje, turėtų būti leidžiama visoje Sąjungoje užsiimti bet kurių ar visų rūšių veikla, nurodyta veiklos rūšių, kurioms taikomas abipusis pripažinimas, sąraše, steigiant filialus arba teikiant paslaugas;
- (20) tas veiklos rūšis taip pat tikslinga pripažinti tarpusavyje, jeigu tokių rūšių veikla užsiima finansų įstaigos, kurios yra kredito įstaigų patronuojamosios įmonės, ir jeigu tokioms patronuojamosioms įmonėms taikoma konsoliduota jų patronuojančiųjų įmonių priežiūra ir jos atitinka tam tikras griežtas sąlygas;
- (21) priimančioji valstybė narė naudojimosi įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas srityje turėtų turėti galimybę reikalauti, kad subjektai, kurie savo buveinės valstybėje narėje nėra gavę leidimo veikti kaip kredito įstaigos, laikytųsi konkrečių jos nacionalinių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų, arba to reikalauti veiklos rūšių, kurioms taikomas abipusis pripažinimas, sąraše nenurodytų rūšių veiklos atžvilgiu, jeigu, pirma, tokios nuostatos dar nėra įtrauktos į Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, atitinka Sąjungos teisę ir yra skirtos visuotinei gerovei užtikrinti, ir, antra, jeigu tokiems subjektams arba tokiai veiklai netaikomos lygiavertės taisyklės pagal jų buveinės valstybių narių įstatymus ar taisykles;
- (22) be Reglamento (ES) Nr. 575/2013, kuriuo nustatomi kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms tiesiogiai taikomi riziką ribojantys reikalavimai, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tų rūšių veiklą, kuriai taikomas tarpusavio pripažinimas, nebūtų kliūčių vykdyti tokiu pačiu būdu, kaip buveinės valstybėje narėje, jeigu ta veikla neprieštarauja teisinėms nuostatomis, kuriomis užtikrinama visuotinė gerovė priimančiojoje valstybėje narėje;

- (23) taisyklės, kuriomis reglamentuojama kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, filialų veikla, turėtų būti analogiškos visose valstybėse narėse. Svarbu užtikrinti, kad tokios taisyklės nebūtų palankesnės už taisykles, taikomas kitos valstybės narės kredito įstaigų filialams. Sąjunga turėtų galėti sudaryti susitarimus su trečiosiomis valstybėmis, kuriuose būtų numatyta taikyti taisykles, pagal kurias tokiems filialams visoje jos teritorijoje būtų sudarytos vienodos sąlygos. Kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą trečiojoje valstybėje, filialai laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve neturėtų naudotis kitose valstybėse narėse nei tose, kuriose jie yra įsteigti;
- (24) turėtų būti sudarytas Sąjungos ir trečiųjų valstybių susitarimas, kuriuo būtų sudarytos galimybės praktiškai vykdyti konsoliduotą priežiūrą kuo didesnėje geografinėje teritorijoje;
- (25) atsakomybė už kredito įstaigos finansinio patikimumo, ypač jos mokumo, konsoliduotą priežiūrą turėtų tekti jos buveinės valstybei narėi. Sąjungos bankų grupių priežiūra turėtų būti vykdoma glaudžiai bendradarbiaujant buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms;
- (26) priimančiųjų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų turėti teisę kiekvienu konkrečiu atveju vykdyti jų teritorijoje veikiančių įstaigų filialų veiklos patikrinimus bei patikras vietoje ir prašyti, kad filialai pateiktų informaciją apie savo veiklą ir informaciją statistikos, informavimo arba priežiūros tikslais, jeigu priimančiosios valstybės narės mano, kad tokia informacija yra svarbi finansinės sistemos stabilumo atžvilgiu;
- (27) priimančiųjų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų gauti informaciją apie jų teritorijoje vykdomą veiklą. Priežiūros priemonių turėtų imtis buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, išskyrus tuos atvejus, kai priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos turi imtis neatidėliotinų prevencinių priemonių;
- (28) kad bankų vidaus rinka veiktų sklandžiai, reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas ir daug didesnė jų reguliavimo ir priežiūros praktikos konvergencija. Tuo tikslu, pasitelkus EBI, turėtų būti svarstomos su atskiromis kredito įstaigomis susijusios problemos ir tarpusavyje keičiamasi informacija. Keitimosi informacija procedūra neturėtų pakeisti dvišalio bendradarbiavimo. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos kritiniais atvejais visada turėtų galėti savo arba buveinės valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų iniciatyva tikrinti, ar jų teritorijoje įsteigta kredito įstaiga vykdydama savo veiklą laikosi atitinkamų įstatymų, patikimos administravimo ir apskaitos tvarkos principų ir vykdo pakankamą vidaus kontrolę;
- (29) kompetentingoms valdžios institucijoms tikslinga leisti keistis informacija su kitomis institucijomis arba organais, kurie, atsižvelgiant į jų funkcijas, padeda stiprinti finansų sistemos stabilumą. Kad būtų išsaugotas perduodamos informacijos konfidencialumas, adresatų sąrašas turėtų būti griežtai ribotas;
- (30) tam tikras elgesys, pavyzdžiui, sukčiavimas ar prekyba pasinaudojant viešai neatskleista informacija, gali pakenkti finansų sistemos stabilumui ir vientisumui. Būtina nustatyti sąlygas, kuriomis tokiais atvejais leidžiama keistis informacija;
- (31) kai nurodyta, kad informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų kompetentingų valdžios institucijų sutikimą, kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti leidžiama nustatyti, kad sutikimą duos tik tuo atveju, jei bus įvykdytos griežtos sąlygos;
- (32) turėtų būti leidžiama tarpusavyje keistis informacija kompetentingoms valdžios institucijoms, centriniams bankams ir kitiems organams, kurie, kaip pinigų institucijos, vykdo panašias funkcijas, ir, kai tai būtina vykdamas sunkumų patiriančių įstaigų riziką ribojančią priežiūrą ir jų atžvilgiu taikant prevencines bei problemų sprendimo priemones ir prireikus kritinėse situacijose, – kitoms valdžios institucijoms ir centrinei valdžios administracijos departamentams, atsakingiems už teisės aktų dėl kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicines paslaugas teikiančių įmonių ir draudimo bendrovių priežiūros rengimą, taip pat valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą;
- (33) kad būtų sustiprinta rizikos ribojimu pagrįsta įstaigų priežiūra ir įstaigų klientų apsauga, auditorių pareiga turėtų būti iš karto informuoti kompetentingas valdžios institucijas visais atvejais, kai jie, vykdydami savo užduotis, sužino tam tikrus faktus, kurie gali turėti didelės įtakos įstaigos finansinei būklei arba jos administracinei ar apskaitos sistemoms. Dėl tos pačios priežasties valstybės narės taip pat turėtų nustatyti, kad tokia pareiga galioja visomis aplinkybėmis, kai auditorius tokius faktus atskleidžia vykdydamas savo užduotis glaudžiais ryšiais su įstaiga susijusioje įmonėje. Auditorių pareiga atitinkamais atvejais pranešti kompetentingoms valdžios institucijoms apie tam tikrus su įstaiga susijusius faktus ir sprendimus, apie kuriuos jie sužino vykdydami savo užduotis ne finansų įmonėje, savaime neturėtų keisti nei jų užduočių pobūdžio toje įmonėje, nei tvarkos, kurios laikydamiesi jie vykdo šias užduotis toje įmonėje;

- (34) šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 siekiama užtikrinti įstaigų mokumą. Jeigu, nepaisant mokumo reikalavimų, prasidėtų krizė, būtina užtikrinti, kad įstaigas būtų galima pertvarkyti metodiškai, ribojant neigiamą poveikį realiajai ekonomikai ir vengiant poreikio ištraukti mokesčių mokėtojus. Tuo tikslu, kol bus pradėtas tolesnis koordinavimas Sąjungos lygiu, EBI, vadovaudamasi Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, turėtų įvertinti ir koordinuoti iniciatyvas dėl atkūrimo ir pertvarkymo planų siekiant skatinti konvergenciją toje srityje. Tuo tikslu EBI turėtų būti visapusiškai iš anksto informuojama apie rengiamus susitikimus dėl atkūrimo bei pertvarkymo planų ir jai turėtų būti suteikta teisė dalyvauti tokiuose susitikimuose. Kai kurių valstybių narių institucijos jau nustatė įstaigų ir institucijų prievoles rengti atkūrimo ir pertvarkymo planus. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos tuo klausimu bendradarbiautų su valdžios institucijomis. Kai atkūrimo ar pertvarkymo planas rengiamas, EBI turėtų padėti ir aktyviai dalyvauti rengiant ir koordinuojant veiksmingus ir nuoseklius atkūrimo ir pertvarkymo planus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010. Pirmenybė turėtų būti teikiama tiems planams, kurie susiję su sisteminės svarbos įstaigomis;
- (35) siekiant užtikrinti, kad įstaigos, jų veiklą faktiškai kontroliuojantys subjektai ir tų įstaigų valdymo organų nariai laikytųsi šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 nustatytų įpareigojimų, ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų taikomos panašios sąlygos, valstybės narės turėtų nustatyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Todėl valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems jos skirtos, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti jas taikant, jų skelbimo, pagrindinių įgaliojimų nustatyti sankcijas ir administracinių piniginių sankcijų dydžių;
- (36) visų pirma kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti administracines pinigines sankcijas, kurios būtų pakankamai didelės, kad atsvertų tikėtiną naudą ir turėtų atgrasomąjį poveikį net didesnėms įstaigoms ir jų vadovams;
- (37) siekiant užtikrinti, kad administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės visose valstybėse narėse būtų taikomos nuosekliai, nustatant administracines sankcijas arba kitas administracines priemones rūši ir administracines pinigines sankcijas dydį, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes;
- (38) siekiant užtikrinti administracinių sankcijų atgrasomąjį poveikį, apie jas paprastai turėtų būti skelbiama, išskyrus tam tikrais aiškiai apibrėžtais atvejais;
- (39) siekiant įvertinti, ar direktorių ir valdymo organo narių reputacija yra gera, reikia veiksmingos keitimosi informacija sistemų, pagal kurią EBI, laikydamasi profesinės paslapties ir duomenų apsaugos reikalavimų, turėtų būti suteikta teisė administruoti centrinę administracinių sankcijų, įskaitant bet kokius dėl jų pateiktus skundus, duomenų bazę, kuria galėtų naudotis tik kompetentingos valdžios institucijos. Informacija apie apkaltinamuosius nuosprendžius bet kuriuo atveju turėtų būti keičiamasi pagal Pamatinį sprendimą 2009/315/TVR ⁽¹⁾ ir Sprendimą 2009/316/TVR ⁽²⁾, perkeltus į nacionalinę teisę, bei kitas atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas;
- (40) kad kompetentingos valdžios institucijos galėtų nustatyti nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva ir Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, galimus pažeidimus, joms turėtų būti suteikti reikiami tyrimo įgaliojimai, ir jos turėtų nustatyti veiksmingus mechanizmus, kuriais skatintų pranešti apie galimus arba padarytus pažeidimus. Tie mechanizmai neturėtų daryti poveikio asmenų, kuriems pateikti kaltinimai, teisei į gynybą;
- (41) šioje direktyvoje turėtų būti numatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės siekiant užtikrinti kiek įmanoma platesnį veiksmų ratą įvykus pažeidimui ir taip užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, neatsižvelgiant į tai, ar pagal nacionalinę teisę jie priskiriami administracinėms sankcijoms, ar kitoms administracinėms priemonėms. Be nurodytųjų šioje direktyvoje, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti papildomas sankcijas, taip pat didesnius nei pagal šią direktyvą numatytus administracinių piniginių sankcijų dydžius;
- (42) ši direktyva neturėtų daryti poveikio jokioms valstybių narių teisės aktų nuostatomis, susijusioms su baudžiamosiomis sankcijomis;
- (43) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų vidaus kapitalo, kuris, atsižvelgiant į riziką, su kuria jos susiduria arba gali susidurti, būtų pakankamo dydžio bei kokybės ir tinkamai paskirstytas. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės taikytų strategijas ir procesus savo vidaus kapitalo pakankamumui įvertinti ir palaikyti;

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2009/315/TVR dėl valstybių narių keitimosi informacija iš nuosprendžių registro organizavimo ir turinio (OL L 93, 2009 4 7, p. 23).

⁽²⁾ 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimas 2009/316/TVR dėl Europos nuosprendžių registrų informacinės sistemos (ECRIS) sukūrimo pagal Pamatinio sprendimo 2009/315/TVR 11 straipsnį (OL L 93, 2009 4 7, p. 33).

- (44) kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti pavesta užtikrinti, kad įstaigos būtų gerai organizuotos ir turėtų pakankamai nuosavų lėšų, atsižvelgiant į riziką, su kuria jos susiduria ar galėtų susidurti;
- (45) siekiant užtikrinti, kad keliuose valstybėse narėse veikiančioms įstaigoms nebūtų sukurta neproporcinga našta dėl to, kad atsakomybė už veiklos leidimų išdavimą ir priežiūrą ir toliau tenka tam tikros valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms, itin svarbu labai stiprinti kompetentingų valdžios institucijų tarpusavio bendradarbiavimą. EBI turėtų palengvinti ir stiprinti toki bendradarbiavimą;
- (46) siekiant užtikrinti visapusišką rinkos drausmę visoje Sąjungoje, tikslinga, kad kompetentingos valdžios institucijos skelbtų informaciją apie tai, kaip kredito įstaigos ir investicinės įmonės vykdo veiklą. Tokia informacija turėtų būti pakankama, kad būtų galima palyginti valstybių narių atskirų kompetentingų valdžios institucijų taikomus metodus ir papildyti Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus reikalavimus dėl įstaigų atskleistinos techninės informacijos;
- (47) konsoliduota įstaigų priežiūra siekiama apsaugoti įstaigų indėlininkų ir investuotojų interesus ir užtikrinti finansų sistemos stabilumą. Todėl, kad būtų veiksminga, konsoliduota priežiūra turėtų būti taikoma visoms bankų grupėms, įskaitant tas, kurių patronuojančiosios įmonės nėra kredito įstaigos ar investicinės įmonės. Valstybės narės turėtų suteikti kompetentingoms valdžios institucijoms tokiai priežiūrai vykdyti būtinas teisinės priemones;
- (48) įmonių grupės vykdo diversifikuotą veiklą ir jų patronuojančiosios įmonės kontroliuoja bent vieną patronuojamąją įmonę, kompetentingos valdžios institucijos turėtų turėti galimybę įvertinti kiekvienos tokiai grupei priklausančios kredito įstaigos ar investicinės įmonės finansinę būklę. Kompetentingos valdžios institucijos turėtų turėti bent tokių priemonių, kurias taikydamos jos galėtų iš visų grupės įmonių gauti savo funkcijoms vykdyti būtiną informaciją. Kai vykdoma skirtingų rūšių finansinė veikla užsiimančių įmonių grupių priežiūra, už skirtingų finansų sektorių priežiūrą atsakingos institucijos turėtų bendradarbiauti;
- (49) valstybės narės turėtų turėti galimybę atsakyti išduoti leidimą verstis kredito įstaigos veikla arba jį panaikinti, jeigu manoma, kad tam tikros grupės struktūros yra netinkamos verstis banko veikla dėl to, kad tokių grupės struktūrų negalima veiksmingai prižiūrėti. Tais atvejais kompetentingos valdžios institucijos turėtų turėti reikiamus įgaliojimus siekiant užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį kredito įstaigų valdymą. Siekiant užtikrinti tvarią ir įvairiapusę Sąjungos bankininkystės kultūrą, kuri pirmiausia tarnautų Sąjungos piliečių interesams, turėtų būti skatinama nedidelio masto bankininkystės veikla, pavyzdžiui, kredito unijų ir kooperatinių bankų veikla;
- (50) suteikiant įgaliojimus kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti tinkamai atsižvelgta į Sąjungos aspektą. Todėl kompetentingos valdžios institucijos turėtų deramai atsižvelgti į savo sprendimų poveikį ne tik finansų sistemos stabilumui jų valstybėse narėse, bet ir visose kitose atitinkamose valstybėse narėse. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, šiuo principu turėtų būti remiamasi skatinant finansinį stabilumą visoje Sąjungoje ir jis neturėtų teisškai įpareigoti kompetentingų valdžios institucijų pasiekti konkretų rezultatą;
- (51) finansų krizė atskleidė bankų sektoriaus ir vadinamosios šešėlinės bankininkystės sąsajas. Kai kuriais šešėlinės bankininkystės atvejais rizika sėkmingai atsiejama nuo bankų sektoriaus ir taip vengiama galimo neigiamo poveikio mokesčių mokėtojams ar sisteminio poveikio. Vis dėlto geresnis šešėlinės bankininkystės operacijų bei jų sąsajų su finansų sektoriaus įstaigomis supratimas ir griežtesnis reguliavimas siekiant užtikrinti skaidrumą, mažinti sisteminę riziką ir panaikinti netinkamą praktiką yra būtinas užtikrinant finansinės sistemos stabilumą. Papildomomis įstaigų ataskaitomis galima užtikrinti kai kuriuos iš šių aspektų, tačiau taip pat reikia konkretaus naujo reglamento;
- (52) siekiant atkurti Sąjungos piliečių pasitikėjimą finansų sektoriumi, itin svarbu padidinti skaidrumą, susijusį su įstaigų veikla ir visų pirma su gautu pelnu, sumokėtais mokesčiais ir gautomis subsidijomis. Todėl privaloma informacijos teikimą toje srityje galima laikyti svarbiu įstaigų ir įmonių atsakomybės suinteresuotiesiems subjektams ir visuomenei elementu;
- (53) nemažai įstaigų nustatyti įmonių valdymo trūkumai buvo vienas iš veiksnių, prisidėjusių prie to, kad bankų sektorių prisiėmė pernelyg didelę ir nepagrįstą riziką, ir dėl to kai kurios pavienės įstaigos neįvykdė įsipareigojimų, o valstybėse narėse ir visame pasaulyje kilo sisteminių problemų. Labai bendro pobūdžio nuostatos, reglamentuojančios įmonių valdymą, ir didelės įstaigų valdymo sistemos dalies neprivalomas pobūdis (iš esmės remiamasi savanoriškais elgesio kodeksais) nepakankamai padėjo sudaryti palankesnes sąlygas įstaigoms veiksmingai įgyvendinti patikimą įmonių valdymo praktiką. Kai kuriais atvejais tai, kad įstaigose neatliekami veiksmingi patikrinimai ir neužtikrinama galių pusiausvyra, nulėmė nepakankamai veiksmingą vadovybės sprendimų priėmimo priežiūrą, o tai paskatino rinktis trumpalaikes ir pernelyg rizikingas valdymo strategijas. Dėl neaiškaus kompetentingų valdžios institucijų vaidmens prižiūrint įmonių valdymo sistemas įstaigose nebuvo galima tinkamai prižiūrėti vidaus valdymo procesų veiksmingumo;

- (54) kad pašalintų galimai žalingą prastai parengtų įmonių valdymo priemonių poveikį patikimam rizikos valdymui, valstybės narės turėtų nustatyti principus ir standartus, kuriais užtikrintų, kad valdymo organas vykdytų veiksmingą priežiūrą, visais kredito įstaigų ir investicinių įmonių lygiais būtų skatinama patikima rizikos kultūra ir būtų sudarytos sąlygos kompetentingoms valdžios institucijoms vykdyti vidaus valdymo priemonių pakankamumo stebėseną. Tie principai ir standartai turėtų būti taikomi atsižvelgiant į įstaigų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Be reikalaujamųjų pagal šią direktyvą, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti papildomus įmonių valdymo principus ir standartus;
- (55) valstybėse narėse naudojamos skirtingos valdymo struktūros. Dauguma atveju naudojama vienos arba dviejų valdybų struktūra. Šioje direktyvoje vartojamomis terminų apibrėžtimis siekiama apimti visas esamas struktūras, neteikiant pirmenybės kuriai nors konkrečiai struktūrai. Jų vienintelė funkcija – nustatyti taisykles, skirtas konkrečioms rezultatams, nepriklausomai nuo nacionalinės bendrovių teisės, taikytinos įstaigoms kiekvienoje valstybėje narėje. Todėl terminų apibrėžtys neturėtų turėti įtakos bendram kompetencijos paskirstymui pagal nacionalinę bendrovių teisę;
- (56) valdymo organas turėtų būti suprantamas kaip vykdomąsias ir priežiūros funkcijas vykdomas organas. Valdymo organų kompetencija ir struktūra valstybėse narėse skiriasi. Valstybėse narėse, kuriose valdymo organai turi vienos pakopos struktūrą, viena valdyba paprastai vykdo valdymo ir priežiūros užduotis. Valstybėse narėse, kuriose yra dviejų pakopų struktūra, priežiūros funkciją vykdo atskira priežiūros valdyba, kuri neturi vykdomųjų funkcijų, o vykdomąją funkciją vykdo atskira valdyba, kuri yra atsakinga ir atskaitinga už kasdienį įmonės valdymą. Atitinkamai skirtingiems valdymo organo subjektams pavedamos atskiros užduotys;
- (57) įstaigos valdymo organo nevykdomųjų narių vaidmuo, be kita ko, turėtų būti konstruktyviai nagrinėti įstaigos strategiją, o tokiu būdu – prisidėti prie jos rengimo, nagrinėti vadovybės veiklos siekiant sutartų tikslų rezultatus, tikrinti, ar finansinė informacija yra tiksli, o finansų kontrolė ir rizikos valdymo sistemos yra tvirtos ir pagrįstos, tikrinti įstaigos atlygio politikos struktūrą ir įgyvendinimą bei teikti objektyvias nuomones apie išteklius, paskyrimus į postus ir elgesio normas;
- (58) kad galėtų veiksmingai užtikrinti vadovybės veiksmų ir sprendimų stebėseną, įstaigos valdymo organas turėtų skirti pakankamai laiko savo funkcijoms atlikti ir turėtų suprasti įstaigos veiklą, pagrindines jos rizikos pozicijas, taip pat veiklos ir rizikos strategijos poveikį. Jei valdymo organo narys eitų per daug direktoriaus pareigų, jis negalėtų skirti pakankamai laiko savo priežiūros funkcijai atlikti. Todėl būtina apriboti direktoriaus pareigų, kurias įstaigos valdymo organo narys gali tuo pačiu metu turėti skirtinguose subjektuose, skaičių. Tačiau, taikant tokį apribojimą, į direktorių pareigas organizacijose, kurios nesiekia iš esmės tik komercinių tikslų, pavyzdžiui, ne pelno arba labdaros organizacijose, neturėtų būti atsižvelgiama;
- (59) skirdami valdymo organo narius, įstaigos akcininkai arba nariai turėtų atsižvelgti į tai, ar kandidatai turi žinių, kvalifikacijų ir įgūdžių, kurie reikalingi tinkamam ir patikimam įstaigos valdymui užtikrinti. Tų principų turėtų būti laikomasi ir jie turėtų atsispindėti skaidriose ir atvirose paskyrimo procedūrose, taikomose skiriant valdymo organo narius;
- (60) tai, kad valdymo organai nepakankamai vykdo vadovybės sprendimų stebėseną, iš dalies lemia grupinis mąstymas. Šį reiškinį, be kitų priežasčių, lemia nepakankama valdymo organų sudėties įvairovė. Todėl, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas nepriklausomoms nuomonėms ir kritiškoms pastaboms, įstaigų valdymo organų sudėtis turėtų būti pakankamai įvairi narių amžiaus, lyties, geografinės kilmės, išsilavinimo ir profesinės kompetencijos požiūriu, kad būtų galima remtis įvairiais požiūriais ir patirtimi. Lyčių pusiausvyra yra ypač svarbi norint užtikrinti, kad būtų tinkamai atstovaujama visiems gyventojams. Visų pirma pirmumo tvarka tinkamų veiksmų turėtų imtis įstaigos, kuriose nepakankamai atstovaujamos lyties atstovų skaičiaus ribinis dydis nepasiektas. Atstovavimas darbuotojams valdymo organuose taip pat galėtų būti vertinamas kaip konstruktyvus būdas didinti įvairovę, nes taip atsižvelgiama į dar vieną svarbų požiūrio tašką ir papildomos tikros žinios apie įstaigų vidaus tvarką. Įvairesnės sudėties valdymo organai turėtų veiksmingiau vykdyti vadovybės sprendimų stebėseną ir taip padėti gerinti įstaigų rizikos priežiūrą ir didinti jų atsparumą. Todėl įvairovė turėtų būti vienas iš valdymo organų sudėčiai taikomų kriterijų. Į įvairovę taip pat turėtų būti atsižvelgiama įstaigai apskritai vykdamas įdarbinimo politiką. Vykdamas tokią politiką, pavyzdžiui, įstaigos turėtų būti skatinamos atrinkti kandidatus iš trumpų sąrašų, į kuriuos būtų įtraukti abiejų lyčių atstovai;
- (61) siekdamas gerinti teisės aktų laikymąsi ir įmonių valdymą, valstybės narės turėtų nustatyti veiksmingus ir patikimus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms valdžios institucijoms pranešti apie galimus ar faktinius nacionalinių nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pažeidimus. Turėtų būti užtikrinta visapusiška darbuotojų, kurie praneša apie jų įstaigose padarytus pažeidimus, apsauga;

- (62) atlygio politika, kuria skatinama priimti pernelyg didelę riziką, gali pakenkti patikimam ir veiksmingam kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos valdymui. G20 nariai įsipareigojo įgyvendinti Finansinio stabilumo tarybos (FST) patikimos atlygio praktikos principus ir įgyvendinimo standartus, kuriais siekiama pašalinti galimą žalingą prastai parengtos atlygio struktūros poveikį patikimam rizikos valdymui ir fizinių asmenų elgsenos prisiimant riziką kontrolei. Šia direktyva siekiama Sąjungos lygiu įgyvendinti tarptautinius principus ir standartus, nustatant aiškią kredito įstaigų ir investicinių įmonių prievolę sukurti ir taikyti tų kategorijų darbuotojų, kurių profesinė veikla daro reikšmingą poveikį kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos pobūdžiui, atlygio politiką ir praktiką, kuri atitiktų veiksmingo rizikos valdymo reikalavimus;
- (63) siekiant užtikrinti, kad įstaigos būtų įdiegusios ir taikytų patikimą atlygio politiką, tikslinga nustatyti aiškius valdymo ir atlygio politikos struktūros principus. Visų pirma atlygio politika turėtų būti suderinta su kredito įstaigai arba investicinei įmonei priimtina rizika, jų vertybėmis ir ilgalaikiais interesais. Tuo tikslu atlygio dalies, kuri priklauso nuo veiklos rezultatų, vertinimas turėtų būti grindžiamas ilgalaikiais veiklos rezultatais ir vertinant turėtų būti atsižvelgiama į esamą ir būsimą su tais veiklos rezultatais susijusią riziką;
- (64) svarstant kintamojo atlygio politiką turėtų būti daromas skirtumas tarp fiksuotojo atlygio, pavyzdžiui, mokėjimų, proporcingų bei reguliarių pensijų įmokų ar išmokų, kurie nesusiję su veiklos rezultatais, ir kintamojo atlygio, pavyzdžiui, papildomų mokėjimų ar išmokų, kurie susiję su veiklos rezultatais, arba, išskirtinėmis aplinkybėmis, kitų sutartinių elementų, išskyrus tuos, kurie yra įprastų darbo sąlygų (pavyzdžiui, sveikatos priežiūra, vaikų priežiūros įstaigos ar proporcingos ir reguliarios pensijų įmokos) dalis. Turėtų būti įtrauktos ir piniginės išmokos, ir nepiniginė forma teikiamos lengvatės;
- (65) bet kuriuo atveju, siekiant išvengti pernelyg didelės rizikos prisiėmimo, turėtų būti nustatytas maksimalus viso atlygio fiksuotosios ir kintamosios dalių santykis. Tikslinga numatyti tam tikrą įstaigų akcininkų, savininkų ar narių vaidmenį toje srityje. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti griežtesnius reikalavimus, taikomus viso atlygio fiksuotosios ir kintamosios dalių santykiui. Siekiant skatinti nuosavybės ar skolos priemonių, mokėtinų pagal ilgalaikę atidėjimo tvarką kaip kintamojo atlygio dalis, naudojimą, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti įstaigoms, neviršijant tam tikrų ribų, taikyti nominaliąją diskonto normą apskaičiuojant tokių priemonių vertę maksimalaus santykio taikymo tikslais. Tačiau valstybės narės neturėtų būti įpareigosotos numatyti tokią priemonę ir jos turėtų turėti galimybę numatyti, kad ji būtų taikoma mažesnei viso kintamojo atlygio procentinei daliai, nei nurodyta šioje direktyvoje. Siekiant užtikrinti suderintą ir nuoseklų požiūrį, kurį taikant būtų garantuotos vienodos sąlygos visoje vidaus rinkoje, EBI turėtų pateikti tinkamas gaires dėl taikytinos nominaliosios diskonto normos, kuri turi būti naudojama;
- (66) siekdamas užtikrinti, kad atlygio politikos formavimas būtų integruotas į įstaigos rizikos valdymą, valdymo organas turėtų patvirtinti atlygio politiką ir periodiškai atlikti taikomos atlygio politikos peržiūrą. Šios direktyvos nuostatose dėl atlygio turėtų būti proporcingai atspindėti įvairių tipų įstaigų skirtumai, atsižvelgiant į jų dydį, organizacinę vidaus struktūrą, veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Visų pirma, reikalavimas tam tikrų tipų investicinėms įmonėms laikytis visų tų principų būtų neproporcingas;
- (67) siekiant išlaikyti ir skatinti finansinį stabilumą Sąjungoje ir spręsti klausimus, susijusius su galimu šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų nesilaikymu, kompetentingos valdžios institucijos turėtų užtikrinti, kad atlygio principų ir taisyklių įstaigose būtų laikomasi konsoliduotai, tai yra grupės, patronuojančiųjų įmonių ir patronuojamųjų įmonių lygiais, įskaitant trečiosiose valstybėse įsteigtus filialus ir patronuojamąsias įmones;
- (68) dėl prastai parengtos atlygio politikos ir skatinimo sistemų rizika, su kuria susiduria kredito įstaigos ir investicinės įmonės, gali padidėti iki nepriimtino lygio, todėl reikėtų imtis skubių taisomųjų veiksmų ir, jei reikia, atitinkamų taisomųjų priemonių. Todėl tikslinga užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos būtų įgalios atitinkamoms įstaigoms taikyti kokybines arba kiekybines priemones, kurios būtų skirtos su atlygio politika susijusioms problemoms, nustatytoms vykdančios priežiūrą tikrinimą, spręsti;
- (69) nuostatos dėl atlygio neturėtų daryti poveikio galimybei visapusiškai naudotis pagrindinėmis SESV 153 straipsnio 5 dalyje įtvirtintomis teisėmis, bendriesiems nacionalinių sutarčių ir darbo teisės principams, Sąjungos ir nacionalinės teisės nuostatomis dėl akcininkų teisių bei dalyvavimo, atitinkamos įstaigos valdymo organų bendrosioms pareigoms, ir, kai taikoma, socialinių partnerių teisėms sudaryti kolektyvinius susitarimus ir užtikrinti jų vykdymą laikantis nacionalinės teisės bei nusistovėjusios praktikos;

- (70) nuosavų lėšų reikalavimas kredito rizikai ir rinkos rizikai padengti turėtų būti grindžiamas kreditų reitingais tik tokia apimtimi, kokia yra būtina. Todėl, jeigu kredito rizika yra reikšminga, įstaigos turėtų apskritai siekti įgyvendinti vidaus reitingais pagrįstus metodus arba vidaus modelius. Tačiau standartiniai metodai, grindžiami išorės kreditų reitingais, galėtų būti naudojami tada, kai kredito rizika yra mažiau reikšminga, kaip paprastai būna ne tokių sudėtingų įstaigų, nereikšmingos rizikos pozicijų klasių atveju arba tais atvejais, kai naudoti vidaus metodus būtų pernelyg sudėtinga;
- (71) direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB yra vienas iš ramsčių, kuriuo buvo grindžiamas pernelyg didelis pasitikėjimas išorės kreditų reitingais. Šioje direktyvoje turėtų būti atsižvelgta į G20 išvadas ir Finansinio stabilumo tarybos (FST) principus dėl pernelyg didelio pasitikėjimo išorės kreditų reitingais. Todėl įstaigos turėtų būti skatinamos remtis vidaus, o ne išorės kreditų reitingais, net nuosavų lėšų reikalavimo apskaičiavimo tikslu;
- (72) pernelyg didelis pasitikėjimas išorės kreditų reitingais turėtų būti mažinamas ir laipsniškai turėtų būti panaikintas reitingų automatinis poveikis. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos nustatytų patikimus kreditų suteikimo kriterijus ir sprendimų dėl kreditų priėmimo procesus. Įstaigos turėtų turėti galimybę išorės kreditų reitingais remtis kaip vienu iš daugelio to proceso veiksmų, tačiau jos neturėtų išimtinai arba mechanškai pasitikėti tik jais;
- (73) kredito reitingų agentūrą pripažinus išorine kredito rizikos vertinimo institucija, rinka, kurioje jau dominuoja trys pagrindinės įmonės, neturėtų tapti uždaresnė. EBI, valstybių narių centriniai bankai ir ECB, nepalengvindami ir nesupaprastindami proceso, turėtų numatyti, kad išorinėmis kredito rizikos vertinimo institucijomis būtų pripažinta daugiau kredito reitingo agentūrų – taip būtų suteikta galimybė atverti rinką kitoms įmonėms;
- (74) atsižvelgiant į tai, kad vidaus modeliavimo metodus taikančios įstaigos taiko įvairius metodus, svarbu, kad kompetentingos valdžios institucijos ir EBI turėtų aiškų įvairių pagal riziką įvertinto turto ir nuosavų lėšų reikalavimo, skirto panašioms pozicijoms padengti taikant tokius pačius metodus, verčių intervalą. Tuo tikslu turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų vidaus modelių, taikomų EBI parengtiems lyginamiesiems portfeliams, apimantiems įvairias pozicijas, rezultatus. Remdamosi gauta informacija, kompetentingos valdžios institucijos turėtų imtis atitinkamų veiksmų siekdamos užtikrinti, kad su ta pačia pozicija susijusius panašius arba skirtingus rezultatus būtų galima pateisinti patirtos rizikos atžvilgiu. Iš esmės kompetentingos valdžios institucijos ir EBI turėtų užtikrinti, kad pasirinkus vidaus modeliavimo metodą arba standartinį metodą nuosavų lėšų reikalavimas nebūtų nepakankamai įvertinamas. Nors nuosavų lėšų reikalavimą operacinei rizikai padengti yra sunkiau nustatyti pagal atskiras pozicijas ir todėl reikėtų šios rizikos kategorijos neįtraukti į lyginamąją analizę, vis dėlto kompetentingos valdžios institucijos turėtų neatsilikti nuo operacinei rizikai taikomų vidaus modeliavimo metodų raidos siekdamos stebėti įvairią taikomą praktiką ir gerinti priežiūros metodus;
- (75) turėtų būti skatinama plėtoti santykiškai grindžiamą skolinimą, kai nuolat palaikant verslo santykius su klientais renkama informacija naudojama siekiant geresnės išsamaus patikrinimo ir rizikos vertinimo kokybės, nei gaunama naudojant vien standartinę informaciją ir kredito balus;
- (76) atsakomybė už likvidumo priežiūrą turėtų tekti buveinės valstybės narėms, kai tik pradedami taikyti išsamūs padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo kriterijai. Todėl šioje srityje būtina sukurti priežiūros koordinavimo sistemą, kad iki to laiko būtų galima pradėti taikyti buveinės valstybės narės atliekamos priežiūros principą. Kad užtikrintų veiksmingą priežiūrą, buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos turėtų toliau bendradarbiauti likvidumo srityje;
- (77) jeigu vienos tai pačiai grupei priklausančios įstaigos likvidusis turtas nepalankiausiomis sąlygomis atitinka kitos tos grupės nario likvidumo poreikius, kompetentingos valdžios institucijos turėtų turėti galimybę tai įstaigai netaikyti padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimų, o tuos reikalavimus taikyti konsoliduotai;
- (78) priemonės, kurių imamasi remiantis šia direktyva, neturėtų daryti poveikio priemonėms, kurių imamasi pagal 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo ⁽¹⁾. Priežiūros priemonėmis skirtingų valstybių narių kreditoriai neturėtų būti diskriminuojami;
- (79) atsižvelgdami į finansų krizę ir procikliškus mechanizmus, kurie prisidėjo prie to, kad kilo krizė, ir sustiprino jos padarinius, FST, Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK) ir G20 pateikė rekomendacijas procikliškam finansų reguliavimo poveikiui mažinti. 2010 m. gruodžio mėn. BBPK parengė naujus visuotinius bankų kapitalo pakankamumo reguliavimo standartus (toliau – Bazelis III taisyklės), įskaitant taisykles, pagal kurias reikalaujama turėti kapitalo apsaugos ir anticiklinių rezervų;

⁽¹⁾ OL L 125, 2001 5 5, p. 15.

- (80) todėl tikslinga reikalauti, kad kredito įstaigos ir atitinkamos investicinės įmonės ne tik laikytųsi nuosavų lėšų poreikio reikalavimų, bet ir turėtų kapitalo apsaugos rezervą ir anticiklinį kapitalo rezervą, siekiant užtikrinti, kad ekonomikos augimo laikotarpiais jos sukauptų pakankamą kapitalo bazę, kad galėtų padengti nepalankiausiu metu patiriamus nuostolius. Anticiklinis rezervas turėtų būti kaupiamas tuo metu, kai laikoma, kad bendras augimas kredito ir kito turto klasėse, kuris turi didelės įtakos tokių kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos pobūdžiui, yra susijęs su sisteminės rizikos didėjimu, ir panaudojamas nepalankiausiais laikotarpiais;
- (81) siekiant užtikrinti, kad anticikliniai rezervai tinkamai atspindėtų bankų sektoriaus patiriamą pernelyg didelio kredito augimo riziką, kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų apskaičiuoti savo įstaigos rezervą kaip svertinį anticiklinio rezervo normų, kurios taikomos šalyse, kuriose jos turi kredito pozicijų, vidurkį. Todėl kiekviena valstybė narė turėtų paskirti atsakingą instituciją, kuri kas ketvirtį nustatytų anticiklinio rezervo normą toje valstybėje narėje esančioms pozicijoms. Ta rezervo norma turėtų būti atsižvelgta į kreditavimo augimą bei kreditų ir BVP santykio pokyčius toje valstybėje narėje, taip pat į visus kitus kintamuosius, susijusius su rizika finansinės sistemos stabilumui;
- (82) siekdamas didinti tarptautinių anticiklinių rezervų normų nuoseklumą, BBPK parengė metodiką, grindžiamą kreditų ir BVP santykiu. Atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos turėtų ja remtis priimdamos sprendimus dėl rezervo normų, tačiau jos negalima naudoti rezervui nustatyti automatiškai, ir ji paskirtai institucijai nėra privaloma. Rezervo norma turėtų reikšmingai atspindėti kredito ciklą ir riziką, kurią kelia pernelyg didelis kredito augimas valstybėje narėje; ją nustatant turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į nacionalinės ekonomikos ypatumus;
- (83) kintamojo atlygio apribojimais yra svarbus aspektas užtikrinant, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės atkurtų savo kapitalo lygį laikydamosi rezervo ribų. Kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms jau taikomas principas, pagal kurį išmokos ir kintamoji atlygio dalis, savo nuožiūra mokama tų kategorijų darbuotojams, kurių profesinė veikla daro reikšmingą poveikį įstaigos rizikos pobūdžiui, turi būti tvarios, mokamos atsižvelgiant į įstaigos finansinę būklę. Siekiant užtikrinti, kad įstaiga laiku atkurtų savo nuosavų lėšų lygį, bet kuriuo laikotarpiu, kai jungtinio rezervo reikalavimas neužtikrinamas, kintamąją atlygio dalį ir savo nuožiūra sukauptas pensijų lėšas tikslinga mokėti atsižvelgiant į tai, kokia tuo laikotarpiu yra įstaigos padėtis pelno požiūriu, atsižvelgiant į įstaigos ilgo laikotarpio finansinę būklę;
- (84) įstaigos turėtų spręsti su visomis koncentracijos rizikos rūšimis susijusius klausimus ir kontroliuoti visą tokią riziką remdamosi rašytine politika ir procedūromis. Dėl viešojo sektoriaus pozicijų pobūdžio koncentracijos rizikos kontrolė yra veiksmingesnė nei tų pozicijų vertinimas pagal riziką, atsižvelgiant į jų dydį ir į nuosavų lėšų reikalavimo nustatymo sudėtingumą. Komisija tinkamu laiku turėtų pranešti Europos Parlamentui ir Tarybai apie bet kokius pageidautinus koncentracijos rizikai taikomos rizikos ribojimo tvarkos pakeitimus;
- (85) valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad, be kapitalo apsaugos rezervo ir anticiklinio rezervo, tam tikros įstaigos turėtų sisteminės rizikos rezervą, siekiant užkirsti kelią ilgalaikiai neciklinei sisteminei ar makrolygio rizikai, kuriai Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 netaikomas, ir tokią riziką sumažinti, kai yra finansų sistemos sutrikimo rizika, kuri gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai konkrečioje valstybėje narėje. Sisteminės rizikos rezervo norma turėtų būti taikoma visoms įstaigoms arba vienam ar keliems tų įstaigų pogrupiams, jei įstaigų rizikos pobūdis joms vykdant veiklą yra panašus;
- (86) siekiant, kad būtų užtikrinta nuosekli makrolygio riziką ribojanti priežiūra visoje Sąjungoje, tikslinga, kad Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) parengtų specialiai Sąjungos ekonomikai pritaikytus principus ir priimtų atsakomybę už jų taikymo stebėseną. Šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias ESRV imtis veiksmų, kai ji mano, kad to reikia pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo ⁽¹⁾;
- (87) valstybės narės turėtų turėti galimybę pripažinti kitos valstybės narės nustatytą sisteminės rizikos rezervo normą ir taikyti tą rezervo normą jų šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms rezervą nustačiusioje valstybėje narėje turimų pozicijų atžvilgiu. Rezervo normą nustatanti valstybė narė taip pat turėtų turėti galimybę paprašyti ESRV pateikti rekomendaciją, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnyje, vienai ar daugiau valstybių narių, galinčių pripažinti sisteminės rizikos rezervo normą, ir rekomenduoti jai (joms) tai padaryti. Tokiai rekomendacijai taikomos to reglamento 3 straipsnio 2 dalyje ir 17 straipsnyje nustatyta taisyklė „laikytis arba paaiškinti“;
- (88) valstybių narių sprendimus dėl anticiklinio rezervo normų tikslinga kuo labiau suderinti. Šiuo atžvilgiu ESRV, kompetentingų arba paskirtų institucijų prašymu, galėtų padėti organizuoti tų institucijų diskusijas dėl siūlomų rezervo normų, įskaitant atitinkamus kintamuosius, nustatymo;

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

- (89) jeigu kredito įstaiga ar investicinė įmonė neviseiškai įvykdo reikalavimą dėl jungtinio rezervo, jai turėtų būti taikomos priemonės, skirtos užtikrinti, kad ji laiku atkurtų nuosavų lėšų lygį. Norint apsaugoti kapitalą, tikslinga nustatyti proporcingus pelno sumų paskirstymo savo nuožiūra, įskaitant dividendų ir kintamosios atlygio dalies mokėjimus, apribojimus. Norint užtikrinti, kad tokios įstaigos ar įmonės turėtų patikimą nuosavų lėšų lygio atkūrimo strategiją, jų reikėtų reikalauti sudaryti ir su kompetentingomis valdžios institucijomis suderinti kapitalo apsaugos planą, kuriame būtų nustatyta, kaip bus taikomi paskirstomų sumų apribojimai ir kitos priemonės, kurių ta įstaiga ar įmonė ketina imtis, kad užtikrintų atitiktį visiems reikalavimams dėl rezervų;
- (90) tikimasi, kad valdžios institucijos nustatys griežtesnius nuosavų lėšų reikalavimus pasaulinės sisteminės svarbos įstaigoms (G-SII), kad būtų padengta didesnė rizika, kurią G-SII kelia finansų sistemos, ir atsvertas galimas jų įsipareigojimų nevykdymo poveikis mokesčių mokėtojams. Jeigu institucija taiko ir sisteminės rizikos rezervo reikalavimą, ir G-SII rezervo reikalavimą, turėtų būti taikomas didesnis iš šių dviejų poreikių. Jeigu sisteminės rizikos rezervo reikalavimas taikomas tik valstybėje narėje turimoms pozicijoms, jis turėtų būti papildomas G-SII rezervu arba kitų sisteminės svarbos įstaigų (O-SII) rezervu, kuris taikomas pagal šią direktyvą;
- (91) techniniais finansinių paslaugų standartais turėtų būti užtikrintas nuoseklus suderinamumas ir pakankama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Būtų veiksminga ir tikslinga patikėti EBI, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga, rengti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai. EBI, rengdama techninius standartus, turėtų užtikrinti veiksmingus administravimo ir informacijos teikimo procesus;
- (92) Komisija turėtų priimti EBI parengtus techninius reguliavimo standartus dėl veiklos leidimų išdavimo, didelės kredito įstaigų akcijų paketo dalies įsigijimo, kompetentingų valdžios institucijų keitimosi tarpusavyje informacija, naudojimosi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, bendradarbiavimo priežiūros srityje, kredito įstaigų ir investicinių įmonių atlygio politikos ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių priežiūros, priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius. Komisija ir EBI turėtų užtikrinti, kad tuos standartus visos atitinkamos įstaigos galėtų taikyti tokiu būdu, kuris būtų proporcingas šių įstaigų ir jų veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.
- (93) atsižvelgiant į techninių reguliavimo standartų, kurie turėtų būti priimti pagal šią direktyvą, ypatybes ir kiekį, kai Komisija priima techninį reguliavimo standartą, kuris yra tapatus EBI pateiktam techninio reguliavimo standarto projektui, laikotarpis, per kurį Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl techninio reguliavimo standarto, turėtų būti pratęstas, jei reikia, vienam mėnesiui. Be to, Komisija turėtų siekti techninius reguliavimo standartus priimti tinkamu laiku, kad Europos Parlamentas ir Taryba, atsižvelgiant į techninių reguliavimo standartų aprėptį ir sudėtingumą, Europos Parlamento ir Tarybos darbo tvarkos taisyklių ypatybes, darbo tvarkaraštį ir sudėtį, galėtų juos visapusiškai išnagrinėti;
- (94) Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti EBI parengtus techninius įgyvendinimo standartus dėl veiklos leidimų išdavimo, didelės kredito įstaigų akcijų paketo dalies įsigijimo, kompetentingų valdžios institucijų keitimosi tarpusavyje informacija, bendradarbiavimo priežiūros srityje, konkrečių riziką ribojančių reikalavimų ir priežiūros institucijų atskleidžiamos informacijos priimant įgyvendinimo aktus pagal SESV 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį;
- (95) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾;
- (96) siekiant išsamiau išdėstyti šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriuose būtų paaiškintos šioje direktyvoje vartojamos apibrėžtys ir terminai, išplėstas priede pateiktas veiklos rūšių, kurioms taikomas tarpusavio pripažinimo principas, sąrašas ir kuriais būtų pagerintas keitimasis informacija apie kredito įstaigų filialus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (97) galiojančiuose nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvas 2006/48/EB ir 2006/49/EB, turėtų būti laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir į Reglamentą (ES) Nr. 575/2013;

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (98) 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ⁽¹⁾, 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje ⁽²⁾, 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo ⁽³⁾, 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros ⁽⁴⁾, ir 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų ⁽⁵⁾ daromos nuorodos į direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatas, kuriose nustatyti nuosavų lėšų poreikio reikalavimai, kurie turėtų būti išdėstyti šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013. Todėl tose direktyvose pateiktos nuorodos į direktyvas 2006/48/EB ir 2006/49/EB turėtų būti laikomos nuorodomis į šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatas, kuriomis reglamentuojami nuosavų lėšų reikalavimai;
- (99) siekiant parengti techninius standartus tam, kad įstaigos, kurios priklauso finansiniam konglomeratui, taikytų tinkamus skaičiavimo metodus konsoliduotam kapitalo poreikiui nustatyti, Direktyva 2002/87/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (100) kad bankų vidaus rinka veiktų vis veiksmingiau ir kad Sąjungos piliečiams būtų užtikrintas pakankamas skaidrumas, būtina, kad kompetentingos valdžios institucijos skelbtų informaciją, kurią būtų galima prasmingai palyginti, apie tai, kaip įgyvendinama ši direktyva;
- (101) likvidumo priežiūros srityje turėtų būti nustatytas laikotarpis, per kurį valstybės narės turi pereiti prie reguliavimo režimo, pagal kurį taikomi išsamūs padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo kriterijai;
- (102) siekdamas užtikrinti stabilų, sklandų ir laipsnišką įstaigų perėjimą prie naujų likvidumo ir nuolatinio finansavimo reikalavimų Sąjungos lygiu, kompetentingos valdžios institucijos turėtų visapusiškai pasinaudoti savo priežiūros įgaliojimais pagal šią direktyvą ir taikytiną nacionalinę teisę. Visų pirma, kompetentingos valdžios institucijos turėtų įvertinti, ar reikia taikyti administracines sankcijas arba kitas administracines priemones, įskaitant likvidumo priežiūros priemones, kurių lygis turėtų iš esmės priklausyti nuo skirtumo tarp įstaigos faktinės likvidumo pozicijos ir likvidumo bei nuolatinio finansavimo reikalavimų. Atlikdamos šį vertinimą kompetentingos valdžios institucijos turėtų tinkamai atsižvelgti į rinkos sąlygas. Tokios administracinės sankcijos arba kitos administracinės priemonės turėtų būti taikomos tol, kol Sąjungos lygiu bus įgyvendinti išsamūs teisės aktai dėl likvidumo ir nuolatinio finansavimo reikalavimų;
- (103) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽⁶⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽⁷⁾ visiškai taikomi tvarkant asmens duomenis šios direktyvos tikslais;
- (104) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti vertimosi įstaigų veikla ir įstaigų riziką ribojančios priežiūros taisyklės, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (105) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (106) remiantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos pareigūnu ir jis pateikė nuomonę ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

⁽²⁾ OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

⁽³⁾ OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

⁽⁴⁾ OL L 267, 2009 10 10, p. 7.

⁽⁵⁾ OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽⁷⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽⁸⁾ OL C 175, 2012 6 19, p. 1.

(107) Direktyva 2002/87/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista, o direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB turėtų būti panaikintos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos taisyklės dėl:

- a) galimybės verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių (toliau bendrai – įstaigos) veikla;
- b) priežiūros įgaliojimų ir kompetentingų valdžios institucijų vykdomos riziką ribojančios įstaigų priežiūros priemonių;
- c) kompetentingų valdžios institucijų vykdomos riziką ribojančios įstaigų priežiūros, kuri vykdoma Reglamente (ES) Nr. 575/2013 išdėstyta taisyklės atitinkančiu būdu;
- d) kompetentingoms valdžios institucijoms taikomų informacijos skelbimo reikalavimų riziką ribojančio įstaigų reguliavimo ir priežiūros srityse.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma įstaigoms.
2. 30 straipsnis taikomas vietinėms įmonėms.
3. 31 straipsnis taikomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytoms įmonėms.
4. 34 straipsnis ir VII antraštinės dalies 3 skyrius taikomi finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurių pagrindinės buveinės yra Sąjungoje.
5. Ši direktyva netaikoma:
 - 1) galimybei verstis investicinių įmonių veikla tiek, kiek ji reglamentuojama Direktyva 2004/39/EB;

- 2) centriniams bankams;
- 3) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigoms;
- 4) Belgijoje – Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut;
- 5) Danijoje – Eksport Kredit Fonden, Eksport Kredit Fonden A/S, Danmarks Skibskredit A/S ir KommuneKredit;
- 6) Vokietijoje – Kreditanstalt für Wiederaufbau, t. y. įmonėms, kurios pagal Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz pripažįstamos valstybinės aprūpinimo būstu politikos įgyvendinimo institucijomis ir kurių pagrindinė veikla nėra banko sandoriai, taip pat įmonėms, kurios pagal tą įstatymą pripažįstamos aprūpinimo būstu ne pelno įmonėmis;
- 7) Estijoje – hoiu-laenuühistud, kurios pagal hoiu-laenuühistu seadus pripažintos kooperatinėmis įmonėmis;
- 8) Airijoje – kredito unijoms ir savišalpos draugijoms;
- 9) Graikijoje – Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Tamio Parakatathikon kai Danion);
- 10) Ispanijoje – Instituto de Crédito Oficial;
- 11) Prancūzijoje – Caisse des dépôts et consignations;
- 12) Italijoje – Cassa depositi e prestiti;
- 13) Latvijoje – krājaizdevu sabiedrības, įmonėms, kurios pagal krājaizdevu sabiedrību likums pripažintos kooperatinėmis įmonėmis, kurios teikia finansines paslaugas tik savo nariams;
- 14) Lietuvoje – kredito unijoms, išskyrus Centrinę kredito uniją;
- 15) Vengrijoje – MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság ir Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság;
- 16) Nyderlanduose – Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering ir Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV;
- 17) Austrijoje – įmonėms, kurios, atsižvelgiant į visuomenės interesus, pripažintos namų asociacijomis, ir Österreichische Kontrollbank AG;

- 18) Lenkijoje – *Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe* ir *Bank Gospodarstwa Krajowego*;
- 19) Portugalijoje – *Caixas Económicas*, veikusioms 1986 m. sausio 1 d., išskyrus tas, kurios įkurtos kaip ribotos atsakomybės bendrovės, ir išskyrus *Caixa Económica Montepio Geral*;
- 20) Slovėnijoje – *SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana*;
- 21) Suomijoje – *Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB* ir *Finnvera Oyj/Finnvera Abp*;
- 22) Švedijoje – *Svenska Skeppshypotekskassan*;
- 23) Jungtinėje Karalystėje – *National Savings Bank, Commonwealth Development Finance Company Ltd, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations*, kredito unijoms ir municipaliniams bankams.
6. Subjektai, nurodyti šio straipsnio 5 dalies 1 punkte ir 3–23 punktuose, 34 straipsnio ir VII antraštinės dalies 3 skyriaus tikslais laikomi finansų įstaigomis.

3 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamos šios apibrėžtys:
- 1) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
 - 2) investicinė įmonė – investicinė įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte;
 - 3) įstaiga – įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 3 punkte;
 - 4) vietos įmonė – vietos įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte;
 - 5) draudimo įmonė – draudimo įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 5 punkte;
 - 6) perdraudimo įmonė – perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 6 punkte;
 - 7) valdymo organas – įstaigos organas ar organai, paskirtas (-i) pagal nacionalinę teisę, įgaliotas (-i) nustatyti įstaigos strategiją, tikslus ir bendrą veiklos kryptį ir vykdančias (-ys) vadovybės sprendimų priėmimo priežiūrą bei stebėseną; į jį įtraukiami asmenys, kurie faktiškai vadovauja įstaigos veiklai;
 - 8) valdymo organo priežiūros funkcija – valdymo organo vykdoma vadovybės sprendimų priėmimo priežiūros ir stebėsenos funkcija;
 - 9) vyresnioji vadovybė – fiziniai asmenys, vykdančios vykdomąsias funkcijas įstaigoje ir atsakingi bei atskaitingi valdymo organui už kasdienį įstaigos valdymą;
 - 10) sisteminė rizika – finansų sistemos sutrikimo rizika, kuri gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai;
 - 11) modelio rizika – galimas nuostolis, kurį įstaiga gali patirti dėl sprendimų, kurie iš esmės galėtų būti grindžiami vidaus modelių taikymo rezultatais, dėl tokių modelių plėtojimo, įgyvendinimo ar naudojimo klaidų;
 - 12) iniciatorius – iniciatorius, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 13 punkte;
 - 13) sponsorius – sponsorius, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte;
 - 14) patronuojančioji įmonė – patronuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte;
 - 15) patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 16 punkte;
 - 16) filialas – filialas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte;
 - 17) papildomas paslaugas teikianti įmonė – papildomas paslaugas teikianti įmonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 18 punkte;
 - 18) turto valdymo bendrovė – turto valdymo bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 19 punkte;

- 19) finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 20 punkte;
- 20) mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
- 21) mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanči kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
- 22) finansų įstaiga – finansų įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 26 punkte;
- 23) finansų sektoriaus subjektas – finansų sektoriaus subjektas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 27 punkte;
- 24) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 28 punkte;
- 25) ES patronuojančioji įstaiga – ES patronuojančioji įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 29 punkte;
- 26) patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 30 punkte;
- 27) ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė – ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 31 punkte;
- 28) patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 32 punkte;
- 29) ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė – ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 33 punkte;
- 30) sisteminės svarbos įstaiga – ES patronuojančioji įstaiga, ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė arba įstaiga, dėl kurios, jei ji nevykdo išpareigojimų arba jos veikla sutrinka, galėtų kilti sisteminė rizika;
- 31) pagrindinė sandorio šalis – pagrindinė sandorio šalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 34 punkte;
- 32) dalyvavimas – dalyvavimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 35 punkte;
- 33) kvalifikuojančioji akcijų paketo dalis – kvalifikuojančioji akcijų paketo dalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 36 punkte;
- 34) kontrolė – kontrolė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 37 punkte;
- 35) artimi ryšiai – artimi ryšiai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte;
- 36) kompetentinga institucija – kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 40 punkte;
- 37) konsoliduotą priežiūrą vykdančis subjektas – konsoliduotą priežiūrą vykdančis subjektas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 41 punkte;
- 38) leidimas – leidimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 42 punkte;
- 39) buveinės valstybė narė – buveinės valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 43 punkte;
- 40) priimančioji valstybė narė – priimančioji valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 44 punkte;
- 41) ECBS centriniai bankai – ECBS centriniai bankai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 45 punkte;
- 42) centriniai bankai – centriniai bankai, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 46 punkte;
- 43) konsoliduota būklė – konsoliduota būklė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 47 punkte;
- 44) konsoliduota bazė – konsoliduota bazė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 48 punkte;
- 45) pusiau konsoliduota bazė – pusiau konsoliduota bazė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 49 punkte;

- 46) finansinė priemonė – finansinė priemonė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkte;
- 47) nuosavos lėšos – nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 118 punkte;
- 48) operacinė rizika – operacinė rizika, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 52 punkte;
- 49) kredito rizikos mažinimas – kredito rizikos mažinimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 57 punkte;
- 50) pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 61 punkte;
- 51) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija – pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 62 punkte;
- 52) pakeitimo vertybiniais popieriais specialios paskirties subjektas – pakeitimo vertybiniais popieriais specialios paskirties subjektas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 66 punkte;
- 53) savo nuožiūra sukauptos pensijos išmokos – savo nuožiūra sukauptos pensijos išmokos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 73 punkte;
- 54) prekybos knyga – prekybos knyga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 86 punkte;
- 55) reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 92 punkte;
- 56) svertas – svertas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 93 punkte;
- 57) pernelyg didelio svarto rizika – kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 94 punkte;
- 58) išorės kredito vertinimo įstaiga – išorės kredito vertinimo įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 98 punkte;

59) vidaus metodai – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 143 straipsnio 1 dalyje nurodytas vidaus reitingais grindžiamas metodas, 221 straipsnyje nurodytas vidaus modeliais grindžiamas metodas, 225 straipsnyje nurodytas nuosavomis sąmatomis grindžiamas metodas, 312 straipsnio 2 dalyje nurodyti pažangiais skaičiavimais grindžiami metodai, 283 ir 363 straipsniuose nurodytas vidaus modeliais grindžiamas metodas bei 259 straipsnio 3 dalyje nurodytas vidaus vertinimo metodas.

2. Tais atvejais, kai šioje direktyvoje daromos nuorodos į valdymo organą, o pagal nacionalinę teisę valdymo organo valdymo ir priežiūros funkcijos yra pavestos skirtingiems organams arba skirtingiems vieno organo nariams, valstybės narės nurodo atsakingus organus arba valdymo organo narius pagal savo nacionalinę teisę, išskyrus atvejus, kai šioje direktyvoje nustatyta kitaip.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMPETENTINGOS VALDŽIOS INSTITUCIJOS

4 straipsnis

Kompetingų valdžios institucijų paskyrimas ir įgaliojimai

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas valdžios institucijas, kurios vykdo šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 numatytas funkcijas ir pareigas. Valstybės narės apie paskirtas institucijas ir apie bet kokių funkcijų bei pareigų paskirstymą informuoja Komisiją ir EBI.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos vykdytų įstaigų ir, kai taikoma, finansų kontroliuojančių bendrovių bei mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančių bendrovių veiklos stebėseną, kad įvertintų, ar vykdomi šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegtos tinkamos priemonės, kad kompetentingos valdžios institucijos gautų informaciją, kurios reikia norint įvertinti, kaip įstaigos ir, kai taikoma, finansų kontroliuojančiosios bendrovės bei mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės vykdo 2 dalyje nurodytus reikalavimus, ir ištirti galimus tų reikalavimų pažeidimus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos turėtų kompetencijos, išteklių, veiklos pajėgumų, visus įgaliojimus ir būtų nepriklausomos, kad galėtų vykdyti šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nurodytas riziką ribojančios priežiūros, tyrimo ir sankcijų taikymo funkcijas.

5. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos savo buveinės valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų visą informaciją, kuri reikalinga siekiant įvertinti, kaip jos laikosi pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 priimtų taisyklių. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad įstaigų vidaus kontrolės mechanizmai ir administracinės bei apskaitos procedūros būtų tokie, kad bet kuriuo metu būtų galima patikrinti, kaip jos laikosi tokių taisyklių.

6. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos registruotų visus savo sandorius ir dokumentais įformintų sistemas bei procesus, kuriems taikoma ši direktyva ir Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, taip, kad kompetentingos valdžios institucijos galėtų bet kuriuo metu patikrinti, kaip laikomasi šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013.

7. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros funkcijos pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir visos kitos kompetentingų valdžios institucijų funkcijos būtų atskirtos ir nepriklausytų nuo su pertvarkymu susijusių funkcijų. Valstybės narės apie tai informuoja Komisiją ir EBI ir nurodo, kaip paskirstomos pareigos.

8. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai valdžios institucijoms, kurios nėra kompetentingos valdžios institucijos, suteikti pertvarkymo įgaliojimai, tos kitos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiautų ir konsultuotųsi su kompetentingomis valdžios institucijomis dėl pertvarkymo planų rengimo.

5 straipsnis

Koordinavimas valstybėse narėse

Jeigu valstybėse narėse yra daugiau kaip viena kompetentinga valdžios institucija, atliekanti riziką ribojančią kredito įstaigų, investicinių įmonių ir finansų įstaigų priežiūrą, valstybės narės imasi būtinų priemonių tokių institucijų veiksmų koordinavimui organizuoti.

6 straipsnis

Bendradarbiavimas Europos finansų priežiūros institucijų sistemoje

Vykdydamos savo pareigas, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į priežiūros priemonių ir priežiūros praktikos taikant įstatymus, kitus teisės aktus ir administracinius reikalavimus, priimtus vadovaujantis šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 575/2013, konvergenciją. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad:

- a) kompetentingos valdžios institucijos, kaip Europos finansinių priežiūros institucijų sistemos (EFPI) šalys, bendradarbiautų pasitikėdamos ir visapusiškai gerbdamos vienos kitas, visų pirma, užtikrindamos, kad tarpusavyje ir su kitomis EFPI šalimis būtų keičiamasi tinkama ir patikima informacija, vadovaudamosi lojalaus bendradarbiavimo principu, nustatytu Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje;
- b) kompetentingos valdžios institucijos dalyvautų EBI ir atitinkamais atvejais priežiūros institucijų kolegijų veikloje;
- c) kompetentingos valdžios institucijos dėtų visas pastangas, kad būtų laikomasi pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI parengtų gairių bei rekomendacijų ir būtų

reaguojama į ESRV pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį paskelbtus išpėjimus bei rekomendacijas;

- d) kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiautų su ESRV;
- e) kompetentingoms valdžios institucijoms suteikti nacionaliniai įgaliojimai netrukdytų joms atlikti savo, kaip EBI narių, kaip ESRV narių, kai tinkama, pareigų arba pareigų pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013.

7 straipsnis

Sąjungos priežiūros aspektas

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, vykdydamos savo bendrąsias pareigas, remdamosi atitinkamu laikotarpiu turima informacija deramai atsižvelgia į galimą savo sprendimų poveikį, visų pirma kritiniais atvejais, kitų atitinkamų valstybių narių finansų sistemų stabilumui.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMAI KREDITO ĮSTAIGŲ VEIKLAI PRADĖTI IR TĘSTI

1 SKYRIUS

Bendrieji reikalavimai kredito įstaigos veiklai pradėti ir tęsti

8 straipsnis

Veiklos leidimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kredito įstaigos prieš pradėdamos veiklą gautų veiklos leidimą. Nedarant poveikio 10–14 straipsniams jos nustato reikalavimus tokiems leidimams gauti ir informuoja EBI.
2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia:
 - a) kokią informaciją reikia pateikti kompetentingoms valdžios institucijoms teikiant prašymą išduoti kredito įstaigos veiklos leidimą, įskaitant 10 straipsnyje numatytą veiklos programą;
 - b) akcininkams ir kvalifikuotąją akcijų paketo dalį turintiems nariams taikomus reikalavimus pagal 14 straipsnį; ir
 - c) kliūtis, kurios kompetentingai valdžios institucijai gali trukdyti veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas, kaip nurodyta 14 straipsnyje.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato standartinės 2 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytos informacijos teikimo formas, šablonus ir procedūras.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

9 straipsnis

Draudimas asmenims ar įmonėms, kurios nėra kredito įstaigos, verstis indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės

1. Valstybės narės draudžia asmenims arba įmonėms, kurios nėra kredito įstaigos, verstis indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės.

2. 1 dalis netaikoma tais atvejais, kai priimami indėliai ar kitos lėšos, kuriuos grąžinti turės valstybė narė, valstybės narės regiono ar vietos valdžios institucijos arba tarptautinės viešosios organizacijos, kurioms priklauso viena arba kelios valstybės narės, taip pat tais atvejais, kurie aiškiai numatyti nacionalinėje arba Sąjungos teisėje, jei tokie veiklai tais atvejais taikomos reguliavimo ir kontrolės priemonės, skirtos indėlininkams bei investuotojams apsaugoti.

10 straipsnis

Veiklos programa ir organizacinė struktūra

Valstybės narės reikalauja, kad prie prašymų išduoti veiklos leidimą būtų pridėdama veiklos programa, kurioje būtų nurodytos kredito įstaigos planuojamos veiklos rūšys ir organizacinė struktūra.

11 straipsnis

Ekonominiai poreikiai

Valstybės narės nereikalauja, kad prašymas išduoti veiklos leidimą būtų nagrinėjamas rinkos ekonominių poreikių požiūriu.

12 straipsnis

Pradinis kapitalas

1. Nedarant poveikio kitoms bendrosioms nacionalinėje teisėje nustatytoms sąlygoms, kompetentingos valdžios institucijos atsisako išduoti leidimą pradėti kredito įstaigos veiklą tais atvejais, kai kredito įstaiga neturi atskirų nuosavų lėšų arba kai jos pradinis kapitalas yra mažesnis negu 5 mln. EUR.

2. Pradinis kapitalas apima tik vieną ar daugiau punktų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad kredito įstaigos, kurios neatitinka atskirų nuosavų lėšų turėjimo reikalavimo ir kurios veikė 1979 m. gruodžio 15 d., gali toliau vykdyti savo veiklą. Valstybės narės gali atleisti tokias kredito įstaigas nuo 13 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyto reikalavimo vykdymo.

4. Valstybės narės gali išduoti veiklos leidimą tam tikrų kategorijų kredito įstaigoms, kurių pradinis kapitalas yra mažesnis, negu nurodyta 1 dalyje, laikantis šių sąlygų:

- a) pradinis kapitalas yra ne mažesnis kaip 1 mln. EUR;
- b) atitinkamos valstybės narės Komisijai ir EBI praneša, dėl kokių priežasčių jos pasinaudojo ta galimybe.

13 straipsnis

Faktinis vadovavimas veiklai ir pagrindinės buveinės vieta

1. Kompetentingos valdžios institucijos išduoda leidimą pradėti kredito įstaigos veiklą tik tuo atveju, jei prašymą pateikusios kredito įstaigos veiklai faktiškai vadovauja bent du asmenys.

Jos atsisako išduoti tokį leidimą, jei valdymo organo nariai neatitinka 91 straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų.

2. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad:

- a) kredito įstaigos, kuri yra juridinis asmuo ir kuri pagal atitinkamos valstybės narės teisę turi registruotą buveinę, pagrindinė buveinė būtų toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė;
- b) kita nei a punkte nurodytoji kredito įstaiga savo pagrindinę buveinę turėtų toje valstybėje narėje, kuri jai išdavė veiklos leidimą ir kurioje ji faktiškai vykdo veiklą.

14 straipsnis

Akcininkai ir nariai

1. Kompetentingos valdžios institucijos atsisako išduoti leidimą pradėti kredito įstaigos veiklą, jei negauna informacijos iš kredito įstaigos apie jos akcininkų arba tiesioginių ar netiesioginių narių, fizinių ar juridinių asmenų, kurie turi kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, tapatybę ir apie tų dalių dydžius, o jei nėra kvalifikuotosios akcijų paketo dalies – apie 20 didžiausių akcininkų ar narių.

Nustatant, ar tenkinami kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai, atsižvelgiama į 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo ⁽¹⁾ 9 ir 10 straipsniuose nurodytas balsavimo teises, taip pat sąlygas dėl akcijų jungimo, nustatytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse.

Valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises arba akcijas, kurias įstaigos turi dėl to, kad priiima Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte nurodytą įsipareigojimą pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) išplatina finansines priemones tvirtai įsipareigojus pirkti, jeigu tomis teisėmis nesinaudojama arba jos kitaip nenaudojamos siekiant įsikišti į emitento valdymą ir jeigu jos perleidžiamos per vienus metus nuo įsigijimo.

2. Kompetentingos valdžios institucijos atsisako išduoti leidimą pradėti kredito įstaigos veiklą, jei, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį kredito įstaigos valdymą, jų netenkina akcininkų arba narių tinkamumas, visų pirma jei nevykdomi 23 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai. Taikoma 23 straipsnio 3 dalis ir 24 straipsnis.

3. Jeigu kredito įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kompetentingos valdžios institucijos išduoda veiklos leidimą tik tuo atveju, jei tokie ryšiai joms netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

Kompetentingos valdžios institucijos atsisako išduoti leidimą pradėti kredito įstaigos veiklą, jei trečiosios valstybės įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys vieno arba kelių fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais kredito įstaiga susijusi glaudžiais ryšiais, veiklą, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, joms trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad kredito įstaigos teiktų joms informaciją, kurios joms reikia norint nuolat stebėti, kaip laikomasi šioje dalyje nurodytų sąlygų.

15 straipsnis

Atsisakymas išduoti veiklos leidimą

Jei kompetentinga valdžios institucija atsisako išduoti leidimą pradėti kredito įstaigos veiklą, ji praneša apie savo sprendimą ir jo motyvus prašymo teikėjui per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos arba, jei prašymas yra neišsamus, per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo gauta sprendimui priimti reikalinga išsami informacija.

⁽¹⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 38.

Sprendimas išduoti leidimą arba atsisakyti jį išduoti visais atvejais priimamas per 12 mėnesių nuo prašymo gavimo dienos.

16 straipsnis

Išankstinės konsultacijos su kitų valstybių narių kompetentingomis valdžios institucijomis

1. Kompetentinga valdžios institucija, prieš išduodama kredito įstaigai veiklos leidimą, konsultuojasi su kitos valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis, kurioje kredito įstaiga yra:

- a) toje kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos patronuojamoji įmonė;
- b) toje kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;
- c) kontroliuojama tų pačių fizinių arba juridinių asmenų, kurie kontroliuoja kitą toje kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą.

2. Kompetentinga valdžios institucija, prieš išduodama kredito įstaigai veiklos leidimą, konsultuojasi su kompetentinga valdžios institucija, atsakinga už draudimo įmonių arba investicinių įmonių priežiūrą atitinkamoje valstybėje narėje, kurioje kredito įstaiga yra:

- a) Sąjungoje veiklos leidimą gavusios draudimo įmonės arba investicinės įmonės patronuojamoji įmonė;
- b) Sąjungoje veiklos leidimą gavusios draudimo įmonės arba investicinės įmonės patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;
- c) kontroliuojama to paties fizinio arba juridinio asmens, kuris kontroliuoja Sąjungoje veiklos leidimą gavusią draudimo įmonę arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos visų pirma tarpusavyje konsultuojasi tuomet, kai vertina akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių valdymo organo narių reputaciją bei patirtį. Jos keičiasi informacija apie akcininkų tinkamumą ir valdymo organo narių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi išduodant veiklos leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.

17 straipsnis

Kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą kitoje valstybėje narėje, filialai

Priimančiosios valstybės narės nereikalauja, kad kitose valstybėse narėse veiklos leidimus gavusių kredito įstaigų filialai iš naujo gautų veiklos leidimus arba turėtų negrąžintinai perduotą kapitalą. Tokie filialai steigiami ir prižiūrimi vadovaujantis 35 straipsniu, 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalimis, 37, 40–46, 49, 74 ir 75 straipsniais.

18 straipsnis

Veiklos leidimo panaikinimas

Kredito įstaigai išduotą veiklos leidimą kompetentingos valdžios institucijos gali panaikinti tik tuo atveju, jei tokia kredito įstaiga:

- a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo veiklos leidimu, aiškiai atsisako šio veiklos leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numčiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;
- b) gavo veiklos leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
- c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias buvo išduotas veiklos leidimas;
- d) nebeatitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečioje, ketvirtoje ir šeštoje dalyse arba šios direktyvos 104 straipsnio 1 dalies a punkte ar 105 straipsnyje nustatytų riziką ribojančių reikalavimų arba nebegalima pasitikėti, kad ji įvykdys savo įsipareigojimus kreditoriams, visų pirma ji nebesuteikia garanto už turtą, kurį jai patikėjo jos indėlininkai;
- e) patenka į vieną iš kitų atvejų, kuriais pagal nacionalinę teisę veiklos leidimas būtų panaikintas; arba
- f) padaro vieną iš pažeidimų, nurodytų 67 straipsnio 1 dalyje.

19 straipsnis

Kredito įstaigų pavadinimai

Vykdydamos veiklą, kredito įstaigos gali visoje Sąjungos teritorijoje naudoti tą patį pavadinimą, kurį naudoja toje valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, nepaisant jokių priimančiosios valstybės narės nuostatų dėl žodžių „bankas“, „taupomasis bankas“ ar kitų bankų pavadinimų naudojimo. Jeigu kyla koks nors painiavos pavojus, priimančioji valstybė

narė dėl aiškumo gali reikalausti, kad prie tokio pavadinimo būtų pridedami tam tikri paaiškinamieji žodžiai.

20 straipsnis

Pranešimas EBI apie veiklos leidimą ir jo panaikinimą

1. Kompetentingos valdžios institucijos praneša EBI apie kiekvieną pagal 8 straipsnį išduotą veiklos leidimą.
2. Visų kredito įstaigų, kurioms suteiktas veiklos leidimas, pavadinimų sąrašą EBI skelbia savo interneto svetainėje ir jį reguliariai atnauja.
3. Konsoliduotos priežiūros institucija atitinkamoms kompetentingoms valdžios institucijoms ir EBI teikia visą informaciją apie kredito įstaigų grupę pagal 14 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 1 dalį ir 109 straipsnio 2 dalį, visų pirma apie teisinę ir organizacinę grupės struktūrą ir jos valdymą.
4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše nurodomi kredito įstaigų, kurios neturi 12 straipsnio 1 dalyje nurodyto kapitalo, pavadinimai ir tos kredito įstaigos įvardijamos kaip tokios.
5. Kompetentingos valdžios institucijos praneša EBI apie kiekvieną panaikintą veiklos leidimą, kartu nurodydamos tokio panaikinimo motyvus.

21 straipsnis

Reikalavimų netaikymas centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamoms kredito įstaigoms

1. Kompetentingos valdžios institucijos gali netaikyti šios direktyvos 10, 12 straipsniuose ir 13 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų kredito įstaigai, nurodytai Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnyje, jame nustatytais sąlygomis.

Valstybės narės gali toliau laikytis galiojančios nacionalinės teisės dėl naudojimosi tokiu reikalavimų netaikymu, jei tai neprieštarauja šiai direktyvai arba Reglamentui (ES) Nr. 575/2013.

2. Jeigu kompetentingos valdžios institucijos naudojasi 1 dalyje nurodyta galimybe netaikyti reikalavimų, 17, 33, 34, 35 straipsniai, 36 straipsnio 1–3 dalys, 39–46 straipsniai, VII antraštinės dalies 2 skyriaus II skirsnis ir VII antraštinės dalies 4 skyrius taikomi visai struktūrai, kurią sudaro centrinė įstaiga su savo kontroliuojamomis įstaigomis.

2 SKYRIUS

Kredito įstaigos kvalifikuotoji akcijų paketo dalis

22 straipsnis

Pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir siūlomo įsigijimo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys tokie asmenys (siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai arba netiesiogiai įsigyti kredito įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba tiesiogiai ar netiesiogiai labiau padidinti tokią kredito įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 20 %, 30 % arba 50 %, arba, kad ta kredito įstaiga taptų jų patronuojamąja įmone (siūlomas įsigijimas), prieš įsigijimą raštu apie tai praneštų kredito įstaigos, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį jie siekia įsigyti arba padidinti, kompetentingoms valdžios institucijoms, nurodydami ketinamos įsigyti kvalifikuotosios akcijų paketo dalies dydį ir pateikdami atitinkamą informaciją kaip nustatyta 23 straipsnio 4 dalyje. Valstybės narės neprivalo taikyti 30 % ribinės vertės, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdalis ribinę vertę.

2. Kompetentingos valdžios institucijos raštu patvirtina pranešimo pagal 1 dalį arba papildomos informacijos pagal 3 dalį gavimą siūlomam įsigyjančiam asmeniui skubiai ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas nuo gavimo.

Kompetentingos valdžios institucijos ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad pranešimas ir visi dokumentai, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 23 straipsnio 4 dalyje nurodytą sąrašą, gauti (vertinimo laikotarpis), atlieka 23 straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (vertinimas).

Patvirtindamos pranešimo gavimą, kompetentingos valdžios institucijos praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

3. Vertinimo laikotarpiu kompetentingos valdžios institucijos gali, jei reikia, bet ne vėliau kaip 50-tą vertinimo laikotarpio darbo dieną, prašyti pateikti papildomos vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Toks prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas nuo dienos, kai kompetentingos valdžios institucijos pateikia prašymą suteikti informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas siūlomo įsigyjancio asmens atsakymas į prašymą. Šį laikotarpį sustabdyti galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Kompetentingos valdžios institucijos

savo nuožiūra gali papildomai prašyti pateikti išsamesnės informacijos ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis negali būti stabdomas.

4. Kompetentingos valdžios institucijos gali pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį ne daugiau kaip 30 darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra įsteigtas arba jo veikla yra reglamentuojama trečiojoje šalyje arba jeigu jis yra fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal šią direktyvą arba direktyvas 2009/65/EB, 2009/138/EB arba 2004/39/EB.

5. Jei kompetentingos valdžios institucijos nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, jos per dvi darbo dienas nuo tokio įvertinimo pabaigos ir nevirsydamos vertinimo laikotarpio raštu praneša apie tai siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydamos motyvus. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti siūlomo įsigyjancio asmens prašymu. Tai netrukdo valstybei narei leisti kompetentingai valdžios institucijai skelbti tokią informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui neprašant.

6. Jei kompetentingos valdžios institucijos vertinimo laikotarpiu raštu nepareikšė prieštaravimo siūlomam įsigijimui, siūlomas įsigijimas laikomas patvirtintu.

7. Kompetentingos valdžios institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įvykdyti ir prireikus šį laikotarpį pratęsti.

8. Valstybės narės nenustato griežtesnių nei nustatyti šioje direktyvoje reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms valdžios institucijoms apie tiesioginį arba netiesioginį balsavimo teisių ar kapitalo įsigijimą ir dėl kompetentingų valdžios institucijų suteikiamo patvirtinimo.

9. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato bendras procedūras, formas ir šablonus, naudotinus 24 straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų valdžios institucijų konsultavimosi procese.

Techninių įgyvendinimo standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

23 straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Vertindamos 22 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ir 22 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją kompetentingos valdžios institucijos, siekdamos užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį kredito įstaigos, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdamos į galimą siūlomo įsigyjančio asmens įtaką tai kredito įstaigai, vertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal šiuos kriterijus:

- a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją;
- b) valdymo organo nario ir vyresniosios vadovybės nario, kuris vadovaus kredito įstaigos veiklai po siūlomo įsigijimo, reputaciją, žinias, įgūdžius ir patirtį, kaip nurodyta 91 straipsnio 1 dalyje;
- c) siūlomo įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač kredito įstaigoje, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšies atžvilgiu;
- d) tai, ar kredito įstaiga galės nuolat laikytis riziką ribojančių reikalavimų pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, ir, jei taikoma, pagal kitus Sąjungos teisės aktus, pirmiausia direktyvas 2002/87/EB ir 2009/110/EB įskaitant tai, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra yra tokia, kad bus galima vykdyti veiksmingą priežiūrą, kompetentingos valdžios institucijos galės veiksmingai keisti informaciją ir bus galima nustatyti, kaip kompetentingos valdžios institucijos pasiskirstys pareigomis;
- e) tai, ar yra tinkamas pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą yra vykdomas, buvo įvykdytas arba bandytas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, kaip apibrėžta 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui ⁽¹⁾ 1 straipsnyje, ar kad siūlomas įsigijimas galėtų padidinti tokį pavojų.

2. Kompetentingos valdžios institucijos gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik tuo atveju, jei tam yra tinkamas pagrindas, remiantis 1 dalyje nurodytais kriterijais, arba jei siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.

3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms valdžios institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

4. Valstybės narės skelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, kuri yra būtina vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama kompetentingoms valdžios institucijoms teikiant 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir turi atitikti siūlomo įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra reikalinga riziką ribojančiam vertinimui atlikti.

5. Nepaisant 22 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, jei kompetentingai valdžios institucijai pranešama apie du arba daugiau pasiūlymų įsigyti ar padidinti kvalifikuotą akcijų paketo dalį toje pačioje kredito įstaigoje, kompetentinga valdžios institucija siūlomus įsigyjančius asmenis vertina nediskriminuodama.

24 straipsnis

Kompetingų valdžios institucijų bendradarbiavimas

1. Atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos, atlikdamos vertinimą, visapusiškai konsultuojasi tarpusavyje, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

- a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (KIPVPS valdymo įmonė);
- b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar KIPVPS valdymo įmonės patronuojančioji įmonė;
- c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

2. Kompetentingos valdžios institucijos pernai ilgai nedelsdamos teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi įvertinimui. Tuo atžvilgiu kompetentingos valdžios institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva pateikia visą esminę informaciją. Kompetentingos valdžios institucijos, išdavusios leidimą kredito įstaigai, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios kompetentingos valdžios institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

⁽¹⁾ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

25 straipsnis

Pranešimas apie pardavimą

Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, priėmęs sprendimą tiesiogiai arba netiesiogiai perleisti kredito įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį, prieš pardavimą raštu informuotų kompetentingas valdžios institucijas, nurodymas atitinkamo akcijų paketo dydį. Toks asmuo taip pat informuoja kompetentingas valdžios institucijas, jeigu jis priima sprendimą sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalys būtų mažesnės nei 20 %, 30 % arba 50 %, arba, kad ta kredito įstaiga nebebūtų jo patronuojamąja įmone. Valstybės narės neprivalo taikyti 30 % ribinės vertės, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdaliai ribinę vertę.

26 straipsnis

Prievoles teikti informaciją ir sankcijas

1. Kredito įstaigos, sužinojusios apie jų kapitalo dalies įsigijimą arba perleidimą, dėl kurio turima kapitalo dalis viršija arba tampa mažesnė už vieną iš 22 straipsnio 1 dalyje ir 25 straipsnyje nurodytų ribinių verčių, apie tokį įsigijimą arba perleidimą informuoja kompetentingas valdžios institucijas.

Kredito įstaigos, įtrauktos į prekybos reguliuojamoje rinkoje sąrašus, bent kartą per metus kompetentingoms valdžios institucijoms praneša kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis turinčių akcininkų bei narių vardus ir pavardes (pavadinimus) ir tokių akcijų paketų dydžius, remdamosi, pavyzdžiui, informacija, kuri gaunama per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant į prekybos reguliuojamoje rinkoje sąrašus įtrauktoms bendrovėms taikomus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos valdžios institucijos imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jei tikėtina, kad 22 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali daryti neigiamą įtaką riziką ribojančiam ir patikimam įstaigos valdymui. Tokios priemonės gali būti teismo uždraudimai, sankcijų taikymas pagal 65–72 straipsnius valdymo organo nariams ir vadovams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamų kredito įstaigos akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nesilaiko prievolės iš anksto pateikti informaciją, kaip nustatyta 22 straipsnio 1 dalyje ir atsižvelgiant į 65–72 straipsnius.

Jeigu akcijų paketas įsigijamas nepaisant kompetentingų valdžios institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į bet kokią kitą taikytiną sankciją, numato naudojimosi atitinkamomis balsavimo teisėmis sustabdymą, balsų paskelbimą negaliojančiais arba galimybę juos anuliuoti.

27 straipsnis

Kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai

Nustatant, ar pagal 22, 25 ir 26 straipsnius tenkinami kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai, atsižvelgiama į Direktyvos 2004/109/EB 9, 10 ir 11 straipsniuose nurodytas balsavimo teises, taip pat sąlygas dėl akcijų jungimo, nustatytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse.

Nustatydamas, ar pagal 26 straipsnį tenkinami kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai, valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises arba akcijas, kurias įstaigos gali turėti dėl to, kad prisiima Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte nurodytą išsipareigojimą pirkti ar parduoti finansines priemones arba išplatina finansines priemones tvirtai išsipareigojus pirkti, jeigu tomis teisėmis nesinaudojama arba jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jeigu jos perleidžiamos per vienus metus nuo įsigijimo.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PRADINIS INVESTICINIŲ ĮMONIŲ KAPITALAS

28 straipsnis

Pradinis investicinių įmonių kapitalas

1. Pradinis investicinių įmonių kapitalas apima tik vieną ar daugiau Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytų straipsnių.

2. Visos investicinės įmonės, išskyrus nurodytąsias 29 straipsnyje, turi turėti 730 000 EUR pradinį kapitalą.

29 straipsnis

Pradinis tam tikrų rūšių investicinių įmonių kapitalas

1. Pradinį 125 000 EUR kapitalą privalo turėti investicinė įmonė, kuri nesudaro sandorių dėl finansinių priemonių savo sąskaita arba neplatina finansinių priemonių emisijų tvirtai išpareigodama jas išplatinti, bet kuri laiko klientų pinigus arba vertybinius popierius ir siūlo vieną arba kelias iš šių paslaugų:

- a) investuotojų pavedimų dėl finansinių priemonių priėmimas ir perdavimas;
- b) investuotojų pavedimų dėl finansinių priemonių vykdymas;
- c) investicijų į finansines priemones individualių portfelių valdymas.

2. Kompetentingos valdžios institucijos gali leisti investicinei įmonei, vykdančiai investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių, turėti tokias finansines priemones savo sąskaita, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) tokios pozicijos atsiranda tik dėl to, kad įmonei nepavyko tiksliai suderinti investuotojų pavedimų;
- b) visų tokių pozicijų bendroji rinkos vertė negali būti didesnė kaip 15 % įmonės pradinio kapitalo;
- c) įmonė atitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92–95 straipsniuose ir ketvirtoje dalyje nustatytus reikalavimus;
- d) tokios pozicijos yra atsitiktinio ir laikino pobūdžio ir yra griežtai apribotos laikotarpiu, kuris reikalingas atitinkamam sandoriui įvykdyti.

3. Valstybės narės gali sumažinti 1 dalyje nurodytą sumą iki 50 000 EUR tais atvejais, kai įmonė neturi leidimo laikyti klientų pinigų arba vertybinių popierių, taip pat neturi leidimo veikti savo sąskaita arba platinti emisijų tvirtai įsipareigojant jas išplatinti.

4. Ne prekybos knygos finansinių priemonių pozicijų turėjimas, norint investuoti nuosavas lėšas, nelaikomas veikla savo sąskaita 1 dalyje nurodytų paslaugų atžvilgiu arba 3 dalies tikslais.

30 straipsnis

Pradinis vietinių įmonių kapitalas

Vietinės įmonės turi turėti 50 000 EUR pradinį kapitalą, jeigu jos naudojasi Direktyvos 2004/39/EB 31 ir 32 straipsniuose nurodyta įsisteigimo laisve arba laisve teikti paslaugas.

31 straipsnis

Įmonių, kurios neturi leidimo laikyti klientų pinigų arba vertybinių popierių, garantijos

1. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytos įmonės turi turėti vienos iš šių formų garantiją:

- a) 50 000 EUR pradinį kapitalą;
- b) profesinės civilinės atsakomybės draudimą, galiojantį visoje Sąjungos teritorijoje, ar kitą panašią atsakomybės už profesinį aplaidumą apsaugą, siekiančią mažiausiai 1 000 000 EUR kiekvienam reikalavimui ir 1 500 000 EUR per metus bendrai visiems reikalavimams;

- c) pradinio kapitalo ir profesinės civilinės atsakomybės draudimo kombinaciją, atitinkančią a arba b punkte nurodytos apsaugos lygį.

Komisija reguliariai peržiūri pirmoje pastraipoje nurodytas sumas.

2. Jeigu Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodyta įmonė taip pat yra įregistruota pagal 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo ⁽¹⁾, ji turi atitikti tos direktyvos 4 straipsnio 3 dalį ir turėti vienos iš šių formų garantiją:

- a) 25 000 EUR pradinį kapitalą;
- b) profesinės civilinės atsakomybės draudimą, galiojantį visoje Sąjungos teritorijoje, ar kitą panašią atsakomybės už profesinį aplaidumą apsaugą, siekiančią mažiausiai 500 000 EUR kiekvienam reikalavimui ir 750 000 EUR per metus bendrai visiems reikalavimams;
- c) pradinio kapitalo ir profesinės civilinės atsakomybės draudimo kombinaciją, atitinkančią a arba b punkte nurodytos apsaugos lygį.

32 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nukrypdomos nuo 28 straipsnio 2 dalies, 29 straipsnio 1 ir 3 dalių ir 30 straipsnio, valstybės narės gali ir toliau išduoti leidimus investicinėms įmonėms ir 30 straipsnyje nurodytoms įmonėms, veikusioms iki 1995 m. gruodžio 31 d. arba tą dieną, kurių nuosavos lėšos yra mažesnės už 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse ar 30 straipsnyje nustatytą pradinio kapitalo dydį.

Tokių investicinių įmonių arba įmonių nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei didžiausias referencinis dydis, apskaičiuotas po 1993 m. kovo 23 d. Tas referencinis dydis yra vidutinė vienos dienos nuosavų lėšų suma, apskaičiuota per šešių mėnesių laikotarpį iki apskaičiavimo dienos. Jis apskaičiuojamas kas šešis mėnesius, atsižvelgiant į atitinkamą praėjusį laikotarpį.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės arba įmonės kontrolę perima kitas nei iki 1995 m. gruodžio 31 d. arba tą dieną ją kontroliavęs fizinis arba juridinis asmuo, tos investicinės įmonės arba įmonės nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ar 3 dalyse arba 30 straipsnyje nustatytą dydį, išskyrus pirmojo perdavimo pagal paveldėjimo teisę po 1995 m. gruodžio 31 d. atveju, gavus kompetentingų valdžios institucijų pritarimą, tačiau ne ilgiau kaip 10 metų nuo tokio perdavimo dienos.

⁽¹⁾ OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

3. Dviejų arba daugiau investicinių įmonių arba įmonių, kurioms taikomas 30 straipsnis, susijungimo atveju po susijungimo susikūrusios įmonės nuosavos lėšos nebūtinai turi pasiekti 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ar 3 dalyse arba 30 straipsnyje nurodytus dydžius. Vis dėlto per bet kurį laikotarpį, kurio metu nebuvo pasiekti 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ar 3 dalyje arba 30 straipsnyje nurodyti dydžiai, po susijungimo susikūrusios įmonės nuosavos lėšos neturi būti mažesnės nei susijungusių įmonių bendros nuosavos lėšos, buvusios susijungimo metu.

4. Investicinių įmonių ir įmonių, kurioms taikomas 30 straipsnis, nuosavos lėšos neturi būti mažesnės nei 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ar 3 dalyje arba 30 straipsnyje ir šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyti dydžiai.

5. Jeigu kompetentingos valdžios institucijos mano, kad būtina užtikrinti tokių investicinių įmonių ir įmonių mokumą tam, kad būtų įvykdyti 4 dalyje nustatyti reikalavimai, 1, 2 ir 3 dalyš netaikomos.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO LAISVĖS IR LAISVĖS TEIKTI PASLAUGAS

1 SKYRIUS

Bendrieji principai

33 straipsnis

Kredito įstaigos

Valstybės narės nustato, kad I priede išvardytų rūšių veikla jų teritorijose, steigdama filialus arba teikdama paslaugas pagal 35 straipsnį, 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 39 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 40–46 straipsnius, gali užsiimti bet kuri kredito įstaiga, kuriai veiklos leidimą išdavė ir kurią prižiūri kitos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, jeigu tokia veikla yra numatyta leidime.

34 straipsnis

Finansų įstaigos

1. Valstybės narės nustato, kad I priede išvardytų rūšių veikla jų teritorijose, steigdama filialus arba teikdama paslaugas pagal 35 straipsnį, 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 39 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 40–46 straipsnius, gali užsiimti bet kuri kitos valstybės narės finansų įstaiga, kuri yra kredito įstaigos patronuojamoji įmonė arba dviem arba daugiau kredito įstaigų priklausanti patronuojamoji įmonė, kurios steigimo sutartis bei įstatai leidžia užsiimti minėta veikla ir kuri atitinka visas šias sąlygas:

a) patronuojančioji įmonė ar įmonės turi leidimą verstis kredito įstaigų veikla toje valstybėje narėje, kurios įstatymai reglamentuoja finansų įstaigos veiklą;

b) atitinkama veikla faktiškai vykdoma tos pačios valstybės teritorijoje;

c) patronuojančioji įmonė ar įmonės turi 90 % ar daugiau balsavimo teisių, kurias suteikia finansų įstaigos turimos kapitalo akcijos;

d) patronuojančioji įmonė ar įmonės atitinka kompetentingų valdžios institucijų reikalavimus dėl finansų įstaigos riziką ribojančio valdymo ir, atitinkamoms buveinės valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms pritarus, yra pareiškusi, kad jos solidariai garantuoja finansų įstaigos prisiimtus išpareigojimus;

e) finansų įstaiga, ypač aptariamąsios veiklos rūšies atžvilgiu, yra veiksmingai įtraukta į patronuojančiosios įmonės arba kiekvienos iš patronuojančiųjų įmonių konsoliduotą priežiūrą pagal šios direktyvos VII antraštinės dalies 3 skyrių ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių (riziką ribojantis konsolidavimas), visų pirma to reglamento 92 straipsnyje nustatyto nuosavų lėšų reikalavimo tikslais, kontroliuojant dideles pozicijas, kaip numatyta to reglamento ketvirtoje dalyje, ir siekiant riboti akcijų paketų dydžius, kaip numatyta to reglamento 89 ir 90 straipsniuose.

Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos tikrina, ar laikomasi pirmoje pastraipoje nustatytų sąlygų, ir išduoda finansų įstaigai pažymą dėl atitikties reikalavimams, kuri sudaro 35 ir 39 straipsniuose nurodyto pranešimo dalį.

2. Jei 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta finansų įstaiga nebeatitinka nors vienos iš nustatytų sąlygų, buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos apie tai praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms ir tos finansų įstaigos priimančiojoje valstybėje narėje vykdomai veiklai pradedama taikyti priimančiosios valstybės narės teisė.

3. 1 ir 2 dalys atitinkamai taikomos finansų įstaigos patronuojamosioms įmonėms, kaip nurodyta 1 dalies pirmoje pastraipoje.

2 SKYRIUS

Kredito įstaigų įsisteigimo teisė

35 straipsnis

Reikalavimas pranešti ir kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimas

1. Kredito įstaiga, norinti steigti filialą kitos valstybės narės teritorijoje, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kiekviena kredito įstaiga, norinti steigti filialą kitoje valstybėje narėje, pateikdama 1 dalyje nurodytą pranešimą nurodytą visą šią informaciją:

- a) valstybę narę, kurios teritorijoje ketina steigti filialą;
- b) veiklos programą, kurioje, *inter alia*, būtų nurodytos numatomos veiklos rūšys ir organizacinė filialo struktūra;
- c) adresą priimančiojoje valstybėje narėje, kur galima gauti dokumentus;
- d) asmenų, kurie bus atsakingi už filialo valdymą, vardus ir pavardes.

3. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, atsižvelgdamos į numatomas veiklos rūšis, neturi priežasčių abejoti kredito įstaigos administracinės struktūros ar finansinės padėties tinkamumu, per tris mėnesius nuo 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos jos perduoda tą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms ir atitinkamai informuoja kredito įstaigą.

Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos taip pat praneša apie tos kredito įstaigos nuosavų lėšų sumą ir struktūrą ir nuosavų lėšų poreikio sumą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį.

Nukrypdomos nuo antros pastraipos, 34 straipsnyje nurodytu atveju buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos praneša apie finansų įstaigos nuosavų lėšų sumą ir struktūrą, taip pat kredito įstaigos, kuri yra jos patronuojančioji įmonė, bendras pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, apskaičiuotas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 ir 4 dalis.

4. Jei buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos atsisako perduoti 2 dalyje nurodytą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms, jos per tris mėnesius nuo visos informacijos gavimo dienos atitinkamai kredito įstaigai praneša apie savo atsisakymo priežastis.

Tokio atsisakymo atveju arba nesulaukus atsakymo galima kreiptis į buveinės valstybės narės teismą.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia, kokią informaciją reikia pranešti pagal šį straipsnį.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kad būtų nustatytos tokios informacijos teikimo standartinės formos, šablonai ir procedūros.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

7. 5 ir 6 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

36 straipsnis

Veiklos pradžia

1. Per du mėnesius nuo 35 straipsnyje nurodytos informacijos gavimo dienos iki kredito įstaigos filialui pradėdant veiklą priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pasirengia kredito įstaigos priežiūrai pagal 4 skyrių ir prireikus nurodo, kokių sąlygų visuotinės gerovės labui būtina laikytis norint priimančiojoje valstybėje narėje užsiimti tokia veikla.

2. Kai iš priimančiosios valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų gaunamas pranešimas arba jei pasibaigus 1 dalyje nustatytam laikotarpiui iš jų negaunama jokio pranešimo, filialas gali būti steigiamas ir gali pradėti veiklą.

3. Pasikeitus informacijai, kuri buvo perduota pagal 35 straipsnio 2 dalies b, c ar d punktus, kredito įstaiga ne vėliau kaip prieš mėnesį iki pakeitimo apie tai raštu praneša buveinės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms, kad buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos galėtų priimti sprendimą dėl pareiškimo pagal 35 straipsnį, o priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos galėtų pagal šio straipsnio 1 dalį priimti sprendimą dėl pakeitimo sąlygų.

4. Laikoma, kad filialams, kurie vadovaudamiesi priimančiosiose valstybėse narėse galiojusiomis nuostatomis pradėjo veiklą iki 1993 m. sausio 1 d., buvo taikoma 35 straipsnyje bei šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka. Nuo 1993 m. sausio 1 d. jų veikla reglamentuojama pagal šio straipsnio 3 dalį, 33, 52 straipsnius ir 4 skyrių.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia, kokią informaciją reikia pranešti pagal šį straipsnį.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato tokios informacijos teikimo standartinės formos, šablonai ir procedūros.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

7. 5 ir 6 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

37 straipsnis

Informacija apie atsisakymą

Valstybės narės informuoja Komisiją ir EBI, kiek ir kokios rūšies būta atsisakymo atvejų pagal 35 straipsnį ir 36 straipsnio 3 dalį.

38 straipsnis

Filialų jungimas

Kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, veiklos vietos, įsteigtos kitoje toje pačioje valstybėje narėje, nepriklausomai nuo jų skaičiaus, yra laikomos vienu filialu.

3 SKYRIUS

Naudojimasis laisve teikti paslaugas

39 straipsnis

Pranešimo procedūra

1. Kredito įstaiga, norinti pasinaudoti laisve teikti paslaugas pirmą kartą pradėdama vykdyti veiklą kitos valstybės narės teritorijoje, buveinės valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms praneša apie I priede pateiktame sąraše numatytas veiklos rūšis, kuriomis ji ketina užsiimti.

2. Per mėnesį nuo 1 dalyje numatyto pranešimo gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos persiunčia tą pranešimą priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms.

3. Šis straipsnis neturi poveikio kredito įstaigų, teikusių paslaugas iki 1993 m. sausio 1 d., įgytoms teisėms.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia, kokią informaciją reikia pranešti pagal šį straipsnį.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnių.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kad būtų nustatytos tokios informacijos teikimo standartinės formos, šablonai ir procedūros.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

6. 4 ir 5 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

4 SKYRIUS

Priimančiosios valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų įgaliojimai

40 straipsnis

Informacijos teikimo reikalavimai

Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos gali reikalauti, kad visos kredito įstaigos, turinčios filialų jų teritorijose, joms periodiškai teiktų informaciją apie savo veiklą tose priimančiosiose valstybėse narėse.

Teikti tokią informaciją reikalaujama tik informavimo arba statistikos tikslais, taikant 51 straipsnio 1 dalį, arba priežiūros tikslais pagal šį skyrių. Tai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiems 53 straipsnio 1 dalyje.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos visų pirma gali reikalauti, kad pirmoje pastraipoje nurodytos kredito įstaigos teiktų informaciją tam, kad tos kompetentingos valdžios institucijos galėtų įvertinti, ar filialas yra svarbus pagal 51 straipsnio 1 dalį.

41 straipsnis

Priemonės, kurių imasi buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos dėl priimančiojoje valstybėje narėje vykdomos veiklos

1. Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, remdamosi iš buveinės valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų pagal 50 straipsnį gauta informacija, nustato, kad jos teritorijoje filialą turinti ar paslaugas teikianti kredito įstaiga, vykdydama veiklą toje priimančiojoje valstybėje narėje, atitinka kurią nors iš toliau išvardytų sąlygų, jos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas, kad:

a) kredito įstaiga nesilaiko nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013;

b) yra reikšminga rizika, kad kredito įstaiga nesilaikys nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013.

Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos imasi visų tinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad ta kredito įstaiga pašalintų pažeidimus arba imtųsi priemonių nuostatų nesilaikymo rizikai panaikinti. Apie tas priemones buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms.

2. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos mano, kad buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos neįvykdė arba neįvykdys savo išpareigojimų pagal 1 dalies antrą pastraipą, jos gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Kai EBI imasi veiksmų pagal tą straipsnį, visus sprendimus pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį ji priima per 24 valandas. EBI taip pat gali padėti kompetentingoms valdžios institucijoms pasiekti susitarimą savo iniciatyva pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

42 straipsnis

Pagrindimas ir pranešimas

Visos priemonės, kurių imamasi pagal 41 straipsnio 1 dalį, 43 arba 44 straipsnį, įskaitant nuobaudas arba naudojimosi laisve teikti paslaugas ar įsisteigimo laisve apribojimus, tinkamai pagrindžiamos ir apie jas pranešama atitinkamai kredito įstaigai.

43 straipsnis

Prevencinės priemonės

1. Prieš pradėdamos taikyti 41 straipsnyje nustatytą procedūrą, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, išimtiniais atvejais, kol buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos dar nėra patvirtinusios priemonių arba kol netaikomos Direktyvos 2001/24/EB 3 straipsnyje nurodytos reorganizavimo priemonės, gali imtis prevencinių priemonių, būtinų siekiant apsisaugoti nuo finansinio nestabilumo, kuris sukeltų rimtą grėsmę kolektyviniams indėlininkų, investuotojų ir klientų interesams priimančiojoje valstybėje narėje.

2. Visos prevencinės priemonės pagal 1 dalį turi būti proporcingos jų tikslui – apsisaugoti nuo finansinio nestabilumo, kuris sukeltų rimtą grėsmę kolektyviniams indėlininkų, investuotojų ir klientų interesams priimančiojoje valstybėje narėje. Tokios prevencinės priemonės gali apimti mokėjimo sustabdymą. Jos neturi suteikti pranašumo kredito įstaigos kreditoriams priimančiojoje valstybėje narėje, palyginti su kitų valstybių narių kreditoriais.

3. Prevencinė priemonė pagal 1 dalį nustoja galioti, kai buveinės valstybės narės administracinės arba teisimo institucijos imasi reorganizavimo priemonių pagal Direktyvos 2001/24/EB 3 straipsnį.

4. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nutraukia prevencinių priemonių taikymą, jei, jų nuomone, tos priemonės tampa neaktualios pagal 41 straipsnį, išskyrus tuos atvejus, kai jos nustoja galioti pagal šio straipsnio 3 dalį.

5. Apie prevencines priemones, kurių imtasi pagal 1 dalį, nepagrįstai nedelsiant pranešama Komisijai, EBI ir kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms.

Jeigu buveinės valstybės narės ar bet kurios kitos valstybės narės, kuriai padarytas poveikis, kompetentingos valdžios institucijos prieštarauja priemonėms, kurių imasi priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, jos gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Kai EBI imasi veiksmų pagal tą straipsnį, visus sprendimus pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį ji priima per 24 valandas. EBI taip pat gali padėti kompetentingoms valdžios institucijoms pasiekti susitarimą savo iniciatyva pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

44 straipsnis

Priimančiųjų valstybių narių įgaliojimai

Priimančiosios valstybės narės gali, nepaisydamos 40 ir 41 straipsnių, pasinaudoti joms pagal šią direktyvą suteiktais įgaliojimais imtis atitinkamų priemonių, kad užkirstų kelią jų teritorijose padarytiems pažeidimams arba baustų už pažeidimus, kuriais nusižengiama taisyklėms, kurias jos yra priėmusios pagal šią direktyvą arba saugodamos visuotinės gerovės interesus. Tokiomis priemonėmis taip pat galima užkirsti kelią nusižengusioms kredito įstaigoms sudaryti naujus sandorius jų teritorijose.

45 straipsnis

Priemonės panaikinus veiklos leidimą

Jei veiklos leidimas panaikinamas, buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos imasi tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią atitinkamai kredito įstaigai jos teritorijoje sudaryti naujus sandorius ir apsugotų indėlininkų interesus.

46 straipsnis

Reklama

Nė viena šio skyriaus nuostata netrukdo kredito įstaigoms, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, priimančiojoje valstybėje narėje visomis komunikacijos priemonėmis reklamuoti savo paslaugas laikantis visų tokios reklamos formos ir turinio taisyklių, priimtų saugant visuotinės gerovės interesus.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

47 straipsnis

Pranešimas apie trečiųjų valstybių filialus ir galimybes verstis veikla tokių filialų turinčioms kredito įstaigoms

1. Kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra trečiojoje valstybėje, filialams, kurie pradeda arba toliau vykdo savo veiklą, valstybės narės netaiko nuostatų, dėl kurių jiems būtų sukurtos palankesnės sąlygos nei kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Sąjungoje, filialams sudaromos sąlygos.

2. Kompetentingos valdžios institucijos praneša Komisijai, EBI ir Europos bankininkystės komitetui, įsteigtam Komisijos sprendimu 2004/10/EB ⁽¹⁾, apie visus veiklos leidimus, išduotus kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra trečiojoje valstybėje, filialams.

3. Sąjunga, sudarydama susitarimus su viena arba keliomis trečiosiomis valstybėmis, gali susitarti taikyti nuostatas, kuriomis būtų sukuriamos vienodos sąlygos kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra trečiojoje valstybėje, filialams visoje Sąjungos teritorijoje.

48 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis konsoliduotos priežiūros srityje

1. Valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus, skirtus deryboms dėl susitarimų, susijusių su konsoliduota priežiūra, sudarymo su viena arba keliomis trečiosiomis valstybėmis, jeigu yra atliekama šių įstaigų priežiūra:

a) įstaigų, kurių patrunuojančiųjų įmonių pagrindinės buveinės yra trečiojoje valstybėje;

b) trečiosiose valstybėse esančių įstaigų, kurių patrunuojančiųjų įmonių (įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių) pagrindinės buveinės yra Sąjungoje.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais visų pirma siekiama užtikrinti, kad:

a) valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių ir mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, kurios yra Sąjungos teritorijoje ir kurių patrunuojamosios įstaigos arba patrunuojamosios

finansų įstaigos yra trečiojoje valstybėje arba turi tokių subjektų kapitalo dalį, priežiūrai vykdyti, remiantis konsoliduotais duomenimis apie jų finansinę padėtį;

b) trečiųjų valstybių priežiūros institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą patrunuojančiųjų įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra šių valstybių teritorijose ir kurių patrunuojamosios įstaigos arba patrunuojamosios finansų įstaigos yra vienos arba kelių valstybių narių teritorijose arba kurios turi jų kapitalo dalį, priežiūrai vykdyti; ir

c) EBI iš valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų galėtų gauti informaciją, gautą iš trečiųjų valstybių nacionalinių institucijų, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį.

3. Nedarant poveikio SESV 218 straipsniui, Komisija, padedama Europos bankininkystės komiteto, išnagrinėja 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus ir susidariusią padėtį.

4. Šio straipsnio tikslais EBI padeda Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

RIZIKĄ RIBOJANTI PRIEŽIŪRA

1 SKYRIUS

Riziką ribojančios priežiūros principai

I skirsnis

Buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetencija ir pareigos

49 straipsnis

Buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų kompetencija

1. Už įstaigos riziką ribojančią priežiūrą, įskaitant jos veiklą pagal 33 ir 34 straipsnius, atsako buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, nedarant poveikio toms šios direktyvos nuostatomis, kuriomis atsakomybė suteikiama priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms.

2. 1 dalimi neužkertamas kelias konsoliduotai priežiūrai vykdyti.

3. Priemonėmis, kurių imasi priimančioji valstybė narė, negalima numatyti diskriminacinių ar ribojamųjų sąlygų remiantis tuo, kad įstaiga veiklos leidimą yra gavusi kitoje valstybėje narėje.

⁽¹⁾ OL L 3, 2004 1 7, p. 36.

50 straipsnis

Bendradarbiavimas priežiūros srityje

1. Atitinkamų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos prižiūrėti įstaigų, kurios veikia, ypač per filialus, kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse, nei tos, kuriose yra jų pagrindinės buveinės, veiklą. Valstybės narės viena kitai teikia visą informaciją apie šių įstaigų valdymą ir nuosavybę, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas jų priežiūrai ir veiklos leidimų išdavimo joms sąlygų nagrinėjimui, taip pat visą informaciją, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas šių įstaigų stebėsenai, visų pirma jų likvidumo, mokumo, indėlių garantijų, didelių pozicijų apribojimų, kitų veiksmų, galinčių turėti įtakos įstaigos keliamai sisteminei rizikai, administravimo bei apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėsenai.

2. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms nedelsdamos pateikia visą su likvidumo priežiūra susijusią informaciją ir išvadas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 šesťą dalį ir šios direktyvos VII antraštinės dalies 3 skyrių apie įstaigos per savo filialus vykdomą veiklą tiek, kiek tokia informacija ir išvados yra svarbios indėlininkų arba investuotojų apsaugai priimančiojoje valstybėje narėje.

3. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos informuoja visų priimančiųjų valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas, jei atsiranda arba galima pagrįstai tikėtis, kad atsiras likvidumo problemų. Kartu su ta informacija pateikiami visi išsamūs duomenys apie padėties atkūrimo plano rengimą ir įgyvendinimą ir visas riziką ribojančios priežiūros priemonės, kurių imtasi tomis aplinkybėmis.

4. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas jų prašymu informuoja ir joms paaiškina, kaip atsižvelgė į jų suteiktą informaciją ir išvadas. Jeigu perdavus informaciją ir išvadas priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos laikosi nuomonės, kad buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nesiėmė tinkamų priemonių, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, iš anksto informavusios buveinės valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas ir EBI, gali imtis atitinkamų priemonių, kad užkirstų kelią tolesniems pažeidimams siekiant apsaugoti indėlininkų, investuotojų ir kitų subjektų, kuriems teikiamos paslaugos, interesus arba išlaikyti finansinės sistemos stabilumą.

Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nepritaria priemonėms, kurių nori imtis priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, jos gali perduoti klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį ir paprašyti jos pagalbos. Jei EBI imasi veiksmų pagal tą straipsnį, ji visus sprendimus priima per vieną mėnesį.

5. Kompetentingos valdžios institucijos gali kreiptis į EBI tais atvejais, kai prašymas bendradarbiauti, ypač keistis informacija,

atmetamas arba į jį neatsakoma per pagrįstą laikotarpį. Nedarant poveikio SESV 258 straipsniui, EBI tokiais atvejais gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus. EBI taip pat gali padėti kompetentingoms valdžios institucijoms pasiekti susitarimą dėl keitimosi informacija pagal šį straipsnį savo iniciatyva, vadovaujantis to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia šiame straipsnyje nurodytą informaciją.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

7. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose pateikia keitimosi informacija reikalavimų, kuriuos taikant veikiausiai būtų lengviau vykdyti įstaigų stebėseną, standartines formas, šablonus ir procedūras.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

8. 6 ir 7 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

51 straipsnis

Svarbūs filialai

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali prašyti konsoliduotos priežiūros institucijos, kai taikoma 112 straipsnio 1 dalis, arba buveinės valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų įstaigos, išskyrus investicines įmones, kurioms taikomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 95 straipsnis, filialą laikyti svarbiu.

Tame prašyme nurodomos priežastys tą filialą laikyti svarbiu visų pirma atsižvelgiant į:

a) tai, ar filialo rinkos dalis pagal indėlius priimančiojoje valstybėje narėje viršija 2 %;

b) tikėtiną įstaigos veiklos sustabdymo arba nutraukimo poveikį priimančiosios valstybės narės sisteminiam likvidumui ir mokėjimo, tarpusukaitos ir atsiskaitymo sistemoms;

- c) filialo dydį ir svarbą pagal klientų skaičių atsižvelgiant į priimančiosios valstybės narės bankininkystės arba finansų sistemą.

Buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos ir, kai taikoma 112 straipsnio 1 dalis, konsoliduotos priežiūros institucija deda visas įmanomas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą dėl filialo paskelbimo svarbiu.

Jei per du mėnesius nuo prašymo pagal pirmą pastraipą gavimo bendras sprendimas nepriimamas, per papildomą dviejų mėnesių laikotarpį priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pačios priima sprendimą, ar filialas yra svarbus. Priimdamos sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į visas konsoliduotos priežiūros institucijos arba buveinės valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų nuomones ir išlygas.

Trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodyti sprendimai pateikiami dokumente, kuriame išdėstomi visi motyvai; jie perduodami atitinkamoms kompetentingoms valdžios institucijoms, jie pripažįstami galutiniais ir juos taiko atitinkamų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos.

Filialo paskelbimas svarbiu nedaro poveikio kompetentingų valdžios institucijų teisėms ir pareigoms pagal šią direktyvą.

2. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas svarbus filialas, kompetentingoms valdžios institucijoms praneša 117 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytą informaciją ir atlieka 112 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas užduotis bendradarbiaudamos su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis.

Jei buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija sužino apie kritinę padėtį, kaip nurodyta 114 straipsnio 1 dalyje, ji nedelsdama įspėja 58 straipsnio 4 dalyje ir 59 straipsnio 1 dalyje nurodytas institucijas.

Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigti svarbūs filialai, kompetentingoms valdžios institucijoms perduoda tokių filialų turinčių įstaigų rizikos vertinimo pagal 97 straipsnį ir, kai taikoma, pagal 113 straipsnio 2 dalį rezultatus. Jos taip pat perduoda pagal 104 ir 105 straipsnius priimtus sprendimus, jei tie vertinimai ir sprendimai tiems filialams yra aktualūs.

Buveinės valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos konsultuojasi su priimančiųjų valstybių narių, kuriose įsteigti svarbūs filialai, kompetentingomis valdžios institucijomis dėl veiksmų, reikalaujamų pagal 86 straipsnio 11 dalį, jei tai svarbu vertinant likvidumo riziką priimančiosios valstybės narės valiuta.

Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nesikonsultavo su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis arba jeigu po tokių konsultacijų priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos laikosi nuomonės, kad veiksmai, būtini pagal 86 straipsnio 11 dalį, yra netinkami, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali perduoti klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį ir paprašyti jos pagalbos.

3. Kai 116 straipsnis netaikomas, kompetentingos valdžios institucijos, prižiūrinčios įstaigą, turinčią svarbių filialų kitose valstybėse narėse, įsteigia priežiūros institucijų kolegiją ir jai pirmininkauja, kad sudarytų palankesnes sąlygas bendradarbiauti pagal šio straipsnio 2 dalį ir 50 straipsnį. Kolegija įsteigiama ir veikia vadovaujantis raštiškais susitarimais, kuriuos, pasikonsultavusi su atitinkamomis kompetentingomis valdžios institucijomis, turi nustatyti buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija. Buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija sprendžia, kurios kompetentingos valdžios institucijos dalyvaus kolegijos posėdžiuose ar veikloje.

Priimdama sprendimą buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija atsižvelgia į priežiūros veiklos, kurią reikia suplanuoti arba koordinuoti, svarbą toms institucijoms, visų pirma į jos galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansų sistemos stabilumui, kaip nurodyta 7 straipsnyje, ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms prievolėms.

Buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija visus kolegijos narius iš anksto išsamiai informuoja apie rengiamus tokius posėdžius, juose svarstytinus pagrindinius klausimus ir nagrinėtiną veiklą. Buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija visus kolegijos narius taip pat laiku nuolat išsamiai informuoja apie veiksmus, kurių imtasi tų posėdžių metu, arba apie įgyvendintas priemones.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo bendrąsias priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato priežiūros institucijų kolegijų veiklos funkcijas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

6. 4 ir 5 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. gruodžio 31 d.

52 straipsnis

Kitoje valstybėje narėje įsteigtų filialų patikrinimas ir patikra vietoje

1. Priimančiosios valstybės narės užtikrina, kad – jeigu kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusi įstaiga savo veiklą vykdo per filialą – buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, prieš tai pirmiausia informavusios priimančiosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas, galėtų pačios arba pasitelkusios tuo tikslu savo paskirtus tarpininkus atlikti 50 straipsnyje nurodytos informacijos patikrą vietoje ir tokių filialų patikrinimą.

2. Kad patikrintų filialus, buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos taip pat gali pasinaudoti viena iš kitų 118 straipsnyje nustatytų procedūrų.

3. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos turi teisę kiekvienu konkrečiu atveju vykdyti jų teritorijoje veikiančių įstaigų filialų vykdomos veiklos patikras vietoje ir patikrinimą ir prašyti, kad filialai priežiūros tikslais pateiktų informaciją apie savo veiklą, jeigu jos mano, kad tai svarbu finansinės sistemos stabilumui priimančiojoje valstybėje narėje. Prieš atlikdamos tokius patikrinimus, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos konsultuojasi su buveinės valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis. Po tokių patikrinimų priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos buveinės valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms perduoda gautą informaciją ir išvadas, kurios yra svarbios įstaigos rizikos vertinimui arba priimančiosios valstybės narės finansų sistemos stabilumui. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, rengdamos 99 straipsnyje nurodytą savo priežiūros analizės programą, deramai atsižvelgia į tą informaciją ir tas išvadas, taip pat atsižvelgdamos į priimančiosios valstybės narės finansų sistemos stabilumą.

4. Šiame straipsnyje ir 51 straipsnyje nurodyti filialų patikrinimai ir patikros vietoje atliekami vadovaujantis valstybės narės, kurioje atliekama patikra vietoje ar patikrinimas, teise.

II skirsnis

Keitimasis informacija ir profesinė paslaptis

53 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose valdžios institucijose dirbantys ar dirbę asmenys ir kompetentingų valdžios institucijų vardu dirbantys auditoriai ar ekspertai yra saistomi prievolės saugoti profesinę paslaptį.

Konfidenciali informacija, kurią tokie asmenys, auditoriai ar ekspertai gali gauti atlikdami savo pareigas, atskleidžiama tik santraukos ar apibendrinta forma, iš kurios nebūtų įmanoma nustatyti konkrečių kredito įstaigų, nedarant poveikio baudžiamojoje teisėje numatytiems atvejams.

Tačiau jeigu yra paskelbtas kredito įstaigos bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja gelbėjant kredito įstaigą, gali būti atskleista civilinėje ar komercinėje byloje.

2. 1 dalis netrukdo kompetentingoms valdžios institucijoms keisti informaciją tarpusavyje arba perduoti informaciją ESRV, EBI arba Europos priežiūros institucijai (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai) (EVPRI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, kaip numatyta šioje direktyvoje, Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ar kitose kredito įstaigoms taikomose direktyvose, Reglamente (ES) Nr. 1092/2010 15 straipsnyje, Reglamente (ES) Nr. 1093/2010 31, 35 ir 36 straipsniuose ir Reglamente (ES) Nr. 1095/2010 31 ir 36 straipsniuose. Tai informacijai taikomas 1 dalis.

3. 1 dalis netrukdo kompetentingoms valdžios institucijoms skelbti pagal šios direktyvos 100 straipsnį arba Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 32 straipsnį atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus, ir perduoti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus EBI, kad ši paskelbtų Sąjungos mastu atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus.

54 straipsnis

Konfidencialios informacijos naudojimas

Kompetentingos valdžios institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 53 straipsnį, ja naudojasi tik atlikdamos savo pareigas ir tik kuriuo nors iš šių tikslų:

a) tikrinti, ar laikomasi sąlygų, kuriomis reglamentuojama galimybė verstis kredito įstaigų veikla, ir sudaryti palankesnes sąlygas konsoliduotai arba nekonsoliduotai tokios veiklos vykdymo stebėsenai, pirmiausia likvidumo, mokumo, didelių pozicijų, administravimo bei apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėsenai;

b) nustatyti sankcijas;

c) kai apskundžiamas kompetentingos valdžios institucijos sprendimas, įskaitant teismo procesą pagal 72 straipsnį;

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

- d) kai inicijuojamas teismo procesas pagal specialias nuostatas, numatytas Sąjungos teisės aktuose, priimtuose dėl kredito įstaigų veiklos.

55 straipsnis

Bendradarbiavimo susitarimai

Valstybės narės ir EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriuose numatomas keitimasis informacija, su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis arba su trečiųjų valstybių institucijomis ar organais, kaip numatyta šios direktyvos 56 straipsnyje ir 57 straipsnio 1 dalyje, tik tuo atveju, jeigu yra garantija, kad atskleidžiamai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai numatytiesiems šios direktyvos 53 straipsnio 1 dalyje. Tokio keitimosi informacija tikslas turi būti tokių institucijų ar organų priežiūros užduočių atlikimas.

Jeigu informacijos šaltinis yra kita valstybė narė, informacija negali būti atskleista be aiškaus institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimo ir, atitinkamais atvejais, gali būti atskleista tik tais tikslais, kuriais tos institucijos davė savo sutikimą.

56 straipsnis

Keitimasis informacija tarp institucijų

53 straipsnio 1 dalimi ir 54 straipsniu netrukdoma keistis informacija tarp kompetentingų valdžios institucijų valstybėje narėje, tarp kompetentingų valdžios institucijų skirtingose valstybėse narėse arba tarp kompetentingų valdžios institucijų ir toliau nurodytų subjektų, kai jie atlieka priežiūros funkcijas:

- a) institucijų, kurioms patikėta viešojo pareigo priežiūrėti kitus finansų sektoriaus subjektus, ir institucijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą;
- b) institucijų arba organų, kuriems patikėta atsakomybė palaikyti finansinės sistemos stabilumą valstybėse narėse taikant makrolygio riziką ribojančias taisykles;
- c) organų ar institucijų, vykdančių reorganizavimo veiklą, siekiant apsaugoti finansinės sistemos stabilumą;
- d) sutartinių arba institucinių užtikrinimo sistemų, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje;
- e) organų, dalyvaujančių įstaigų likvidavimo ir bankroto bei kitose panašiose procedūrose;
- f) asmenų, atsakingų už teisės aktais nustatytą įstaigų, draudimo įmonių ir finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą.

53 straipsnio 1 dalimi ir 54 straipsniu netrukdoma įstaigoms, administruojančioms indėlių garantijų sistemas ir investuotojų kompensavimo sistemas, atskleisti informacijos, būtinos jų funkcijoms vykdyti.

Gautai informacijai bet kuriuo atveju taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 53 straipsnio 1 dalyje.

57 straipsnis

Keitimasis informacija su priežiūros organais

1. Neatsižvelgdamos į 53, 54 ir 55 straipsnius, valstybės narės gali leisti keistis tarpusavyje informacija kompetentingoms valdžios institucijoms ir institucijoms, atsakingoms už:

- a) už organų, dalyvaujančių įstaigų likvidavimo ir bankroto bei kitose panašiose procedūrose, priežiūrą;
 - b) sutartinių arba institucinių užtikrinimo sistemų priežiūrą, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje;
 - c) asmenų, kuriems patikėta atlikti teisės aktais nustatytą įstaigų, draudimo įmonių ir finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą, priežiūrą.
2. 1 dalyje nurodytais atvejais valstybės narės reikalauja, kad būtų įvykdytos bent šios sąlygos:
- a) informacija keičiamasi 1 dalyje nurodytų užduočių atlikimo tikslais;
 - b) gautai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 53 straipsnio 1 dalyje;
 - c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, informacija negali būti atskleista be aiškaus kompetentingų institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimo ir, atitinkamais atvejais, gali būti atskleista tik tais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą.

3. Neatsižvelgdamos į 53, 54 ir 55 straipsnius, valstybės narės, siekdamos sustiprinti finansų sistemos stabilumą ir vieningumą, gali leisti kompetentingoms valdžios institucijoms ir institucijoms arba organams, pagal įstatymus atsakingiems už bendrovių teisės pažeidimų nustatymą ir tyrimą, tarpusavyje keistis informacija.

Tokiais atvejais valstybės narės reikalauja, kad būtų įvykdytos bent šios sąlygos:

- a) informacija keičiamasi bendrovių teisės pažeidimų nustatymo ir tyrimo tikslu;
- b) gautai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 53 straipsnio 1 dalyje;

- c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, informacija negali būti atskleista be aiškaus kompetentingų institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimo ir, atitinkamais atvejais, gali būti atskleista tik tais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą.

4. Jeigu 1 dalyje nurodytos institucijos arba organai valstybėje narėje savo užduotį nustatyti ar tirti pažeidimus atlieka padedami asmenų, paskirtų tuo tikslu atsižvelgiant į jų konkrečią kompetenciją, bet nedarbiančių viešajame sektoriuje, valstybė narė gali išplėsti 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytą galimybę keisti informaciją, įtraukdama ir tokius asmenis, laikantis 3 dalies antroje pastraipoje nurodytų sąlygų.

5. Kompetentingos valdžios institucijos EBI pateikia institucijų arba organų, kurie gali gauti informaciją pagal šį straipsnį, pavadinimus.

6. Kad būtų galima įgyvendinti 4 dalį, 3 dalyje nurodytos institucijos arba organai informaciją atskleidusioms kompetentingoms institucijoms pateikia asmenų, kuriems ji turi būti siunčiama, vardus, pavardes ir tiksliai pareigas.

58 straipsnis

Informacijos, susijusios su piniginiiais, indėlių apsaugos, sisteminiais ir mokėjimo aspektais, perdavimas

1. Nė viena šio skyriaus nuostata netrukdo kompetentingai valdžios institucijai perduoti informaciją šioms institucijoms jų užduotims vykdyti:

- a) ECBs centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms, kai informacija yra svarbi jų atitinkamoms teisės aktais nustatytoms užduotims vykdyti, įskaitant pinigų politikos vykdymą ir susijusį likvidumo užtikrinimą, mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansų sistemos stabilumo apsaugą;
- b) sutartinėms arba institucinėms užtikrinimo sistemoms, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje;

- c) tam tikrais atvejais – kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą;

- d) ESRV, Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai) (EDPPI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, ir EVPRI, kai ta informacija yra svarbi jų užduotims pagal reglamentus (ES) Nr. 1092/2010, (ES) Nr. 1094/2010 arba (ES) Nr. 1095/2010 atlikti.

Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių siekdamos pašalinti kliūtis kompetentingoms valdžios institucijoms perduoti informaciją pagal pirmą pastraipą.

2. Nė viena šio skyriaus nuostata 1 dalyje nurodytoms institucijoms arba organams netrukdo perduoti informaciją kompetentingoms valdžios institucijoms, kurios kompetentingoms valdžios institucijoms gali prireikti 54 straipsnio tikslais.

3. Pagal 1 ir 2 dalis gautai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 53 straipsnio 1 dalyje.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad esant kritinei situacijai, nurodytai 114 straipsnio 1 dalyje, kompetentingos valdžios institucijos nedelsiant perduotų informaciją ECBs centriniams bankams, kai ta informacija yra svarbi jų atitinkamoms teisės aktais nustatytoms užduotims vykdyti, įskaitant pinigų politikos vykdymą ir susijusį likvidumo užtikrinimą, mokėjimų, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansų sistemos stabilumo apsaugą, ir ESRV, kai ta informacija yra svarbi jos teisės aktais nustatytoms užduotims vykdyti.

59 straipsnis

Informacijos perdavimas kitiems subjektams

1. Neatsižvelgiant į 53 straipsnio 1 dalį ir 54 straipsnį, valstybės narės, vadovaudamosi nacionalinės teisės nuostatomis, gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją kitiems jų centrinių valdžios administracijos departamentams, atsakingiems už įstatymus dėl įstaigų, finansų įstaigų ir draudimo įmonių priežiūros, taip pat tų departamentų vardu veikiančioms inspektoriams.

Tačiau informacija taip gali būti atskleista tik tuo atveju, kai tai būtina riziką ribojančiai kontrolei, prevencijai ir problemų sprendimui sunkumų patiriančių įstaigų atžvilgiu. Nedarant poveikio šio straipsnio 2 daliai, prieigą prie informacijos turintiems asmenims taikomi tokie profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai 53 straipsnio 1 dalyje nurodytiems reikalavimams.

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 48.

Esant kritinei situacijai, nurodytai 114 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės leidžia, kad kompetentingos valdžios institucijos atskleistų informaciją, kuri yra svarbi šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytiems visų atitinkamų valstybių narių departamentams.

2. Valstybės narės gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją, susijusią su riziką ribojančia įstaigų priežiūra, savo parlamento tyrimo komitetams, savo audito rūmams ir kitiems savo už tyrimus atsakingiems subjektams šiomis sąlygomis:

- a) subjektai turi tikslius nacionalinėje teisėje apibrėžtus įgaliojimus tirti arba tikrinti institucijų, atsakingų už įstaigų priežiūrą arba įstatymus dėl tokios priežiūros, veiksmus;
- b) informacija yra tikrai būtina a punkte nurodytiems įgaliojimams vykdyti;
- c) prieigą prie informacijos turintiems asmenims taikomi reikalavimai saugoti profesinę paslaptį pagal nacionalinę teisę būtų bent lygiaverčiai 53 straipsnio 1 dalyje nurodytiems reikalavimams;
- d) informacija, kurios šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, negali būti atskleidžiama be aiškaus kompetentingų institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimo, ir gali būti atskleista tik tais tikslais, kuriais tos institucijos davė sutikimą.

Jeigu atskleidžiant informaciją, susijusią su riziką ribojančia priežiūra, tvarkomi asmens duomenys, tuos duomenis tvarkydami pirmoje pastraipoje nurodyti subjektai laikosi galiojančių nacionalinių įstatymų, kuriais perkeliama Direktyva 95/46/EB.

60 straipsnis

Informacijos, gautos atlikus patikrą vietoje ir patikrinimą, atskleidimas

Valstybės narės užtikrina, kad informacija, gauta vadovaujantis 52 straipsnio 3 dalimi, 53 straipsnio 2 dalimi ir 56 straipsniu, taip pat informacija, gauta atlikus 52 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą patikrą vietoje ar patikrinimą, negali būti atskleista 59 straipsnyje nurodytais atvejais, išskyrus atvejus, kai gaunamas aiškus informaciją atskleidusių kompetentingų valdžios institucijų arba valstybės narės, kurioje atlikta tokia patikra vietoje ar patikrinimas, kompetentingų valdžios institucijų sutikimas.

61 straipsnis

Informacijos apie tarpuskaitymo ir atsiskaitymo paslaugas atskleidimas

1. Nė viena šio skyriaus nuostata valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms netrukdo perduoti informaciją,

nurodytą 53, 54 ir 55 straipsniuose, tarpuskaitymo namams ar kitai panašiai įstaigai, pripažįstamai pagal nacionalinę teisę galinčiai teikti tarpuskaitymo ar atsiskaitymo paslaugas vienos iš jų nacionalinei rinkai, jeigu jos laikosi nuomonės, kad perduoti šią informaciją būtina siekiant užtikrinti tinkamą tų įstaigų veikimą, kai rinkos dalyviai neįvykdo įsipareigojimų arba panašu, kad jų gali neįvykdyti. Gautai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems 53 straipsnio 1 dalyje.

2. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad pagal 53 straipsnio 2 dalį gauta informacija nebūtų atskleista 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis be aiškaus kompetentingų institucijų, kurios pateikė tą informaciją, sutikimo.

62 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas

Šios direktyvos tikslais asmens duomenys tvarkomi pagal Direktyvą 95/46/EB, o atitinkamais atvejais – pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

III skirsnis

Asmenų, atsakingų už metinių ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisinę kontrolę, pareigos

63 straipsnis

Asmenų, atsakingų už metinių ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisinę kontrolę, pareigos

1. Valstybės narės nustato, kad kiekvienas pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito ⁽¹⁾ įgaliotas asmuo, atliekantis įstaigoje užduotis, apibūdintas 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių ⁽²⁾ 51 straipsnyje, 1983 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvos 83/349/EEB dėl konsoliduotos atskaitomybės ⁽³⁾ 37 straipsnyje arba Direktyvos 2009/65/EB 73 straipsnyje, arba kita teisės aktais nustatyta užduotį, bent jau privalo nedelsdamas informuoti kompetentingas valdžios institucijas apie visus su ta įstaiga susijusius faktus ar sprendimus, apie kuriuos tas asmuo sužinojo vykdydamas minėtą užduotį ir dėl kurio gali būti:

- a) iš esmės pažeisti įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais nustatomos leidimų suteikimo tvarką reglamentuojančios sąlygos arba kuriais konkrečiai reglamentuojama įstaigų veikla;

- b) pakenkta įstaigos veiklos tęstinumui;

⁽¹⁾ OL L 157, 2006 6 9, p. 87.

⁽²⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

⁽³⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

- c) atsisakyta patvirtinti finansines ataskaitas arba nuspręsta pareikšti išlygas.

Valstybės narės nustato bent tai, kad pirmoje pastraipoje nurodytas asmuo taip pat privalo pranešti apie visus faktus ar sprendimus, apie kuriuos tas asmuo sužinojo atlikdamas pirmoje pastraipoje apibūdintą užduotį įmonėje, kuri dėl kontrolės santykių turi glaudžių ryšių su įstaiga, kurioje jis atlieka tą užduotį.

2. Tai, kad asmenys, kuriems buvo suteikti įgaliojimai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, vadovaudamiesi sąžiningumo principu atskleidžia kompetentingoms valdžios institucijoms informaciją apie visus faktus arba sprendimus, nurodytus 1 dalyje, nelaikoma jokių apribojimų dėl informacijos atskleidimo, nustatytų sutartimi arba įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatomis, pažeidimu, ir nėra siejama su jokia tokių asmenų atsakomybe. Tokia informacija tuo pačiu metu atskleidžiama įstaigos valdymo organui, išskyrus atvejus, kai yra svarbių priežasčių to nedaryti.

IV skirsnis

Priežiūros įgaliojimai, įgaliojimai taikyti sankcijas ir teisė pateikti skundą

64 straipsnis

Priežiūros įgaliojimai ir įgaliojimai taikyti sankcijas

1. Kompetentingoms valdžios institucijoms suteikiami visi priežiūros įgaliojimai įsikišti į įstaigų veiklą, kurie būtini jų funkcijoms vykdyti, įskaitant visų pirma teisę panaikinti veiklos leidimą pagal 18 straipsnį, pagal 102 straipsnį reikalaujamus įgaliojimus ir 104 bei 105 straipsniuose nustatytus įgaliojimus.

2. Kompetentingos valdžios institucijos naudoja savo priežiūros ir sankcijų taikymo įgaliojimus pagal šią direktyvą ir nacionalinę teisę šiais būdais:

- a) tiesiogiai;
- b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
- c) savo atsakomybe perduodamos funkcijas tokioms institucijoms;
- d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

65 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio kompetentingų valdžios institucijų priežiūros įgaliojimams, nurodytiems 64 straipsnyje, ir valstybių

narių teisei numatyti bei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės nustato taisykles dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, taikomų už nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva ir Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Jei valstybės narės nusprendžia nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų už pažeidimus, kuriems taikoma nacionalinė baudžiamoji teisė, jos pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas. Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms taikomų 1 dalyje nurodytų prievolių nesilaikoma pažeidžiant nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliama ši direktyva, arba Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, sankcijas, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, būtų galima skirti valdymo organo nariams ir kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems fiziniams asmenims.

3. Kompetentingoms valdžios institucijoms suteikiami visi informacijos rinkimo ir tyrimo įgaliojimai, būtini joms vykdyti savo funkcijas. Nedarant poveikio kitoms atitinkamoms šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytoms nuostatomis, tie įgaliojimai apima:

- a) įgaliojimą reikalauti, kad toliau nurodyti fiziniai arba juridiniai asmenys pateiktų visą informaciją, būtiną kompetentingos valdžios institucijos užduotims vykdyti, įskaitant periodiškai ir specialia forma teiktiną informaciją priežiūros ir susijusiais statistikos tikslais:

- i) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos;

- ii) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos finansų kontroliuojančiosios bendrovės;

- iii) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės;

- iv) atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtos mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės;

- v) i–iv papunkčiuose nurodytiems subjektams priklausantys asmenys;

- vi) trečiosios šalys, kurioms i–iv papunkčiuose nurodyti subjektai yra perdavę veiklos funkcijas arba veiklą;

b) įgaliojimą atlikti visus būtinus tyrimus, susijusius su bet kuriuo a punkto i–vi papunkčiuose nurodytu atitinkamoje valstybėje narėje įsteigtu ar esančiu asmeniu, jeigu tai būtina kompetentingų valdžios institucijų užduotims vykdyti, įskaitant:

i) teisę reikalauti pateikti dokumentus;

ii) tikrinti a punkto i–vi papunkčiuose nurodytų asmenų buhalterines knygas ir dokumentus ir daryti tokių buhalterinių knygų ir dokumentų kopijas arba išrašus;

iii) gauti bet kurio a punkto i–vi papunkčiuose nurodyto asmens arba jų atstovų ar darbuotojų paaiškinimus raštu arba žodžiu; ir

iv) ir apklausti visus kitus asmenis, kurie sutinka būti apklausti, siekiant gauti su tyrimo dalyku susijusios informacijos;

c) įgaliojimą, laikantis kitų Sąjungos teisėje nustatytų sąlygų ir pateikus išankstinį pranešimą atitinkamoms kompetentingoms valdžios institucijoms, atlikti visus būtinus a punkto i–vi papunkčiuose nurodytų juridinių asmenų ir bet kurios įmonės, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra, kurią vykdančią kompetentingą valdžios instituciją yra konsoliduotos priežiūros institucija, verslo patalpų patikrinimus. Jeigu patikrinimui atlikti reikia gauti teisminės institucijos leidimą pagal nacionalinę teisę, pateikiamas prašymas tokiame leidime gauti.

66 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės už veiklos leidimų išdavimo reikalavimų ir kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo reikalavimų pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų įstatymuose ir kituose teisės aktuose būtų numatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės bent jau už:

a) vertinamą indelių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės, kai įmonė nėra kredito įstaiga, taip pažeidžiant 9 straipsnį;

b) kredito įstaigos veiklos pradėjimą negavus veiklos leidimo, taip pažeidžiant 9 straipsnį;

c) tiesioginį arba netiesioginį kvalifikuotosios kredito įstaigos akcijų paketo dalies įsigijimą arba padidinimą tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 22 straipsnio 1 dalyje nurodytas ribines vertes, arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų patronuojamąja įmone, apie

tai raštu nepranešus kompetentingoms institucijoms, vykdančioms kredito įstaigos, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį siekiama įsigyti arba padidinti vertinimo laikotarpiu arba nepaisant kompetentingų valdžios institucijų prieštaravimo, priežiūrą, taip pažeidžiant 22 straipsnio 1 dalį;

d) tiesioginį arba netiesioginį kvalifikuotosios kredito įstaigos akcijų paketo dalies perleidimą arba sumažinimą tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis taptų mažesnė nei 25 straipsnyje nurodytos ribinės vertės, arba tiek, kad ta kredito įstaiga nebebūtų patronuojamąja įmone, apie tai raštu nepranešus kompetentingoms valdžios institucijoms.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent toliau nurodytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones:

a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę ir pažeidimo pobūdis;

b) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

c) juridiniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 10 % iš įmonės bendros metinės grynosios apyvartos praėjusiais veiklos metais, įskaitant bendrąsias pajamas, susidedančias iš gautinų palūkanų ir panašių pajamų, pajamų iš akcijų ir kitų neduodančių pastovių palūkanų ar duodančių pastovias palūkanas vertybinių popierių bei gautinų komisinių ar įmokų, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 316 straipsnyje;

d) fiziniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, atitinkama suma nacionaline valiuta 2013 m. liepos 17 d.;

e) administracines pinigines sankcijas, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gautos naudos suma, jei tokią naudą galima nustatyti;

f) akcininko ar akcininkų, kurie laikomi atsakingais už 1 dalyje nurodytus pažeidimus, naudojimosi balsavimo teisėmis sustabdymą.

Jeigu pirmos pastraipos c punkte nurodyta įmonė yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkamos bendrosios pajamos yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.

67 straipsnis

Kitos nuostatos

1. Šis straipsnis taikomas bent jau tuo atveju, kai:

- a) įstaiga veiklos leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
- b) įstaiga, sužinojusi apie jos kapitalo dalies išsigijimą arba perleidimą, dėl kurio turima kapitalo dalis viršija arba tampa mažesnė už 22 straipsnio 1 dalyje arba 25 straipsnyje nurodytą ribinę vertę, apie tokį išsigijimą arba perleidimą neinformuoja kompetentingų valdžios institucijų, taip pažeisdama 26 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą;
- c) įstaiga, įtraukta į reguliuojamos rinkos, kuri nurodyta pagal Direktyvos 2004/39/EB 47 straipsnį EVPRI skelbiamame sąraše, sąrašus, bent kartą per metus kompetentingoms valdžios institucijoms nepateikia kvalifikuotąją akcijų paketo dalį turinčių akcininkų ir narių vardų ir pavardžių (pavadinimų) ir tokių akcijų paketų dalių dydžių, taip pažeisdama šios direktyvos 26 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą;
- d) įstaigoje nėra nustatytų valdymo priemonių, kurių reikalauja kompetentingos valdžios institucijos pagal nacionalines nuostatas, kuriomis perkeliamas 74 straipsnis;
- e) įstaiga kompetentingoms valdžios institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie tai, kaip vykdo prievolę tenkinti nuosavų lėšų poreikį, nustatytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnyje, taip pažeisdama to reglamento 99 straipsnio 1 dalį;
- f) įstaiga kompetentingoms valdžios institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie duomenis, nurodytus Reglamento (ES) Nr. 575/2013 101 straipsnyje;
- g) įstaiga kompetentingoms valdžios institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie dideles pozicijas, taip pažeisdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 394 straipsnio 1 dalį;
- h) įstaiga kompetentingoms valdžios institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie likvidumą, taip pažeisdama (ES) Nr. 575/2013 415 straipsnio 1 ir 2 dalis;
- i) įstaiga kompetentingoms valdžios institucijoms nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie svarto koeficientą, taip pažeisdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 430 straipsnio 1 dalį;

j) įstaiga pakartotinai arba nuolat neturi likvidžiojo turto, taip pažeisdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 412 straipsnį;

k) įstaiga įgyja poziciją, kuri viršija Reglamento (ES) Nr. 575/2013 395 straipsnyje nustatytas ribas;

l) įstaiga, kuriai būdinga kredito rizika, susijusi su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, neatitinka Reglamento (ES) Nr. 575/2013 405 straipsnyje nustatytų sąlygų;

m) įstaiga neatskleidžia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją, pažeisdama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 431 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis arba 451 straipsnio 1 dalį;

n) įstaiga įvykdo mokėjimą į įstaigos nuosavas lėšas įtrauktų priemonių turėtojams pažeisdama šios direktyvos 141 straipsnį arba tais atvejais, kai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 28, 51 arba 63 straipsnį draudžiama vykdyti tokius mokėjimus į įstaigos nuosavas lėšas įtrauktų priemonių turėtojams;

o) įstaiga yra pripažinta atsakinga už rimtą nacionalinių nuostatų, priimtų pagal Direktyvą 2005/60/EB, pažeidimą;

p) įstaiga leidžia vienam arba keliems asmenims, kurie neatitinka 91 straipsnio reikalavimų, tapti arba toliau būti valdymo organų nariais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent toliau nurodytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones:

a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas atsakingas fizinis asmuo, įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė ir pažeidimo pobūdis;

b) nurodymą atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir nekartoti tokių veiksmų;

c) įstaigai – įstaigos veiklos leidimo panaikinimą pagal 18 straipsnį;

d) atsižvelgiant į 65 straipsnio 2 dalį – laikiną uždraudimą įstaigos valdymo organo nariui ar kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu, vykdyti pareigas įstaigoje;

- e) juridiniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 10 % iš įmonės bendros metinės grynosios apyvartos praėjusiais veiklos metais, įskaitant bendrąsias pajamas, susidedančias iš gautinų palūkanų ir panašių pajamų, pajamų iš akcijų ir kitų neduodančių pastovių palūkanų ar duodančių pastovias palūkanas vertybinių popierių bei gautinų komisinių ar įmokų, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 316 straipsnyje;
- f) fiziniam asmeniui – administracines pinigines sankcijas, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta 2013 m. liepos 17 d.;
- g) administracines pinigines sankcijas, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jei juos galima nustatyti.

Jeigu pirmos pastraipos e punkte nurodyta įmonė yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkamomis bendrosiomis pajamomis laikomos bendrosios pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje.

68 straipsnis

Administracinių sankcijų skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos savo oficialioje interneto svetainėje skelbtų bent neskundžiamas administracines sankcijas, taikomas už nacionalinių nuostatų, priimtų perkeliant šią direktyvą, arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatų pažeidimus, įskaitant informaciją apie pažeidimo rūšį bei pobūdį ir fizinio arba juridinio asmens, kuriam paskirta sankcija, tapatybę, nepagrįstai nedelsdamos po to, kai tas asmuo yra informuojamas apie tas sankcijas.

Tais atvejais, kai valstybės narės leidžia skelbti skundžiamas sankcijas, kompetentingos valdžios institucijos nepagrįstai nedelsdamos savo oficialioje interneto svetainėje taip pat skelbia informaciją apie skundo nagrinėjimo eigą ir jo rezultatus.

2. Kompetentingos valdžios institucijos informaciją apie sankcijas skelbia nuasmenintą ir laikydamosi nacionalinės teisės bet kuriomis iš šių aplinkybių:

- a) jei, sankciją skyrus fiziniam asmeniui ir atsižvelgus į privatumo išankstinio įvertinimo rezultatus, asmens duomenų paskelbimas pripažįstamas neproporcingu;
- b) jei dėl paskelbimo kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam baudžiamajam tyrimui;

- c) jei dėl paskelbimo būtų padaryta, kai tai galima nustatyti, neproporcinga žala atitinkamoms įstaigoms arba fiziniams asmenims.

Kitu atveju, jei tikėtina, kad pirmoje pastraipoje nurodytos aplinkybės nustos egzistuoti per pagrįstą laikotarpį, atitinkamų duomenų paskelbimas pagal 1 dalį gali būti atidėtas tokiame pagrįstame laikotarpiu.

3. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad pagal 1 ir 2 dalis paskelbta informacija jų oficialioje interneto svetainėje liktų bent penkerių metų laikotarpį. Asmens duomenys kompetentingos valdžios institucijos oficialioje interneto svetainėje laikomi tik tokį laikotarpį, kuris būtinas pagal taikomas duomenų apsaugos taisykles.

4. EBI iki 2015 m. liepos 18 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl valstybių narių paskelbtos nuasmenintos informacijos apie sankcijas, kaip numatyta 2 dalyje, visų pirma dėl atvejų, kai šiuo klausimu tarp valstybių narių pastebėta didelių skirtumų. Be to, EBI pateikia Komisijai ataskaitą apie visus didelius skirtumus, susijusius su sankcijų paskelbimo trukme pagal nacionalinę teisę.

69 straipsnis

Keitimasis informacija apie sankcijas ir EBI vykdomas centrinės duomenų bazės administravimas

1. Laikydamosi 53 straipsnio 1 dalyje nurodytų profesinės paslapties reikalavimų, kompetentingos valdžios institucijos informuoja EBI apie visas administracines sankcijas, įskaitant visus nuolatinius draudimus, nustatytas pagal 65, 66 ir 67 straipsnius, įskaitant bet kokius su jomis susijusius skundus, ir apie skundo nagrinėjimo eigą bei rezultatus. EBI administruoja centrinę administracinių sankcijų, apie kurias jai buvo pranešta, duomenų bazę išimtinai kompetentingų valdžios institucijų keitimosi informacija tikslais. Ta duomenų bazė naudojasi tik kompetentingos valdžios institucijos ir ji atnaujinama remiantis kompetentingų valdžios institucijų pateikta informacija.

2. Vertindama gerą reputaciją 13 straipsnio 1 dalies, 16 straipsnio 3 dalies, 91 straipsnio 1 dalies ir 121 straipsnio tikslais, kompetentinga valdžios institucija ieško informacijos EBI administracinių sankcijų duomenų bazėje. Tuo atveju, kai pasiūlyta skundo nagrinėjimo eigą arba kai jis patenkinamas, EBI kompetentingos institucijos prašymu ištrina arba atnaujiną susijusius įrašus duomenų bazėje.

3. Kompetentingos valdžios institucijos, laikydamosi nacionalinės teisės, tikrina, ar nuosprendžių registre esama duomenų apie atitinkamą susijusio asmens apkaltinamąjį nuosprendį. Tais tikslais keičiamasi informacija pagal nacionalinėje teisėje įgyvendintą 2009/316/TVR ir Pamatinį sprendimą 2009/315/TVR.

4. EBI administruoja interneto tinklalapį, kuriame pateikiamos nuorodos į visas kompetentingos valdžios institucijos pagal 68 straipsnį skelbiamas administracines sankcijas, ir nurodomas laikotarpis, už kurį kiekviena valstybė narė skelbia tas administracines sankcijas.

70 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir kompetentingų valdžios institucijų naudojimas įgaliojimais taikyti sankcijas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių rūši ir administracinių piniginių sankcijų dydį, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, įskaitant, atitinkamai:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
- c) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas, pavyzdžiui, pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba fizinio asmens metines pajamas;
- d) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
- e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
- f) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga valdžios institucija lygį;
- g) ankstesnius už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus;
- h) visas galimas sistemines pažeidimo pasekmes.

71 straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos nustatytų veiksmingus ir patikimus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms valdžios institucijoms pranešti apie nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 galimus ar faktinius pažeidimus.

2. Pagal 1 dalį taikomais mechanizmais reglamentuojami bent šie aspektai:

- a) specialios pranešimų apie pažeidimus gavimo ir su jais susijusių tolesnių veiksmų procedūros;
- b) tinkama įstaigų darbuotojų, kurie praneša apie toje įstaigoje padarytus pažeidimus, apsauga bent nuo keršto, diskriminacijos ar kito nesąžiningo elgesio;
- c) asmens duomenų, susijusių tiek su asmeniu, kuris praneša apie pažeidimus, tiek su fiziniu asmeniu, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, apsauga pagal Direktyvą 95/46/EB;
- d) aiškios taisyklės, kuriomis užtikrinama, kad visais atvejais būtų garantuotas asmens, kuris praneša apie įstaigoje padarytus pažeidimus, konfidencialumas, išskyrus atvejus, kai atskleisti informaciją reikalaujama pagal nacionalinę teisę atliekant tolesnius tyrimus arba vėliau vykdant teisminį procesą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigose būtų įdiegtos tinkamos procedūros, pagal kurias jų darbuotojai įstaigos viduje specialiu, nepriklausomu ir autonomišku kanalu galėtų pranešti apie pažeidimus.

Toks informavimo kanalas taip pat gali būti nustatytas socialinių partnerių numatytuose susitarimuose. Užtikrinama tokia pati apsauga, kaip nurodyta 2 dalies b, c ir d punktuose.

72 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

Valstybės narės užtikrina, kad sprendimus ir priemones, kurie priimami laikantis įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, būtų galima apskųsti. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad jei per šešis mėnesius nuo prašymo gauti veiklos leidimą, kuriame pateikiama visa pagal nacionalines nuostatas, priimtas perkeliant šią direktyvą, reikalaujama informacija, pateikimo nepriimamas joks sprendimas, tokį neveikimą galima būtų apskųsti.

2 SKYRIUS

Peržiūros procesai

I skirsnis

Vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo procesas

73 straipsnis

Vidaus kapitalas

Įstaigos taiko patikimas, veiksmingas ir išsamias strategijas ir procesus, siekdamas nuolat vertinti ir turėti vidaus kapitalo, kurį jos laiko pakankamu atitinkamo pobūdžio ir lygio rizikai, kuri joms kyla arba gali kilti, padengti, sumas, rūšis ir paskirstymą.

Tos strategijos ir procesai viduje nuolat peržiūrimi, siekiant užtikrinti, kad jie būtų išsamūs ir proporcingi atitinkamos įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

II skirsnis

Įstaigų tvarka, procesai ir mechanizmai

1 poskirsnis

Bendrieji principai

74 straipsnis

Vidinis valdymas ir atkūrimo bei pertvarkymo planai

1. Įstaigose turi būti nustatytos patikimos valdymo priemonės, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžta, skaidria ir nuoseklia atsakomybe, veiksmingi rizikos, su kuria kredito įstaiga susiduria arba gali susidurti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir pranešimo apie tokią riziką procesai, tinkami vidaus kontrolės mechanizmai, įskaitant patikimas valdymo ir apskaitos procedūras, ir atlygio politika bei praktika, suderinta su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir skatinanti tokį valdymą.

2. 1 dalyje nurodyta tvarka, procesai ir mechanizmai yra išsamūs ir proporcingi verslo modeliui ir įstaigos veiklai būdingos rizikos pobūdžiui, mastui bei sudėtingumui. Atsižvelgiama į 76–95 straipsniuose nustatytus techninius kriterijus.

3. Vadovaujantis 2 dalimi, EBI paskelbia gaires dėl 1 dalyje nurodytos tvarkos, procesų ir mechanizmų.

4. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad būtų nustatyti atkūrimo planai, skirti įstaigos finansinei būklei, kai ji labai pablogėja, atkurti, taip pat pertvarkymo planai. Laikantis proporcingumo principo, reikalavimai įstaigai parengti, turėti ir atnaujinti atkūrimo planus ir reikalavimai pertvarkymo institucijai, pasikonsultavus su kompetentinga valdžios institucija, parengti pertvarkymo planus gali būti sumažinti, jeigu, pasikonsultavus su nacionaline makrolygio riziką ribojančia institucija, kompetentingos valdžios institucijos mano, kad tam tikros įstaigos įsipareigojimų nevykdymas dėl, *inter alia*, jos dydžio, verslo modelio arba jos tarpusavio susietumo su kitomis įstaigomis ar apskritai su finansų sistema, neturės neigiamo poveikio finansų rinkoms, kitoms įstaigoms arba finansavimo sąlygoms.

Įstaigos, laikydamosi proporcingumo principo, glaudžiai bendradarbiauja su pertvarkymą vykdančiomis institucijomis ir teikia joms visą informaciją, būtiną siekiant parengti ir suformuluoti pertvarkymo planus, kuriais būtų nustatytos galimybės tinkamai pertvarkyti įstaigas, jei jos nevykdo įsipareigojimų.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsniu, EBI turi teisę dalyvauti ir prisidėti rengiant ir derinant veiksmingus ir nuoseklius atkūrimo ir pertvarkymo planus.

Tuo atžvilgiu EBI informuojama ir turi teisę dalyvauti posėdžiuose dėl atkūrimo ir pertvarkymo planų rengimo ir derinimo. Kai rengiami tokie posėdžiai ar vykdoma tokia veikla, EBI iš anksto išsamiai informuojama apie rengiamus tokius posėdžius, juose svarstytinus pagrindinius klausimus ir nagrinėtiną veiklą.

75 straipsnis

Atlygio politikos priežiūra

1. Kompetentingos valdžios institucijos renka informaciją, atskleistą vadovaujantis atskleidimo kriterijais, nustatytais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 450 straipsnio 1 dalies g, h ir i punktuose, ir ja naudojami lyginamajai atlygio tendencijų ir praktikos analizei atlikti. Tą informaciją kompetentingos valdžios institucijos pateikia EBI.

2. EBI pateikia patikimos atlygio politikos, atitinkančios 92–95 straipsniuose nustatytus principus, gaires. Šiose gairėse atsižvelgiama į patikimos atlygio politikos principus, išdėstytus 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacijoje 2009/384/EB dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlygio nustatymo politikos ⁽¹⁾.

EVPRI glaudžiai bendradarbiauja su EBI, kad būtų parengtos darbuotojų, dalyvaujančių teikiant investicines paslaugas ir vykdančių investicinę veiklą, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, kategorijų atlygio politikos gairės.

EBI informaciją, gautą iš kompetentingų valdžios institucijų, pagal 1 dalį naudoja lyginamajai atlygio tendencijų ir praktikos analizei atlikti Sąjungos lygiu.

3. Kompetentingos valdžios institucijos renka informaciją apie fizinių asmenų, kurių atlygis per finansinius metus sudaro 1 mln. EUR ar daugiau, skaičių kiekvienoje įstaigoje, įskaitant jų atsakomybės sritis, taip pat apie susijusią verslo sritį ir pagrindinius darbo užmokesčio, premijos, ilgalaikės premijos ir pensijos įmokos elementus. Ta informacija perduodama EBI, o ji skelbia apibendrintą informaciją pagal buveinės valstybės nares naudodama bendrą ataskaitų teikimo formą. EBI gali parengti gaires, skirtas šios dalies įgyvendinimui palengvinti ir surinktos informacijos nuoseklumui užtikrinti.

⁽¹⁾ OL L 120, 2009 5 15, p. 22.

2 poskirsnis

Rizikos valdymo ir vertinimo techniniai kriterijai

76 straipsnis

Rizikos vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas tvirtintų ir reguliariai peržiūrėtų rizikos, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, įskaitant dėl makroekonominės aplinkos, kurioje ta įstaiga veikia, kylančią riziką, susijusią su verslo ciklo būseną, prisiėmimo, valdymo, stebėsenos ir mažinimo strategiją ir politiką.

2. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas skirtų pakankamai laiko rizikos klausimams nagrinėti. Valdymo organas aktyviai dalyvauja visos reikšmingos rizikos, kuri reglamentuojama šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013, valdyme, taip pat dalyvauja su ta rizika susijusiame turto vertinime, išorės kreditų reitingų ir vidaus modelių naudojime. Įstaiga nustato atskaitomybės valdymo organui gaires, apimančias visą reikšmingą riziką ir rizikos valdymo politiką bei jos pakeitimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos, kurios yra svarbios dėl jų dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, apimties bei sudėtingumo, įsteigtų rizikos komitetą, kurį sudarytų valdymo organo nariai, atitinkamoje įstaigoje neatliekantys jokios vykdomosios funkcijos. Rizikos komiteto nariai turi turėti tinkamų žinių, įgūdžių ir kompetencijos, kad visiškai suprastų ir kontroliuotų įstaigos rizikos strategiją ir įstaigai priimtina riziką.

Rizikos komitetas pataria valdymo organui dėl bendros esamos ir būsimos įstaigai priimtinos rizikos bei strategijos ir padeda valdymo organui prižiūrėti, kaip tą strategiją įgyvendina vyresnioji vadovybė. Valdymo organas lieka visiškai atsakingas už riziką.

Rizikos komitetas tikrina, ar klientams siūlomose išsipareigojimų ir turto kainose visiškai atsižvelgta į įstaigos verslo modelį ir rizikos strategiją. Kai kainos tinkamai neatspindi rizikos atsižvelgiant į verslo modelį ir rizikos strategiją, rizikos komitetas valdymo organui pateikia trūkumų pašalinimo planą.

Kompetentingos valdžios institucijos gali leisti įstaigai, kuri netaikoma svarbia, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, sujungti rizikos komitetą su audito komitetu, kaip nurodyta Direktyvos 2006/43/EB 41 straipsnyje. Bendro komiteto nariai turi turėti žinių, įgūdžių ir kompetencijos, kurie reikalingi rizikos komitetui ir audito komitetui.

4. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, ir, jeigu įsteigtas – rizikos komitetas, turėtų tinkamą prieigą prie informacijos apie įstaigos rizikos padėtį ir, jei būtina bei tikslinga, turėtų galimybę kreiptis į rizikos valdymo funkciją atliekančius asmenis bei konsultuotis su išorės ekspertais.

Valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, ir, jeigu įsteigtas – rizikos komitetas, nustato informacijos apie riziką, kurią jie gauna, pobūdį, kiekį, formatą ir pateikimo dažnumą. Siekdamas padėti nustatyti patikimą atlygio politiką ir praktiką, rizikos komitetas, nedarydamas poveikio atlygio komiteto užduotims, išnagrinėja, ar atlygio sistemoje numatant paskatas atsižvelgiama į riziką, kapitalą, likvidumą ir uždarbio tikimybę bei laiką.

5. Valstybės narės, laikydamosi Komisijos direktyvos 2006/73/EB ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalyje nustatyto proporcingumo reikalavimo, užtikrina, kad įstaigų rizikos valdymo funkcija būtų atskirta nuo veiklos funkcijų ir kad ją atliekantys asmenys būtų pakankamai autoritetingi, svarbūs, turėtų išteklių ir galėtų kreiptis į valdymo organą.

Valstybės narės užtikrina, kad rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys užtikrintų, jog visa reikšminga rizika būtų nustatyta, įvertinta ir apie ją būtų tinkamai pranešta. Jos užtikrina, kad rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys aktyviai dalyvautų rengiant įstaigos rizikos strategiją ir priimant visus sprendimus dėl reikšmingos rizikos valdymo, ir kad jie galėtų pateikti visapusišką visų įstaigos rizikos rūšių apžvalgą.

Kai reikia, valstybės narės užtikrina, kad rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys galėtų atsiskaityti tiesiogiai valdymo organui, atliekančiam priežiūros funkciją, nepriklausomai nuo vyresniosios vadovybės ir, kai tikslinga, pareikšti susirūpinimą ir išpėti tą organą, kai esama įstaigai neigiamą poveikį darančių ar galinčių daryti specifinės rizikos pokyčių, nedarant poveikio valdymo organo, atliekančio priežiūros ir (arba) valdymo funkcijas, kompetencijai pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013.

Rizikos valdymo funkciją atliekančių asmenų vadovas yra nepriklausomas vyresnysis vadovas, kuriam tenka aiški atsakomybė už rizikos valdymo funkciją. Kai dėl įstaigos veiklos pobūdžio, masto bei sudėtingumo nėra pagrindo specialiai tam skirti asmenį, kitas tos įstaigos vyresnysis darbuotojas gali atlikti tą funkciją, su sąlyga, kad dėl to nekyla interesų konflikto.

⁽¹⁾ 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyva 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai (OL L 241, 2006 9 2, p. 26).

Rizikos valdymo funkciją atliekančių asmenų vadovas atleidžiamas tik iš anksto pritarus valdymo organui, atliekančiam priežiūros funkciją, ir, kai reikia, turi galimybę tiesiogiai palaikyti ryšį su valdymo organu, atliekančiu priežiūros funkciją.

Šios direktyvos taikymas nedaro poveikio Direktyvos 2006/73/EB taikymui investicinėms įmonėms.

77 straipsnis

Nuosavų lėšų poreikio apskaičiavimo vidaus metodai

1. Kompetentingos valdžios institucijos skatina įstaigas, kurios yra svarbios dėl jų dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, masto bei sudėtingumo, plėtoti vidaus kredito rizikos vertinimo pajėgumus ir daugiau naudoti vidaus reitingais grindžiamą nuosavų lėšų reikalavimo kredito rizikai padengti apskaičiavimo metodą, jei jų pozicijos absoliučia išraiška yra reikšmingos ir jei tuo pat metu yra daug reikšmingų sandorio šalių. Šis straipsnis nedaro poveikio Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies I antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnyje nustatytiems kriterijams tenkinti.

2. Atsižvelgdamos į įstaigų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, kompetentingos valdžios institucijos stebi, kad jos, vertindamos subjekto arba finansinės priemonės kreditingumą, vien tik ar mechanškai nesiremtų išorės kredito reitingais.

3. Kompetentingos valdžios institucijos, atsižvelgdamos į įstaigų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą, skatina jas plėtoti specifinės rizikos vertinimo vidinius pajėgumus, o nuosavų lėšų reikalavimo specifinei skolos priemonių rizikai prekybos knygoje padengti apskaičiavimui daugiau naudoti vidaus modelius kartu su nuosavų lėšų poreikio įsipareigojimų neįvykdymo ir kredito reitingo pasikeitimo rizikai padengti apskaičiavimo vidaus modeliais, jei specifinės rizikos pozicijos absoliučia išraiška yra reikšmingos ir jei įstaigos turi daug reikšmingų skirtingų emitentų skolos priemonių pozicijų.

Šis straipsnis nedaro poveikio Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyriaus 1–5 skirsniuose nustatytų kriterijų vykdymui.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose išsamiau apibrėžia 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą specifinės rizikos pozicijų, kurios absoliučia išraiška yra reikšmingos, sąvoką ir nustato reikšmingų sandorio šalių ir skirtingų emitentų skolos priemonių pozicijų didelių skaičių ribas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

78 straipsnis

Priežiūros institucijos atliekama nuosavų lėšų poreikio apskaičiavimo vidaus metodais lyginamoji analizė

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos, kurioms leista naudoti vidaus metodus pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms arba nuosavų lėšų poreikiui, išskyrus operacinę riziką, apskaičiuoti, pateiktų skaičiavimų, atliktų taikant vidaus metodus savo pozicijų rizikai ar pozicijoms, kurios įtrauktos į lyginamuosius portfelius, rezultatus. Įstaigos savo skaičiavimų rezultatus kartu su jiems parengti naudotų metodų paaiškinimu kompetentingoms valdžios institucijoms pateikia joms priimtinu dažnumu, bet ne rečiau kaip kartą per metus.

2. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos 1 dalyje nurodytų skaičiavimų rezultatus kompetentingoms valdžios institucijoms ir EBI pateiktų naudodamos EBI pagal 8 dalį parengtą šabloną. Jei kompetentingos valdžios institucijos nusprendžia parengti specialius portfelius, jos tai daro konsultuodamosi su EBI ir užtikrina, kad įstaigos skaičiavimų rezultatus pateiktų atskirai nuo EBI portfelių skaičiavimų rezultatų.

3. Kompetentingos valdžios institucijos, remdamosi pagal 1 dalį įstaigų pateikta informacija, stebi tų įstaigų pagal riziką įvertintų pozicijų arba nuosavų lėšų reikalavimo, išskyrus operacinę riziką, apskaičiuoto pozicijoms arba sandoriams lyginamajame portfelyje taikant vidaus metodus, dydžius. Bent vieną kartą per metus kompetentingos valdžios institucijos įvertina tų metodų kokybę, itin daug dėmesio skirdamos:

- a) tiems metodams, pagal kuriuos tai pačiai pozicijai taikomi nuosavų lėšų reikalavimai labai skiriasi;
- b) metodams, pagal kuriuos esama itin didelės arba mažos įvairovės, taip pat sistemingai ir itin nepakankamai įvertinamas nuosavų lėšų reikalavimas.

EBI parengia ataskaitą, kad padėtų kompetentingoms valdžios institucijoms įvertinti vidaus metodų kokybę, remiantis 2 dalyje nurodyta informacija.

4. Jei konkrečios įstaigos labai skiriasi nuo daugumos kitų atitinkamų įstaigų arba jei taikomi metodai turi mažai bendrų bruožų ir todėl gaunami labai skirtingi rezultatai, kompetentingos valdžios institucijos ištiria to priežastis ir, jei galima aiškiai nustatyti, kad dėl įstaigos taikomo metodo nepakankamai įvertinamas nuosavų lėšų reikalavimas, o to priežastis nėra pozicijų rizikos skirtumai, imasi taisomųjų veiksmų.

5. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad jų sprendimai dėl 4 dalyje nurodytų taisomųjų veiksmų tinkamumo atitiktų vidaus metodo tikslus, ir todėl:

a) nebūtų vykdoma standartizacija arba teikiama pirmenybė konkretiems metodams;

b) nebūtų sukuriami netinkamų paskatų; arba

c) nebūtų pradedama elgtis „kaip visi“.

6. EBI gali teikti gaires ir rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kai remdamasi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta informacija ir įvertinimais ji mano, kad jos reikalingos siekiant patobulinti priežiūros praktiką arba įstaigų praktiką vidaus metodų atžvilgiu.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia:

a) kompetentingų valdžios institucijų ir EBI keitimosi įvertinimais, atliktais pagal 3 dalį, procedūras;

b) 3 dalyje nurodyto kompetentingų valdžios institucijų atliekamo įvertinimo standartus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

8. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia:

a) šabloną, sąvokas ir IT sprendimus, kurie turi būti taikomi Sąjungoje teikiant 2 dalyje nurodytas ataskaitas;

b) 1 dalyje nurodytą lyginamąjį portfelį arba portfelius.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

9. Komisija iki 2015 m. balandžio 1 d., pasikonsultavusi su EBI, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl vidaus modelių, įskaitant modelio mastą, lyginamosios analizės veikimo. Prireikus, prie ataskaitos pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

79 straipsnis

Kredito ir sandorio šalies rizika

Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad:

a) kredito suteikimo kriterijai būtų pagrįsti ir aiškiai apibrėžti, ir kad kredito patvirtinimo, pakeitimo, atnaujinimo ir refinansavimo procesas būtų aiškiai apibrėžtas;

b) įstaigos taikytų vidaus metodikas, leidžiančias joms įvertinti atskirų skolininkų, vertybinių popierių ar pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų kredito riziką, taip pat kredito riziką portfelio lygiu. Visų pirma, vidaus metodikos neturi būti vien tik arba mechanškai grindžiamos išorės kredito reitingais. Kai nuosavų lėšų reikalavimas nustatomas remiantis išorinės kredito rizikos vertinimo institucijos (ECAI) reitingu arba tuo, kad pozicija nėra reitinguojama, tai neatleidžia įstaigas, vertinančias savo vidaus kapitalo paskirstymą, nuo pareigos papildomai atsižvelgti į kitą svarbią informaciją;

c) įvairūs su kredito rizika susiję įstaigų portfeliai ir pozicijos, įskaitant probleminių kreditų nustatymą ir valdymą bei tinkamų vertės koregavimų ir atidėjinių nustatymą, būtų nuolat administruojami ir stebimi taikant veiksmingas sistemas;

d) kredito portfelių diversifikavimas būtų pakankamas atsižvelgiant į įstaigos tikslines rinkas ir bendrą kreditavimo strategiją.

80 straipsnis

Likutinė rizika

Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad rizika, jog įstaigų taikomos pripažintos kredito rizikos mažinimo priemonės gali būti mažiau veiksmingos, nei tikėtasi, būtų vertinama ir kontroliuojama, be kita ko, remiantis rašytine politika ir procedūromis.

81 straipsnis

Koncentracijos rizika

Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad koncentracijos rizika, atsirandanti dėl kiekvienos sandorio šalies, įskaitant pagrindines sandorio šalis, susijusių sandorio šalių grupes, tam pačiam ekonomikos sektoriui ar geografiniam regionui priklausančias sandorio šalis, dėl panašios veiklos arba biržos prekių atsirandančias sandorio šalių pozicijas, dėl kredito rizikos mažinimo metodikos taikymo, įskaitant visų pirma riziką, susijusią su didelėmis netiesioginėmis kredito pozicijomis, pavyzdžiui, vieno užtikrinimo priemonės emitento, būtų vertinama ir kontroliuojama, be kita ko, remiantis rašytine politika ir procedūromis.

82 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais rizika

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad rizika, atsirandanti dėl pakeitimo vertybiniais popieriais sandorių, kurių atžvilgiu kredito įstaiga yra investuotoja, iniciatorė arba rėmėja, įskaitant reputacijos riziką, pavyzdžiui, riziką, kuri kyla dėl sudėtingų struktūrų ar produktų, būtų vertinama ir kontroliuojama taikant tinkamą politiką ir procedūras, siekiant užtikrinti, kad priimant rizikos vertinimo ir valdymo sprendimus, būtų visapusiškai atsižvelgta į ekonominį sandorio turinį.
2. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigose, kurios yra atnaujinamų pozicijų pakeitimo vertybiniais popieriais sandorių su išankstinės amortizacijos sąlyga iniciatorės, būtų parengti likvidumo planai, kuriuose įvertinamos ir planuotos, ir išankstinės amortizacijos pasekmės.

83 straipsnis

Rinkos rizika

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad būtų įgyvendinta politika ir procesai, skirti visiems reikšmingiems rinkos rizikos šaltiniams bei rinkos rizikos padariniams nustatyti, vertinti ir valdyti.
2. Kai trumposios pozicijos turi būti įvykdytos prieš įvykdant ilgąsias pozicijas, kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos taip pat imtųsi priemonių dėl likvidumo trūkumo rizikos.
3. Vidaus kapitalas turi būti pakankamas reikšmingai rinkos rizikai, kuriai netaikomi nuosavų lėšų poreikio reikalavimai, padengti.

Įstaigos, kurios apskaičiuodamos nuosavų lėšų poreikį pozicijų rizikai padengti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių, yra tarpusavyje užsikačiuosios vienos ar kelių akcijų, sudarančių akcijų indeksą, pozicijas su viena arba keliomis akcijų indeksų ateities sandorio arba kito akcijų indekso produkto pozicijomis, turi turėti pakankamai vidaus kapitalo, kad padengtų pagrindinę nuostolių riziką, kuri kyla dėl to, kad ateities sandorio arba kito produkto vertė kinta nevaisingai vienodai lyginant su jį sudarančių akcijų verte; įstaigos

taip pat turi turėti pakankamai vidaus kapitalo, kai turi priešingas akcijų indeksų ateities sandorių pozicijas, kurios skiriasi savo išpirkimo terminais arba sudėtimi, arba abiem šiais kriterijais.

Taikydamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 345 straipsnyje numatytą tvarką, įstaigos užtikrina, kad turėtų pakankamai vidaus kapitalo, kad padengtų nuostolių riziką, egzistuojančią laikotarpiu nuo pradinio išipareigojimo dienos iki kitos darbo dienos.

84 straipsnis

Palūkanų normos rizika dėl ne prekybos knygos veiklos

Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos įdiegtų sistemas, skirtas rizikai, atsirandančiai dėl galimų palūkanų normų svyravimų, turinčių įtakos įstaigos ne prekybos veiklai, nustatyti, vertinti ir valdyti.

85 straipsnis

Operacinė rizika

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos įgyvendintų politiką ir procesus, skirtus operacinei rizikai, įskaitant modelio riziką ir apsaugą nuo retai pasitaikančių didelio poveikio įvykių, vertinti ir valdyti. Įstaigos aiškiai nurodo, kas toje politikoje ir procedūrose sudaro operacinę riziką.
2. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad būtų parengti nenumatytų atvejų ir veiklos tęstinumo planai, siekiant rimtų veiklos sutrikimų atveju užtikrinti įstaigos pajėgumą nepertraukiamai vykdyti veiklą ir apriboti nuostolius.

86 straipsnis

Likvidumo rizika

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos turėtų patikimas likvidumo rizikos nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos per atitinkamus laikotarpius, įskaitant tą pačią dieną, strategijas, politiką, procesus ir sistemas, kad būtų užtikrinta, kad įstaigos turėtų pakankamo dydžio likvidumo atsargas. Šios strategijos, politika, procesai ir sistemos pritaikomi prie verslo linijų, valiutų, filialų ir juridinių asmenų ir apima tinkamus likvidumo šaunaudų, naudos ir rizikos paskirstymo mechanizmus.
2. 1 dalyje nurodytos strategijos, politika, procesai ir sistemos turi būti proporcingi įstaigų veiklos sudėtingumui, rizikos pobūdžiui, veiklos apimčiai ir valdymo organo nustatytai priimtina rizikai bei atspindėti įstaigos svarbą kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje ji vykdo veiklą. Įstaigos praneša apie priimtina riziką visoms atitinkamoms verslo linijoms.
3. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigų, atsižvelgiant į jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, likvidumo rizikos pobūdis atitiktų nustatytą gerai veikiančios ir patikimos sistemos pobūdį ir jo neviršytų.

Kompetentingos valdžios institucijos stebi likvidumo rizikos pobūdžio, pavyzdžiui, produkto sandaros ir apimčių, rizikos valdymo, finansavimo politikos ir finansavimo koncentracijos, pokyčius.

Kompetentingos valdžios institucijos imasi veiksmingų priemonių, jeigu dėl antroje pastraipoje nurodytų pokyčių gali atsirasti konkrečios įstaigos arba sisteminis nestabilumas.

Kompetentingos valdžios institucijos informuoja EBI apie visus veiksmus, vykdomus pagal trečią pastraipą.

EBI pateikia rekomendacijas, kai tinkama, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

4. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos parengtų lėšų pozicijų nustatymo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos metodikas. Šios metodikos apima esamus ir planuojamus reikšmingus pinigų srautus, susijusius su turtu, išipareigojimais, nebalansiniais straipsniais, įskaitant sąlyginius išipareigojimus ir galimą reputacijos rizikos poveikį.

5. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos atskirtų turimą įkeistą turtą nuo nesuvaržyto turto, kuris gali būti panaudotas bet kuriuo metu, ypač esant kritinei situacijai. Jos taip pat užtikrina, kad įstaigos atsižvelgtų į juridinį asmenį, kuriame laikomas turtas, šalį, kurioje turtas teisiskai įregistruotas registre arba laikomas sąskaitoje, taip pat į turto tinkamumą ir stebi, kaip būtų galima jį laiku panaudoti.

6. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos taip pat atsižvelgtų į galiojančius teisinius, reguliavimo ir veiklos apribojimus, taikomus galimam likvidumo ir nesuvaržyto turto perleidimui tarp subjektų tiek Europos ekonominėje erdvėje, tiek už jos ribų.

7. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos numatytų įvairias likvidumo rizikos mažinimo priemones, įskaitant limitų sistemą ir likvidumo atsargas, kad galėtų atlaikyti įvairius skirtingų nepalankiausių sąlygų įvykius, ir tinkamai diversifikuotą finansavimo struktūrą bei galimybę pasinaudoti finansavimo šaltiniais. Tos priemonės reguliariai peržiūrimos.

8. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos numatytų alternatyvius su likvidumo pozicijomis ir rizikos mažinimo priemonėmis susijusius scenarijus, ir peržiūrėtų sprendimų dėl lėšų pozicijos prielaidas bent kartą per metus. Dėl to alternatyvūs scenarijai visų pirma yra susiję su nebalansiniais straipsniais ir kitais sąlyginiais išipareigojimais,

įskaitant specialiosios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektus (SPPVPS) arba kitus specialiosios paskirties subjektus, kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 575/2013, kurių atžvilgiu įstaiga veikia kaip rėmėja arba suteikia reikšmingą likvidumo palaikymo paramą.

9. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos atsižvelgtų į galimą konkrečios įstaigos ir visos rinkos alternatyvių scenarijų derinio poveikį. Turi būti atsižvelgiama į skirtingus laikotarpius ir įvairaus laipsnio nepalankias sąlygas.

10. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos koreguotų savo strategijas, vidaus politiką bei limitus, susijusius su likvidumo rizika, ir parengtų veiksmingus veiklos tęstinumo planus, atsižvelgdamos į 8 dalyje nurodytų alternatyvių scenarijų rezultatus.

11. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos būtų parengusios likvidumo atkūrimo planus, kuriuose nustatomos tinkamos strategijos ir tinkamos įgyvendinimo priemonės, skirtos galimiems likvidumo trūkumams, įskaitant susijusius su kitoje valstybėje narėje įsteigtais filialais, šalinti. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad tuos planus įstaigos testuotų bent kartą per metus, jie būtų atnaujinami remiantis 8 dalyje numatytų alternatyvių scenarijų rezultatais, apie juos būtų pranešama vyresniajai vadovybei, kuri juos patvirtintų, kad būtų galima atitinkamai pakoreguoti vidaus politiką ir procesus. Įstaigos iš anksto imasi būtinų veiksmų, kad būtų užtikrinta, kad likvidumo atkūrimo planus būtų galima nedelsiant įgyvendinti. Kredito įstaigų atveju tokie veiksmai apima užtikrinimo priemones, kurias būtų galima nedelsiant panaudoti finansavimui iš centrinių bankų. Jeigu reikia, tai apima ir užtikrinimo priemones kitos valstybės narės arba trečiosios valstybės, kurios pozicijų turi ta kredito įstaiga, valiuta ir, jeigu reikia veiklos požiūriu, priimančiosios valstybės narės arba trečiosios valstybės, kurios valiuta ji turi pozicijų, teritorijoje.

87 straipsnis

Pernelyg didelio svorto rizika

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos taikytų pernelyg didelio svorto rizikos nustatymo, valdymo ir stebėsenos politiką ir procesus. Pernelyg didelio svorto rizikos rodikliai yra svorto koeficientas, nustatomas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnį, ir turto bei išipareigojimų neatitikimai.

2. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos pernelyg didelio svorto riziką vertintų atsargiai, deramai atsižvelgdamos į galimą pernelyg didelio svorto rizikos padidėjimą sumažėjus įstaigos nuosavoms lėšoms dėl numatytų arba patirtų nuostolių, atsižvelgiant į taikomas apskaitos taisykles. Tuo tikslu įstaigos turi gebėti atlaikyti įvairius skirtingų nepalankiausių sąlygų įvykius, susijusius su pernelyg didelio svorto rizika.

3 poskirsnis

Valdymas

88 straipsnis

Valdymo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas nustatytų, prižiūrėtų ir būtų atsakingas už valdymo priemonių, kuriomis užtikrinamas veiksmingas ir riziką ribojantis įstaigos valdymas, įskaitant pareigų atskyrimą organizacijoje ir interesų konfliktų prevenciją, įgyvendinimą.

Tos priemonės atitinka šiuos principus:

- a) valdymo organas privalo priimti bendrą atsakomybę už įstaigą, tvirtinti įstaigos strateginius tikslus, rizikos strategiją bei vidaus valdymą ir prižiūrėti jų įgyvendinimą;
- b) valdymo organas privalo užtikrinti apskaitos ir finansinių ataskaitų teikimo sistemų vientisumą, įskaitant finansų bei veiklos kontrolę ir teisės bei atitinkamų standartų laikymąsi;
- c) valdymo organas privalo prižiūrėti informacijos atskleidimo ir komunikacijos procesą;
- d) valdymo organas privalo atsakyti už veiksmingą vyresniosios vadovybės veiklos priežiūros užtikrinimą;
- e) valdymo organo, kuris atsakingas už priežiūros funkcijos vykdymą įstaigoje, pirmininkas vienu metu toje pačioje įstaigoje gali eiti vykdomojo direktoriaus pareigas tik tuomet, jeigu įstaiga tai pagrindžia ir yra gautas kompetentingų valdžios institucijų leidimas.

Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas stebėtų ir periodiškai vertintų įstaigos valdymo priemonių veiksmingumą ir imtųsi tinkamų veiksmų trūkumams šalinti.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos, kurios yra svarbios dėl savo dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, apimties bei sudėtingumo, įsteigtų skyrimo komitetą, kurį sudarytų valdymo organo nariai, atitinkamoje įstaigoje neatliekantys jokios vykdomosios funkcijos.

Skyrimo komitetas:

- a) nustato ir rekomenduoja valdymo organui arba visuotiniam susirinkimui tvirtinti kandidatus į valdymo organo narių pareigas, įvertina valdymo organo veiklai reikalingų žinių,

įgūdžių, veiklos visapusiškumo ir patirties pusiausvyrą, taip pat parengia konkrečiai pareigybei taikomų pareigų ir gebėjimų aprašymą ir įvertina, kiek šiam darbui turėtų būti skiriama laiko.

Be to, skyrimo komitetas nusprendžia, koks turi būti valdymo organe nepakankamai atstovaujamos lyties atstovų siektinas skaičius, ir parengia politiką, kaip padidinti nepakankamai atstovaujamos lyties atstovų skaičių valdymo organe, kad tas skaičius būtų pasiektas. Siektinas skaičius, politika ir jos įgyvendinimas paskelbiami pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 435 straipsnio 2 dalies c punktą;

- b) periodiškai ir ne rečiau kaip kartą per metus vertina valdymo organo struktūrą, dydį, sudėtį bei veiklos rezultatus ir teikia valdymo organui rekomendacijas dėl pakeitimų;
- c) periodiškai ir ne rečiau kaip kartą per metus vertina pavienių valdymo organo narių ir bendras viso valdymo organo žinias, įgūdžius bei patirtį ir atitinkamai apie tai praneša valdymo organui;
- d) periodiškai peržiūri valdymo organo vykdomą vyresniosios vadovybės atrankos bei skyrimo politiką ir teikia rekomendacijas valdymo organui.

Vykdydamas savo pareigas skyrimo komitetas kuo labiau ir nuolat atsižvelgia į poreikį užtikrinti, kad valdymo organui priimant sprendimus nedominuotų atskiras narys ar maža narių grupė taip, kad tai pakenktų visos įstaigos interesams.

Skyrimo komitetas gali naudotis visų formų išteklių, kuriuos jis mano esant tinkamais, įskaitant išorės konsultacijas, ir tam gauna tinkamą finansavimą.

Ši dalis netaikoma, jei pagal nacionalinę teisę valdymo organo kompetencija neapima nė vieno iš jo narių atrankos ir skyrimo proceso.

89 straipsnis

Informacijos atskleidimas pagal valstybę

1. Valstybės narės nuo 2015 m. sausio 1 d. reikalauja, kad kiekviena įstaiga, nurodydama valstybę narę ir trečiąją valstybę, kurioje ji įsisteigusi, kasmet visuomenei atskleistų šią konsoliduotą informaciją apie finansinius metus:

- a) pavadinimą (-us), veiklos pobūdį ir geografinę padėtį;

b) apyvartą;

c) darbuotojų skaičių visos darbo dienos ekvivalentais;

d) pelną arba nuostolius nesumokėjus mokesčių;

e) pelno arba nuostolių mokestį;

f) gautas valstybės subsidijas.

2. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės reikalauja, kad įstaigos 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytą informaciją pirmą kartą visuomenei atskleistų 2014 m. liepos 1 d..

3. Visos tarptautiniu mastu nustatytos pasaulinės sisteminės svarbos įstaigos, kurioms suteiktas veiklos leidimas Sąjungoje, iki 2014 m. liepos 1 d. konfidencialiai pateikia Komisijai 1 dalies d, e ir f punktuose nurodytą informaciją. Komisija, atitinkamai pasikonsultavusi su EBI, EDPPi ir EVPRI, atlieka bendrą įvertinimą, susijusį su neigiamomis ekonominėmis pasekmėmis, kurių gali atsirasti dėl tokios informacijos viešo atskleidimo, įskaitant poveikį konkurencingumui, investicijų bei kreditų prieinamumui ir finansinės sistemos stabilumui. Komisija savo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Tuo atveju, jeigu Komisijos ataskaitoje nurodomos reikšmingos neigiamos pasekmės, Komisija svarsto galimybę parengti atitinkamą pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl 1 dalyje nustatytų informacijos atskleidimo įpareigojimų dalinio pakeitimo, ir pagal 145 straipsnio h punktą gali nuspręsti dėl tų prievolių vykdymo atidėjimo. Komisija kartą per metus peržiūri, ar būtina pratęsti tą atidėjimą.

4. 1 dalyje nurodyta informacija audituojama pagal Direktyvą 2006/43/EB ir skelbiama, jei įmanoma, kaip atitinkamos įstaigos metinių finansinių ataskaitų arba, kai taikytina, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų priedas.

5. Jeigu būsimuose Sąjungos teisėkūros procedūra priimamuose aktuose bus nustatyti informacijos atskleidimo įpareigojimai, viršijantys šiame straipsnyje nustatytus įpareigojimus, šis straipsnis nustos būti taikomas ir bus atitinkamai panaikintas.

90 straipsnis

Viešas turto grąžos atskleidimas

Metinėje ataskaitoje įstaigos tarp pagrindinių rodiklių visuomenei atskleidžia savo turto grąžą, apskaičiuotą jų grynųjų pelną padalijus iš bendros balanso vertės.

91 straipsnis

Valdymo organas

1. Valdymo organo nariai nuolatos turi būti pakankamai geros reputacijos ir turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties savo pareigoms vykdyti. Bendra valdymo organo sudėtis taip pat turi atspindėti pakankamą patirtį įvairiose srityse. Valdymo organo nariai turi atitikti visų pirma 2–8 dalyse išdėstytus reikalavimus.

2. Visi valdymo organo nariai turi skirti pakankamai laiko savo funkcijoms įstaigoje atlikti.

3. Direktorius pareigų, kurias vienu metu gali vykdyti valdymo organo narys, skaičius nustatomas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir įstaigos veiklos pobūdį, aprėptį bei sudėtingumą. Išskyrus atvejus, kai atstovaujama valstybei narei, jei įstaiga yra svarbi dėl savo dydžio, vidaus organizacinės struktūros ir veiklos pobūdžio, apimties bei sudėtingumo, jos valdymo organo nariai nuo 2014 m. liepos 1 d. vienu metu gali derinti direktoriaus pareigas taikydami ne daugiau kaip vieną šių pareigų derinį:

a) vieno vykdomojo direktoriaus ir dviejų nevykdomųjų direktorių pareigas;

b) keturių nevykdomųjų direktorių pareigas.

4. 3 dalies taikymo tikslais pareigos laikomos vieno direktoriaus pareigomis:

a) vykdomojo direktoriaus arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, atliekamos toje pačioje grupėje;

b) vykdomojo arba nevykdomojo direktoriaus pareigos, atliekamos:

i) įstaigose, kurios yra tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos narės, su sąlyga, kad laikomasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytų sąlygų; arba

ii) įmonėse (įskaitant ne finansų įstaigas), kuriose įstaiga turi kvalifikuojančiąją akcijų paketo dalį.

5. Direktorius pareigos organizacijose, kurių pagrindiniai siekiami tikslai nėra komerciniai, ir direktoriaus kaip valstybės narės atstovo pareigos nelaikomos pareigomis 3 dalies tikslais.

6. Kompetentingos valdžios institucijos gali leisti valdymo organo nariams atlikti vienas papildomas nevykdomojo direktoriaus pareigas. Kompetentingos valdžios institucijos reguliariai informuoja EBI apie tokius leidimus.

7. Valdymo organas kartu turi turėti pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, kad galėtų suprasti įstaigos veiklą, įskaitant pagrindinę prisiimamą riziką.

8. Kiekvienas valdymo organo narys veikia sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad prireikus veiksmingai įvertintų ir užginčytų vyresniosios vadovybės sprendimus ir veiksmingai prižiūrėtų bei stebėtų vadovybės sprendimų priėmimą.

9. Įstaigos skiria pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių įvadiniam ir vėlesniam mokymui.

10. Valstybės narės arba kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaigos ir atitinkami jų skyrimo komitetai, įtraukdami narius į valdymo organą, naudotų platų savybių ir gebėjimų spektrą ir tuo tikslu įgyvendintų politiką, kuria būtų skatinamas valdymo organo narių visapusiškumas.

11. Kompetentingos valdžios institucijos renka informaciją, kuri atskleidžiama pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 435 straipsnio 2 dalies c punktą, ir naudoja ją įvairovės skatinimo praktikai palyginti. Tą informaciją kompetentingos valdžios institucijos pateikia EBI. EBI naudoja tą informaciją įvairovės skatinimo praktikai Sąjungos lygiu palyginti.

12. EBI parengia gaires dėl:

- a) valdymo organo nario pakankamos trukmės išipareigojimo vykdyti savo funkcijas, atsižvelgiant į individualias aplinkybes ir įstaigos veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą, sąvokos;
- b) valdymo organo pakankamo bendrų žinių, įgūdžių ir patirties turėjimo, kaip nurodyta 7 dalyje, sąvokos;
- c) valdymo organo nario sąžiningumo, dorumo ir savarankiškumo, kaip nurodyta 8 dalyje, sąvokos;
- d) pakankamų žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių įvadiniam ir vėlesniam mokymui, kaip nurodyta 9 dalyje, sąvokos;
- e) įvairovės, į kurią turi būti atsižvelgiama atliekant valdymo organo narių atranką, kaip nurodyta 10 dalyje, sąvokos.

EBI parengia tas gaires iki 2015 m. gruodžio 31 d.

13. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis nacionalinės teisės nuostatų dėl atstovavimo darbuotojams valdymo organe taikymui.

92 straipsnis

Atlygio politika

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos taikytų šio straipsnio 2 dalį ir 93, 94 bei 95 straipsnius grupės, patronuojančiosios bendrovės ir patronuojamosios įmonės lygiais, įskaitant įmones, įsteigtas finansų centruose lengvatinių mokesčių zonose.

2. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad nustatydamos ir taikydamos politiką dėl viso atlygio, įskaitant darbo užmokestį ir savo nuožiūra sukauptas pensijų lėšas, įvairių kategorijų darbuotojams, įskaitant vyresniąją vadovybę, riziką prisiimančius darbuotojus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlygį, priskiriamą tai pačiai atlygių grupei kaip ir vyresnioji vadovybė bei riziką prisiimančios darbuotojai, kurių profesinė veikla turi reikšmingą poveikį įstaigų rizikos pobūdžiui, įstaigos laikytųsi toliau išvardytų principų tokiu būdu ir tokiu mastu, kad atsižvelgtų į savo dydį, vidaus organizaciją ir veiklos pobūdį, apimtį bei sudėtingumą:

- a) atlygio politika dera su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir skatina tokį valdymą, bet neskatina prisiimti rizikos, kuri viršytų įstaigos priimtinos rizikos lygį;
- b) atlygio politika atitinka įstaigos verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus ir apima priemones, kuriomis siekiama išvengti interesų konfliktų;
- c) įstaigos valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, tvirtina ir periodiškai peržiūri bendruosius atlygio politikos principus ir atsako už tos politikos įgyvendinimo priežiūrą;
- d) bent kartą per metus atliekama atlygio nustatymo politikos įgyvendinimo centralizuota ir nepriklausoma vidaus peržiūra, tikrinant atitiktį valdymo organo, atliekančio priežiūros funkciją, patvirtintai atlygio nustatymo politikai ir tvarkai;
- e) darbuotojai, vykdančys kontrolės funkcijas, yra nepriklausomi nuo verslo padalinių, kuriuos jie prižiūri, turi atitinkamus įgaliojimus ir jų atlygis priklauso nuo su jų funkcijomis susietų tikslų įvykdymo, neatsižvelgiant į veiklos sričių, kurias jie kontroliuoja, rezultatus;
- f) už rizikos valdymą ir atitikties kontrolę atsakingų vyresniųjų pareigūnų atlygius tiesiogiai prižiūri atlygio komitetas, nurodytas 95 straipsnyje, arba, jei toks komitetas nėra įsteigtas, valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją;

g) atlygio politikoje, atsižvelgiant į nacionalinius atlygio nustatymo kriterijus, aiškiai atskiriami kriterijai, taikomi nustatant:

i) pagrindinį fiksuotąjį atlygį, kuris pirmiausia turėtų atspindėti atitinkamą profesinę patirtį ir organizacinę atsakomybę, kuri nustatyta darbuotojo darbo apraše, pridėjus prie įdarbinimo sąlygų; ir

ii) kintamąjį atlygio dalį, kuri turėtų atspindėti tvarius ir pagal riziką pakoreguotus veiklos rezultatus, taip pat veiklos rezultatus, viršijančius darbuotojo darbo apraše nustatytoje įdarbinimo sąlygose nurodytus reikalaujamus veiklos rezultatus.

93 straipsnis

Įstaigos, gaunančios naudą dėl valstybės įsikišimo

Tuo atveju, kai įstaigos gauna naudą dėl išskirtinio valstybės įsikišimo, be 92 straipsnio 2 dalyje nurodytų principų, papildomai taikomi šie principai:

- a) kintamosios atlygio dalies dydis griežtai ribojamas kaip tam tikra grynujų pajamų procentinė dalis, kai jis nesuderinamas su patikimos kapitalo bazės turėjimu ir su tuo, kad tinkamu laiku būtų sustabdytas naudos dėl valstybės įsikišimo gavimas;
- b) atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaigos restruktūrizuotų atlygius taip, kad jie atitiktų patikimam rizikos valdymui ir ilgalaikiam augimui keliamus reikalavimus, be kita ko, kai reikia, nustatant įstaigos valdymo organo narių atlygio ribas;
- c) įstaigos valdymo organo nariams kintamoji atlygio dalis nemokama, nebent tai yra pagrįsta.

94 straipsnis

Kintamosios atlygio dalys

1. Be 92 straipsnio 2 dalyje išdėstytų principų ir tokiomis pačiomis joje išdėstytomis sąlygomis kintamosioms atlygio dalims taikomi šie principai:

- a) kai atlygis yra susietas su veiklos rezultatais, visa atlygio suma yra pagrįsta bendru atskiros asmens bei atitinkamo verslo padalinio veiklos rezultatų ir bendrų įstaigos rezultatų vertinimu, o vertinant atskiros asmens veiklos rezultatus atsižvelgiama į finansinius ir nefinansinius kriterijus;
- b) vertinimas atliekamas atsižvelgiant į daugelio metų veiklos rezultatus, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procese būtų remiamasi ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad

faktinis atlygio sudedamųjų dalių, priklausančių nuo veiklos rezultatų, dydis būtų paskirstomas per laikotarpį, atitinkantį kredito įstaigos pagrindinį verslo ciklą ir jos veiklos riziką;

c) visas kintamasis atlygis neriboja įstaigos gebėjimo stiprinti kapitalo bazę;

d) garantuotas kintamasis atlygis nesuderinamas su patikimu rizikos valdymu arba mokėjimo už veiklos rezultatus principu ir neįtraukiamas į būsimus atlygių planus;

e) garantuotas kintamasis atlygis yra išimtinis, pasitaiko tik samdant naujus darbuotojus ir kai įstaiga turi patikimą ir tvirtą kapitalo bazę, ir yra mokamas tik pirmaisiais įdarbinimo metais;

f) fiksuotoji ir kintamoji viso atlygio dalys yra tinkamai subalansuotos, ir fiksuotoji dalis sudaro pakankamai didelę viso atlygio dalį, kad būtų galima vykdyti visiškai lanksčią politiką, susijusią su kintamosiomis atlygio dalimis, įskaitant galimybę nemokėti kintamosios atlygio dalies;

g) įstaigos nustato atitinkamus santykius tarp fiksuotosios ir kintamosios viso atlygio dalies, kuriems taikomi šie principai:

i) kintamoji dalis neviršija 100 % fiksuotosios viso atlygio dalies kiekvienam asmeniui. Valstybės narės gali nustatyti mažesnę maksimalią procentinę dalį;

ii) valstybės narės gali leisti įstaigos akcininkams, savininkams arba nariams patvirtinti didesnę maksimalų santykio tarp fiksuotosios ir kintamosios atlygio dalių lygį, su sąlyga, kad visas kintamosios dalies lygis neviršija 200 % fiksuotosios viso atlygio dalies kiekvienam asmeniui. Valstybės narės gali nustatyti mažesnę maksimalią procentinę dalį.

Bet koks didesnio santykio patvirtinimas pagal šio punkto pirmą pastraipą vykdomas laikantis šios tvarkos:

— įstaigos akcininkai, savininkai arba nariai priima sprendimą remdamiesi išsamia įstaigos rekomendacija, kuria pagrindžiamos siekiamo patvirtinimo priežastys ir apimtis, įskaitant susijusių darbuotojų skaičių, jų funkcijas, taip pat tikėtiną poveikį reikalamui turėti tvirtą kapitalo bazę;

- įstaigos akcininkai, savininkai arba nariai sprendimą priima ne mažiau kaip 66 % balsų dauguma, su sąlyga, kad atstovaujama ne mažiau kaip 50 % akcijų arba lygiavertčių nuosavybės teisių, arba, jei ši sąlyga netenkinama, sprendimą priima balsų dauguma, kuria atstovaujama 75 % nuosavybės teisių;
 - įstaiga, iš anksto numatydamą pagrįstos trukmės pranešimo laikotarpį, visiems savo akcininkams, savininkams arba nariams praneša, kad bus siekiama patvirtinimo pagal šio punkto pirmą pastraipą;
 - įstaiga nedelsdama informuoja kompetentingą valdžios instituciją apie rekomendaciją jos akcininkams, savininkams arba nariams, įskaitant siūlomą didesnį maksimalų santykį ir jo priežastis, ir turi galėti kompetentingai valdžios institucijai įrodyti, kad siūlomas didesnis santykis nepažeidžia įstaigos išipareigojimų pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, atsižvelgdama, visų pirma, į įstaigos išipareigojimus dėl nuosavų lėšų;
 - įstaiga nedelsdama informuoja kompetentingą valdžios instituciją apie jos akcininkų, savininkų arba narių sprendimus, įskaitant apie bet kokį didesnio maksimalaus santykio patvirtinimą pagal šio punkto pirmą pastraipą, ir kompetentingos valdžios institucijos naudoja gautą informaciją, kad palygintų įstaigų praktiką šiuo atžvilgiu. Kompetentingos valdžios institucijos perduoda tą informaciją EBI ir pastaroji skelbia apibendrintą informaciją pagal buveinės valstybės nars naudodama bendrą informacijos teikimo formą. EBI gali parengti gaires, skirtas šios įtraukos įgyvendinimui palengvinti ir surinktos informacijos nuoseklumui užtikrinti;
 - darbuotojams, kuriems tiesiogiai taikomi šiame punkte nurodyti didesni maksimalūs kintamojo atlygio lygiai, kai taikytina, neturi būti leidžiama tiesiogiai arba netiesiogiai naudotis jokiais balsavimo teisėmis, kurias jie gali turėti kaip įstaigos akcininkai, savininkai arba nariai;
- iii) valstybės narės gali leisti įstaigoms taikyti šio punkto antroje pastraipoje nurodytą diskonto normą ne daugiau kaip 25 % viso kintamojo atlygio, su sąlyga, kad jis mokamas priemonėmis, atidedamomis ne trumpesniam kaip penkerių metų laikotarpiui. Valstybės narės gali nustatyti mažesnę maksimalią procentinę dalį.
- normą ir riziką, apimančią atidėjimo trukmę. EBI gairėse dėl diskonto normos konkrečiai nurodoma, kaip skatinti naudoti priemones, atidėtas ne trumpesniam kaip penkerių metų laikotarpiui;
- h) su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos nustatomos atsižvelgiant į veiklos rezultatus, pasiektus per tam tikrą laiką, ir jomis neatlyginama už prastus rezultatus arba nusižengimus;
 - i) su kompensacija arba išpirkimu pagal ankstesnėje darbovietėje sudarytas sutartis susiję atlygio paketai turi būti suderinti su ilgalaikiais įstaigos interesais, įskaitant išsaugojimą, atidėjimus, veiklos rezultatus ir lėšų susigrąžinimo susitarimus;
 - j) veiklos rezultatų vertinimas, naudojamas kintamosioms atlygio dalims arba kintamųjų atlygio dalių fondams apskaičiuoti, apima visų rūšių dabartinės ir būsimos rizikos koregavimą ir jį atliekant atsižvelgiama į kapitalo sąnaudas ir reikalingą likvidumą;
 - k) skiriant kintamąsias atlygio dalis įstaigoje taip pat atsižvelgiama į visų rūšių dabartinę ir būsimą riziką;
 - l) didelė dalis, kuri bet kuriuo atveju yra ne mažesnė kaip 50 % kintamosios atlygio dalies, sudaryta nustačius pusiausvyrą tarp:
 - i) akcijų ar lygiavertčių nuosavybės teisių, atsižvelgiant į atitinkamos įstaigos teisinę struktūrą, arba nebiržinės įstaigos atveju – su akcijomis susijusių priemonių ar lygiavertčių nepiniginių priemonių;
 - ii) kai įmanoma, kitų priemonių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 52 arba 63 straipsnyje, arba kitų priemonių, kurios gali būti visiškai pakeistos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones arba nurašytos, visais atvejais tinkamai atspindinčių veiklą galinčios tęsti įstaigos kredito kokybę ir tinkamų panaudoti kintamojo atlygio tikslais.

EBI iki 2014 m. kovo 31 d. parengia ir paskelbia gaires dėl taikytinos nominaliosios diskonto normos, atsižvelgdama į visus atitinkamus veiksnius, įskaitant infliacijos

Šiame punkte nurodytoms priemonėms taikoma tinkama išsaugojimo politika, skirta paskatoms su įstaigos ilgesnio laikotarpio interesais suderinti. Valstybės narės ar jų kompetentingos valdžios institucijos gali nustatyti tų priemonių rūšių ar struktūros apribojimus arba atitinkamai uždrausti tam tikras priemones. Šis punktas taikomas tiek kintamajai atlygio daliai, atidedamai pagal m punktą, tiek neatidedamai kintamajai atlygio daliai;

m) didelė kintamosios atlygio dalies dalis, kuri bet kuriuo atveju yra ne mažesnė kaip 40 %, atidedama laikotarpiui, kurio trukmė yra ne trumpesnė kaip treji–penkeri metai ir kuris tinkamai suderinamas su verslo pobūdžiu, jo rizika ir atitinkamo darbuotojo veikla.

Į atlygį, mokamą pagal atidėjimo tvarką, teisės suteikiamos ne greičiau kaip *pro rata* pagrindu. Jeigu kintamosios atlygio dalies suma yra itin didelė, atidedama ne mažiau kaip 60 % tos sumos. Atidėjimo laikotarpio trukmė nustatoma atsižvelgiant į verslo ciklą, verslo pobūdį, jo riziką ir atitinkamo darbuotojo veiklą;

n) kintamosios atlygio dalies, įskaitant ir atidedamą dalį, mokėjimas arba teisių į ją suteikimas galimas tik tuomet, jei jis yra tvarus, atsižvelgiant į bendrą įstaigos finansinę padėtį, ir pagrįstas remiantis įstaigos, verslo padalinio ir atitinkamo asmens veiklos rezultatais.

Nedarant poveikio bendriesiems nacionalinės sutarčių ir darbo teisės principams, visa kintamoji atlygio dalis paprastai labai sumažinama, jei įstaigos finansinės veiklos rezultatai yra pablogėję arba neigiami, tiek atsižvelgiant į dabartinį atlygį, tiek į anksčiau uždirbtų sumų išmokų sumažinimą, be kita ko, taikant sumažinimo arba susigrąžinimo sistemas.

Iki 100 % viso kintamojo atlygio taikomos sumažinimo arba susigrąžinimo sistemos. Įstaigos nustato konkrečius sumažinimo arba susigrąžinimo taikymo kriterijus. Tokie kriterijai visų pirma taikomi atvejais, kai darbuotojas:

- i) dalyvavo veikloje, dėl kurios įstaiga patyrė didelių nuostolių, arba buvo už ją atsakingas;
- ii) neįvykdė atitinkamų tinkamumo ir elgesio standartų;
- o) pensijų politika atitinka įstaigos verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus.

Jei darbuotojas išeina iš darbo įstaigoje nesuėjęs pensiniam amžiui, savo nuožiūra sukaupęs pensijų lėšas įstaiga laiko penkerių metų laikotarpį priemonių, nurodytų 1 punkte, forma. Jei darbuotojas sulaukia pensinio amžiaus, savo nuožiūra sukaupęs pensijų lėšas darbuotojui išmokamos priemonių, nurodytų 1 punkte, forma, taikant penkerių metų išmokų atidėjimo laikotarpį;

p) reikalaujama, kad darbuotojai nesinaudotų asmeninėmis apsidraudimo strategijomis arba nesidraustų nuo atlygio ir atsakomybės priklausančiu draudimu, siekiant sumažinti rizikos išlyginimo poveikį, kuris yra numatytas jų atlygio sąlygose;

q) kintamasis atlygis nemokamas priemonėmis ar būdais, kuriais būtų sudarytos sąlygos netaikyti šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus dėl priemonių, tenkinančių 1 dalies 1 punkto ii papunktyje nustatytas sąlygas, klasių apibrėžimo ir dėl kokybinių bei atitinkamų kiekybinių kriterijų, pagal kuriuos nustatomos darbuotojų, kurių profesinė veikla turi reikšmingą poveikį įstaigų rizikos pobūdžiui, kaip nurodyta 92 straipsnio 2 dalyje, kategorijos.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. kovo 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

95 straipsnis

Atlygio komitetas

1. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad įstaigos, kurios yra svarbios dėl savo dydžio, organizacinės vidaus struktūros ir veiklos pobūdžio, apimties bei sudėtingumo, įsteigtų atlygio komitetą. Atlygio komitetas sudaromas taip, kad galėtų kompetentingai ir nepriklausomai vertinti atlygio politiką, praktiką ir paskatas, sukurtas siekiant valdyti riziką, kapitalą ir likvidumą.

2. Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad atlygio komitetas būtų atsakingas už sprendimų dėl atlygio, įskaitant tuos sprendimus, kurie turi poveikį atitinkamos įstaigos rizikai ir rizikos valdymui ir kuriuos turi priimti valdymo organas, rengimą. Atlygio komiteto pirmininkas ir nariai yra valdymo organo nariai, kurie neatlieka jokios vykdomosios funkcijos atitinkamoje įstaigoje. Jei atstovavimas darbuotojams valdymo organe numatytas nacionalinėje teisėje, atlygio komitete turi būti vienas ar keli darbuotojų atstovai. Rengdamas šiuos sprendimus, atlygių komitetas atsižvelgia į ilgalaikius įstaigos akcininkų, investuotojų ir kitų suinteresuotųjų subjektų interesus ir viešąjį interesą.

96 straipsnis

Interneto svetainės įmonių valdymo ir atlygio klausimu administravimas

Interneto svetainę administruojančios įstaigos joje paaiškina, kaip jos laikosi 88–95 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

III skirsnis

Priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesas

97 straipsnis

Priežiūrinis tikrinimas ir vertinimas

1. Atsižvelgdamos į 98 straipsnyje nustatytus techninius kriterijus, kompetentingos valdžios institucijos peržiūri tvarką, strategijas, procesus ir mechanizmus, kuriuos taiko įstaigos, kad būtų laikomasi šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir kad būtų įvertinta tokia rizika:

- a) rizika, su kuria įstaigos susiduria arba galėtų susidurti, įskaitant riziką, nustatytą atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, atsižvelgiant į įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą;
- b) rizika, kurią įstaiga kelia finansų sistemai atsižvelgiant į sisteminės rizikos nustatymą ir apskaičiavimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 23 straipsnį, arba, atitinkamais atvejais, į ESRV rekomendacijas; ir
- c) rizika, nustatyta testavimo nepalankiausiomis sąlygomis pasekoje, atsižvelgiant į įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

2. 1 dalyje nurodyta peržiūros ir vertinimo apimtis atitinka visus šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimus.

3. Remdamosi 1 dalyje nurodyta peržiūra ir vertinimu, kompetentingos valdžios institucijos nustato, ar tvarka, strategijos, procesai ir mechanizmai, kuriuos taiko įstaigos, ir ar pastarųjų turimos nuosavos lėšos ir likvidusis turtas užtikrina patikimą jų rizikos valdymą ir padengimą.

4. Kompetentingos valdžios institucijos nustato 1 dalyje nurodyto tikrinimo ir vertinimo dažnumą ir intensyvumą, atsižvelgdamos į atitinkamos įstaigos dydį, sisteminę veiklos svarbą, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, ir tai darydamos atsižvelgia į proporcingumo principą. Įstaigų, kurioms taikoma 99 straipsnio 2 dalyje nurodyta priežiūros analizės programa, tikrinimas ir vertinimas atliekami bent kartą per metus.

5. Valstybės narės užtikrina, kad visais atvejais, kai peržiūra parodo, jog įstaiga gali kelti sisteminę riziką pagal Reglamento

(ES) Nr. 1093/2010 23 straipsnį, kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos informuoja EBI apie tokio tikrinimo rezultatus.

98 straipsnis

Techniniai priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo kriterijai

1. Be kredito, rinkos ir operacinės rizikos, į kompetentingų valdžios institucijų pagal 97 straipsnį atliekamą tikrinimą ir vertinimą įtraukiami bent:

- a) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, kurį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 177 straipsnį atlieka įstaigos, taikančios vidaus reitingu grindžiamą metodą, rezultatai;
- b) įstaigų koncentracijos rizikos pozicija ir šios rizikos valdymas, įskaitant reikalavimų, numatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ketvirtoje dalyje ir šios direktyvos 81 straipsnyje, laikymasis;
- c) įstaigų politikos ir procedūrų, skirtų likutinei rizikai dėl pripažintų kredito rizikos mažinimo metodų naudojimo valdyti, taikymo patikimumas, tinkamumas ir būdas;
- d) įstaigos turimų nuosavų lėšų dėl turto, kurį ji pakeitė vertybiniais popieriais, adekvatumo mastas, atsižvelgiant į ekonominį sandorio turinį, įskaitant pasiektą rizikos perleidimo laipsnį;
- e) įstaigų likvidumo rizikos pozicija, šios rizikos vertinimas ir valdymas, įskaitant alternatyvių scenarijų analizių rengimą, rizikos mažinimo priemonių (visų pirma susijusių su likvidumo atsargų dydžiu, sudėtimi ir kokybe) valdymą ir veiksmingus nenumatytų atvejų planus;
- f) diversifikacijos efektų poveikis ir kaip tokie efektai įtraukiami į rizikos vertinimo sistemą;
- g) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, kurį atlieka įstaigos, taikydamos vidaus modelį su rinkos rizika susijusiam nuosavų lėšų poreikiui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyriaus nuostatas apskaičiuoti, rezultatai;
- h) geografinė įstaigų pozicijų padėtis;
- i) įstaigos verslo modelis;
- j) sisteminės rizikos įvertinimas pagal 97 straipsnyje nustatytus kriterijus.

2. 1 dalies e punkto taikymo tikslais kompetentingos valdžios institucijos reguliariai atlieka išsamų įstaigų bendro likvidumo rizikos valdymo vertinimą ir skatina rengti patikimas vidaus metodikas. Atlikdamos tikrinimą, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į įstaigų vaidmenį finansų rinkose. Vienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos tinkamai atsižvelgia į galimą savo sprendimų poveikį finansų sistemos stabilumui visose kitose atitinkamose valstybėse narėse.

3. Kompetentingos valdžios institucijos stebi, ar įstaiga netiesiogiai parėmė pakeitimą vertybiniais popieriais. Jeigu nustatoma, kad įstaiga tokią netiesioginę paramą suteikė daugiau nei vienu atveju, kompetentinga valdžios institucija imasi deramų priemonių, atsižvelgdama į padidėjusią tikimybę, jog įstaiga ateityje remis pakeitimą vertybiniais popieriais ir taip neužtikrins reikšmingo rizikos perleidimo.

4. Taikydamos šios direktyvos 97 straipsnio 3 dalį dėl įstaigų įvertinimo, kompetentingos valdžios institucijos apsvarsto, ar vertinimo koregavimų, kurių imtasi į prekybos knygą įtrauktų pozicijų arba portfelių atžvilgiu, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 105 straipsnyje, pakanka, kad įstaiga, nepatirdama reikšmingų nuostolių, esant įprastoms rinkos sąlygoms per trumpą laiko tarpą galėtų parduoti arba apdrausti savo pozicijas.

5. Atlikdamos tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į įstaigoms tenkančią palūkanų normos riziką, kylančią dėl ne prekybos veiklos. Būtina imtis priemonių bent jau dėl tų įstaigų, kurių ekonominė vertė dėl staigaus ir nenumatyto palūkanų normų pokyčio 200 baziniais punktais arba tokiu dydžiu, kaip nustatyta EBI gairėse, sumažėja daugiau kaip 20 % jų nuosavų lėšų.

6. Atlikdamos tikrinimą ir vertinimą kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į įstaigoms tenkančią pernelyg didelio sverto riziką, kurią parodo pernelyg didelio sverto rodikliai, įskaitant sverto koeficientą, nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnį. Nustatydamos įstaigų sverto koeficiento bei tvarkos, strategijų, procesų ir mechanizmų, kuriuos įstaigos naudoja pernelyg didelio sverto rizikai valdyti, adekvatumą, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į tų įstaigų verslo modelį.

7. Atlikdamos tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į įstaigų valdymo priemones, įstaigos kultūrą ir vertybes ir jų valdymo organo narių gebėjimą vykdyti savo pareigas. Atlikdamos tą tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos valdžios institucijos gali susipažinti bent su valdymo organo ir jo komitetų darbotvarkėmis ir patvirtinamaisiais dokumentais, taip pat su valdymo organo veiklos rezultatų vidaus ir išorės vertinimo rezultatais.

99 straipsnis

Priežiūros analizės programa

1. Kompetentingos valdžios institucijos ne rečiau kaip kasmet priima jų prižiūrimų įstaigų priežiūros analizės

programą. Tokia programa rengiama atsižvelgiant į priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą pagal 97 straipsnį. Joje nurodoma:

- a) kaip kompetentingos valdžios institucijos ketina vykdyti savo užduotis ir paskirstyti savo išteklius;
- b) kurioms įstaigoms ketinama taikyti griežtesnę priežiūrą ir priemones, kurių imtasi dėl tokios priežiūros, kaip nustatyta 3 dalyje;
- c) patikrinimo įstaigos patalpose, įskaitant jos filialus ir patalpas, įsteigtas kitose valstybėse narėse pagal 52, 119 ir 122 straipsnius, planas.

2. Priežiūros analizės programos taikomos šioms įstaigoms:

- a) įstaigoms, kurių testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, kaip apibrėžta 98 straipsnio 1 dalies a ir g punktuose ir 100 straipsnyje, arba priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso pagal 97 straipsnį rezultatai rodo didelę riziką jų nuolatiniam finansiniam patikimumui arba nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, bei Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pažeidimus;
- b) įstaigoms, kurios kelia sistemine riziką finansų sistemai;
- c) bet kuriai kitai įstaigai, kuriai, kompetentingų valdžios institucijų nuomone, būtina taikyti šią programą.

3. Kai tinkama pagal 97 straipsnį, prireikus imamasi visų pirma šių priemonių:

- a) dažnesnė įstaigos patikra vietoje arba daugiau tokių patikrinimų;
- b) nuolatinis kompetentingos valdžios institucijos atstovų buvimas įstaigoje;
- c) papildomos arba dažnesnės įstaigos ataskaitos;
- d) papildomas arba dažnesnis įstaigos veiklos, strateginių arba verslo planų tikrinimas;

e) teminės analizės, padedančios stebėti specifinę riziką, kuri gali realizuotis.

4. Tai, kad buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija yra patvirtinusi priežiūros analizės programą, neužkerta kelio priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms kiekvienu konkrečiu atveju atlikti jų teritorijoje veikiančių įstaigų filialų vykdomos veiklos patikras vietoje ir patikrinimus pagal 52 straipsnio 3 dalį.

100 straipsnis

Priežiūrinis testavimas nepalankiausiomis sąlygomis

1. Kompetentingos valdžios institucijos atitinkamais atvejais, bet ne rečiau kaip kasmet atlieka jų priežiūrinių įstaigų priežiūrinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kad palengvintų tikrinimo ir vertinimo procesą pagal 97 straipsnį.

2. EBI parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekdama užtikrinti, kad atlikdamos metinį priežiūrinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kompetentingos valdžios institucijos taikytų bendrus metodus.

101 straipsnis

Nuolatinė leidimo naudoti vidaus metodus peržiūra

1. Kompetentingos valdžios institucijos reguliariai ir ne rečiau kaip kas treji metai peržiūri, kaip įstaiga laikosi reikalavimų, susijusių su metodais, kuriems, prieš pradedant naudoti tokius metodus nuosavų lėšų reikalavimo apskaičiavimui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečią dalį, reikalingas kompetentingos valdžios institucijos leidimas. Ypatingą dėmesį jos skiria įstaigos veiklos pokyčiams ir šių metodų taikymui naujiems produktams. Kai nustatoma, kad įstaigos taikomas vidaus metodas turi esminių trūkumų rizikos aprėpties atžvilgiu, kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad šie trūkumai būtų ištaisyti, arba imasi atitinkamų priemonių jų poveikiui sušvelninti, be kita ko, nustatydamos didesnius dauginimo koeficientus, nustatydamos papildomas kapitalo sumas arba imdamos kitų tinkamų ir veiksmingų priemonių.

2. Kompetentingos valdžios institucijos visų pirma peržiūri ir įvertina, ar įstaiga taiko gerai parengtus ir naujausius metodus bei praktiką tų metodų atžvilgiu.

3. Jeigu daugelis nukrypimų nuo vidaus rinkos rizikos modelio, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 366 straipsnyje, rodo, kad modelis yra nepakankamai tikslus arba nebėra pakankamai tikslus, kompetentingos valdžios institucijos panaikina leidimą naudoti vidaus modelį arba taiko tinkamas priemones, kad tas modelis būtų nedelsiant patobulintas.

4. Jei įstaigai buvo suteiktas leidimas taikyti metodą, kuriam, prieš pradedant naudoti tokį metodą nuosavų lėšų reikalavimo

apskaičiavimui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečią dalį, reikalingas kompetentingos valdžios institucijos leidimas, tačiau ji nebeatitinka to metodo taikymui keliamų reikalavimų, kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaiga įrodytų kompetentingoms valdžios institucijoms, kad reikalavimų nesilaikymo poveikis yra nereikšmingas, jei taikytina pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, arba pateiktų tų reikalavimų vykdymo greitu laiku planą, ir nustatytų galutinį plano įgyvendinimo terminą. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja patobulinti planą, jeigu mažai tikėtina, kad jis visiškai atitiks taikomus reikalavimus, arba jeigu galutinis terminas yra netinkamas. Jeigu mažai tikėtina, kad įstaiga galės patenkinti reikalavimus iki nustatyto termino ir, jei taikytina, nepateikė pakankamai įrodymų dėl to, kad nesilaikymo poveikis yra nereikšmingas, leidimas naudoti metodą panaikinamas arba apribojamas, paliekant jį galioti tik tose srityse, kuriose reikalavimai tenkinami arba kuriose reikalavimus galima patenkinti iki nustatyto termino.

5. Kad būtų skatinamas nuolatinis vidaus metodų patikimumas Sąjungoje, EBI analizuoja ir lygina tarpusavyje visų įstaigų vidaus metodus, įskaitant išpareigojimų neįvykdymo sąvokos įgyvendinimo nuoseklumą ir tai, kaip tos įstaigos vertina panašią riziką arba pozicijas.

Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu EBI parengia gaires, kuriose pateikiami ta analize pagrįsti lyginamieji standartai.

Kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į tą analizę ir tuos lyginamuosius standartus peržiūradamos įstaigoms suteikiamus leidimus naudoti vidaus metodus.

IV skirsnis

Priežiūros priemonės ir įgaliojimai

102 straipsnis

Priežiūros priemonės

1. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaiga imtųsi būtinų priemonių ankstyvajame etape, kad išspręstų susijusias problemas susidarius toliau išvardytoms aplinkybėms:

a) įstaiga neatitinka šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimų;

b) kompetentingos valdžios institucijos turi įrodymų, kad, tikėtina, per artimiausius 12 mėnesių įstaiga pažeis šios direktyvos arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimus.

2. 1 dalies tikslais kompetentingoms valdžios institucijoms suteikiami, be kita ko, 104 straipsnyje nurodyti įgaliojimai.

103 straipsnis

Priežiūros priemonių taikymas įstaigoms, kurių rizikos pobūdis panašus

1. Jeigu kompetentingos valdžios institucijos pagal 97 straipsnį nustato, kad įstaigos, kurių rizikos pobūdis yra panašus, pavyzdžiui, panašus verslo modeliai arba panaši geografinė pozicijų padėtis, turi arba gali įgyti panašios rizikos poziciją arba sukelti panašią riziką finansų sistemai, toms įstaigoms jos gali panašiu arba identišku būdu taikyti 97 straipsnyje nurodytą priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą. Tais tikslais valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos valdžios institucijos turėtų reikiamus teisinius įgaliojimus panašiu arba identišku būdu nustatyti toms įstaigoms reikalavimus pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, įskaitant, visų pirma, galimybę joms naudotis priežiūros įgaliojimais pagal 104, 105 ir 106 straipsnius.

Pirmoje pastraipoje nurodyti įstaigų tipai gali būti visų pirma nustatomi pagal 98 straipsnio 1 dalies j punkte nurodytus kriterijus.

2. Kompetentingos valdžios institucijos praneša EBI, jei taiko 1 dalį. EBI stebi priežiūros praktiką ir teikia gaires, kuriose konkrečiai nurodo, kaip reikėtų vertinti panašią riziką ir kaip būtų galima užtikrinti nuoseklų 1 dalies taikymą visoje Sąjungoje. Tos gairės priimamos Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

104 straipsnis

Priežiūros įgaliojimai

1. 97 straipsnio, 98 straipsnio 4 dalies, 101 straipsnio 4 dalies, 102 ir 103 straipsnių tikslais ir taikant Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 kompetentingos valdžios institucijos turi bent šiuos įgaliojimus:

- a) reikalauti, kad įstaigų turimos nuosavos lėšos viršytų šios direktyvos 4 skyriuje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus reikalavimus, susijusius su rizikos elementais ir rizika, kuriai to Reglamento 1 straipsnis netaikomas;
- b) reikalauti sustiprinti tvarką, procesus, mechanizmus ir strategijas, įdiegtus pagal 73 ir 74 straipsnius;
- c) reikalauti, kad įstaigos pateiktų priežiūros reikalavimų įgyvendymo planą pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, ir nustatytų galutinį plano įgyvendinimo terminą, įskaitant to plano patobulinimus taikymo srities ir galutinio termino atžvilgiu;
- d) reikalauti, kad įstaigos taikytų specialią atidėjinių politiką arba turto valdymo tvarką nuosavų lėšų poreikio atžvilgiu;

e) uždrausti arba apriboti veiklą, sandorius arba įstaigų tinklus arba reikalauti sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką įstaigos patikimumui;

f) reikalauti sumažinti įstaigų veiklai, produktams ir sistemoms būdingą riziką;

g) reikalauti, kad įstaigos ribotų kintamąjį atlygio dalį kaip procentinę grynujų pajamų dalį, jeigu ji nesuderinama su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

h) reikalauti, kad įstaigos naudotų grynąjį pelną nuosavoms lėšoms sustiprinti;

i) apriboti arba uždrausti įstaigos atliekamą paskirstymą ar palūkanų mokėjimą įstaigos akcininkams, nariams arba papildomų 1 lygio priemonių turėtojams, jeigu draudimas nereiškia, kad dėl jo įstaiga neįvykdys įsipareigojimų;

j) nustatyti reikalavimus teikti papildomą informaciją arba ją teikti dažniau, įskaitant informaciją apie kapitalo ir likvidumo pozicijas;

k) nustatyti specialius likvidumo reikalavimus, įskaitant turto ir įsipareigojimų terminų nesutapimų apribojimus;

l) reikalauti atskleisti papildomą informaciją.

2. Kompetentingos valdžios institucijos nustato 1 dalies a punkte nurodytą reikalavimą dėl papildomo nuosavų lėšų poreikio bent šiais atvejais:

- a) įstaiga nevykdo šios direktyvos 73 ir 74 straipsniuose arba Reglamento (ES) Nr. 575/2013 393 straipsnyje nustatyto reikalavimo;
- b) šios direktyvos 4 skyriuje arba Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų nepakanka rizikai arba rizikos elementams padengti;
- c) mažai tikėtina, kad vien tik taikant kitas administracines priemones per atitinkamą laikotarpį būtų deramai pagerinta tvarka, procesai, mechanizmai ir strategijos;
- d) 98 straipsnio 4 dalyje arba 101 straipsnio 4 dalyje nurodytos peržiūros metu nustatoma, kad dėl to, jog nesilaikoma reikalavimų dėl atitinkamo metodo taikymo, veikiausiai bus nepakankamas nuosavų lėšų reikalavimas;

- e) tikėtina, kad neatsižvelgiant į tai, jog laikomasi taikytinų šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimų, rizika bus įvertinta nepakankamai; arba
- f) įstaiga pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 377 straipsnio 5 dalį praneša kompetentingai valdžios institucijai, kad pagal tame straipsnyje nurodyto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus reikšmingai viršijamas jos nuosavų lėšų, reikalingų su koreliaciniu prekybos portfeliu susijusiai rizikai padengti, reikalavimas.
3. Siekdamos nustatyti tinkamą nuosavų lėšų lygį, remdamosi pagal III skirsnį atlikto tikrinimo ir vertinimo rezultatais, kompetentingos valdžios institucijos įvertina, ar būtina taikyti papildomą, didesnę už nuosavų lėšų reikalavimą, nuosavų lėšų reikalavimą rizikai, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, padengti, atsižvelgdamos į:
- a) kiekybinius ir kokybinius įstaigos vertinimo proceso aspektus, nurodytus 73 straipsnyje;
- b) įstaigos tvarką, procesus ir mechanizmus, nurodytus 74 straipsnyje;
- c) tikrinimo ir vertinimo, vykdomų pagal 97 arba 101 straipsnį, rezultatus;
- d) sisteminės rizikos įvertinimą.

105 straipsnis

Specialūs likvidumo reikalavimai

Kad nustatytų tinkamą likvidumo reikalavimų lygį, remdamosi pagal III skirsnį atlikto tikrinimo ir vertinimo rezultatais, kompetentingos valdžios institucijos įvertina, ar specialų likvidumo reikalavimą iš viso būtina nustatyti likvidumo rizikai, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, padengti, atsižvelgdamos į:

- a) konkretų įstaigos verslo modelį;
- b) II skirsnyje ir visų pirma 86 straipsnyje nurodytą įstaigos tvarką, procesus ir mechanizmus;
- c) tikrinimo ir vertinimo, vykdomų pagal 97 straipsnį, rezultatus;
- d) sisteminę likvidumo riziką, kuri kelia grėsmę atitinkamos valstybės narės finansų rinkų vientisumui.

Visų pirma, nedarant poveikio 67 straipsniui, kompetentingos valdžios institucijos turėtų apsvarstyti poreikį taikyti administracines sankcijas ar kitas administracines priemones, įskaitant

riziką ribojančius reikalavimus, kurių lygis iš esmės priklausytų nuo skirtumo tarp įstaigos faktinės likvidumo pozicijos ir likvidumo bei pastovaus finansavimo reikalavimų, nustatytų nacionaliniu ar Sąjungos lygiu.

106 straipsnis

Specialūs informacijos skelbimo reikalavimai

1. Valstybės narės suteikia teisę kompetentingoms valdžios institucijoms reikalauti, kad įstaigos:

- a) dažniau nei kartą per metus skelbtų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytą informaciją ir nustatytų galutinius informacijos skelbimo terminus;
- b) naudotų specialias priemones ir vietas kitokiai nei finansinės ataskaitos informacijai skelbti.

2. Valstybės narės suteikia teisę kompetentingoms valdžios institucijoms reikalauti, kad patronuojančiosios įmonės kasmet skelbtų visą savo teisinės struktūros ir įstaigų grupės valdymo bei organizacinės struktūros aprašymą arba nuorodas į atitinkamą informaciją pagal 14 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 1 dalį ir 109 straipsnio 2 dalį.

107 straipsnis

Priežiūrinių tikrinimų, vertinimų ir priežiūros priemonių nuoseklumas

1. Kompetentingos valdžios institucijos informuoja EBI apie:

- a) tai, kaip veikia 97 straipsnyje nurodytas tikrinimo ir vertinimo procesas;
- b) tai, kokia metodika remiantis priimami 98, 100, 101, 102, 104 ir 105 straipsniuose nurodyti sprendimai dėl a punkte nurodyto proceso.

EBI įvertina kompetentingų valdžios institucijų pateiktą informaciją, kad užtikrintų nuoseklumą priežiūrinių tikrinimo ir vertinimo proceso metu. Ji gali paprašyti kompetentingų valdžios institucijų pateikti papildomos informacijos, siekdama užbaigti vertinimą laikydamosi proporcingumo principo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį.

2. EBI kasmet teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio skyriaus taikymo valstybėse narėse konvergencijos laipsnį.

Kad tokia konvergencija būtų didesnė, EBI atlieka tarpusavio vertinimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 30 straipsnį.

3. Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu EBI paskelbia kompetentingoms valdžios institucijoms skirtas gaires, kuriose išsamiau apibrėžia šio straipsnio 1 dalyje ir 97 straipsnyje nurodytų priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso bendrą tvarką ir metodiką, taip pat tvarką ir metodiką, taikomą siekiant įvertinti 76–87 straipsniuose nurodytos rizikos valdymą ir vertinimą, visų pirma dėl koncentracijos rizikos pagal 81 straipsnį, tokiu būdu, kad būtų atsižvelgta į įstaigų dydį, vidaus organizacinę struktūrą ir jų veiklos pobūdį, mastą bei sudėtingumą:

V skirsnis

Taikymo lygis

108 straipsnis

Vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo procesas

1. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad kiekviena įstaiga, kuri nėra nei patronuojamoji įmonė valstybėje narėje, kurioje jai išduotas veiklos leidimas ir vykdoma jos priežiūra, nei patronuojančioji įmonė ar bet kuri įstaiga, kuriai netaikoma konsoliduota priežiūra pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 19 straipsnį, individualiai laikytųsi šios direktyvos 73 straipsnyje nustatytų įpareigojimų.

Kompetentingos valdžios institucijos gali leisti kredito įstaigai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnį nesilaikyti šios direktyvos 73 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

Kai kompetentingos valdžios institucijos netaiko nuosavų lėšų poreikio konsoliduotai, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 15 straipsnyje, šios direktyvos 73 straipsnio reikalavimai taikomi individualiai.

2. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad patronuojančiosios įstaigos valstybėje narėje Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 2 ir 3 skirsniuose nustatytu mastu ir būdu konsoliduotai laikytųsi šios direktyvos 73 straipsnyje nustatytų įpareigojimų.

3. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamos įstaigos valstybėje narėje Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 2 ir 3 skirsniuose nustatytu mastu ir būdu vykdytų šios direktyvos 73 straipsnyje nustatytus įpareigojimus, remdamosi tos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota būkle.

Kai patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči bendrovė valstybėje narėje kontroliuoja daugiau kaip

vieną įstaigą, pirma pastraipa taikoma tik tai įstaigai, kurios konsoliduota priežiūra vykdoma pagal 111 straipsnį.

4. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad patronuojamosios įstaigos iš dalies konsoliduotai taikytų 73 straipsnyje nustatytus reikalavimus, jeigu tos įstaigos arba patronuojančioji įmonė, jei ji yra finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, turi įstaigą arba finansų įstaigą, arba turto valdymo bendrovę, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 5 dalyje, kaip patronuojamąją įmonę trečiojoje valstybėje, arba turi tokios įmonės kapitalo dalį.

109 straipsnis

Įstaigų tvarka, procesai ir mechanizmai

1. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaigos individualiai laikytųsi šio skyriaus II skirsnyje nustatytų įpareigojimų, nebent kompetentingos valdžios institucijos pasinaudotų galimybe taikyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnyje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą.

2. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai vykdytų šio skyriaus II skirsnyje nustatytus įpareigojimus, kad užtikrintų, jog jų tvarka, procesai ir mechanizmai, kurių reikalaujama pagal šio skyriaus II skirsnį, būtų nuoseklūs ir tinkamai integruoti ir kad būtų galima pateikti visus su priežiūra susijusius duomenis ir informaciją. Visų pirma jos užtikrina, kad patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, įgyvendintų šią tvarką, procesus ir mechanizmus savo patronuojamosiose įmonėse, kurioms ši direktyva netaikoma. Be to, ta tvarka, procesai ir mechanizmai turi būti nuoseklūs ir gerai integruoti, ir tos patronuojamosios įmonės taip pat turi sugebėti pateikti visus duomenis ir informaciją, kuri būtina atliekant priežiūrą.

3. Pagal šio skyriaus II skirsnį atsirandantys įpareigojimai dėl patronuojamųjų įmonių, kurioms ši direktyva netaikoma, netaikomi, jeigu ES patronuojančioji įstaiga arba įstaigos, kurios kontroliuoja ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, gali kompetentingoms valdžios institucijoms įrodyti, kad pagal trečiosios valstybės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, įstatymus II skirsnį taikyti yra neteisėta.

110 straipsnis

Tikrinimas, vertinimas bei priežiūros priemonės

1. Kompetentingos valdžios institucijos taiko šio skyriaus III skirsnyje nurodytą tikrinimo ir vertinimo procesą bei šio skyriaus IV skirsnyje nurodytas priežiūros priemones atsižvelgdamos į Reglamento (ES) Nr. 575/2013 reikalavimų, išdėstytų to reglamento pirmos dalies II antraštinėje dalyje, taikymo lygį.

2. Kai kompetentingos valdžios institucijos konsoliduotai netaiko nuosavų lėšų poreikio reikalavimo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 15 straipsnį, šios direktyvos 97 straipsnio reikalavimai investicinių įmonių priežiūrai taikomi individualiai.

3 SKYRIUS

Konsoliduota priežiūra

I skirsnis

Konsoliduotos priežiūros vykdymo principai

111 straipsnis

Konsoliduotos priežiūros institucijos nustatymas

1. Jeigu patronuojančioji įmonė yra patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje arba ES patronuojančioji įstaiga, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos valdžios institucijos, išdavusios veiklos leidimą.

2. Jeigu įstaigos patronuojančioji įmonė yra patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos valdžios institucijos, išdavusios šiai įstaigai veiklos leidimą.

3. Jeigu įstaigų, gavusių veiklos leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, patronuojančioji įmonė yra ta pati patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, ta pati patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, ta pati ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ta pati ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduotą priežiūrą atlieka valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, veiklos leidimą gavusios įstaigos kompetentingos valdžios institucijos.

Jeigu įstaigų, gavusių veiklos leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, patronuojančiasias įmones sudaro daugiau kaip viena finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurių buveinės yra skirtingose valstybėse narėse, o kiekvienoje iš tų valstybių yra po kredito įstaigą, konsoliduotą priežiūrą atlieka kredito įstaigos, kurios bendras balansas didžiausias, kompetentinga valdžios institucija.

4. Jeigu daugiau nei vienos įstaigos, gavusios veiklos leidimą Sąjungoje, patronuojančioji įstaiga yra ta pati finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė ir nė viena iš tų įstaigų nėra gavusi veiklos leidimo valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentinga valdžios institucija, išdavusi veiklos leidimą įstaigai, kurios bendras balansas yra didžiausias ir kuri taikant šią

direktyvą laikoma įstaiga, kurią kontroliuoja ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė.

5. Ypatingais atvejais kompetentingos valdžios institucijos gali bendru susitarimu netaikyti 3 ir 4 dalyse nurodytų kriterijų, jeigu juos taikyti būtų netikslinga, atsižvelgiant į įstaigas ir santykinę jų veiklos svarbą skirtingose šalyse, ir paskirti kitą kompetentingą valdžios instituciją konsoliduotai priežiūrai atlikti. Tokiais atvejais, prieš priimdamos sprendimą, kompetentingos valdžios institucijos suteikia atitinkamai ES patronuojančiai įstaigai, ES patronuojančiai finansų kontroliuojančiai bendrovei, ES patronuojančiai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiai bendrovei arba įstaigai, kurios bendras balansas didžiausias, galimybę pareikšti nuomonę apie tokį sprendimą.

6. Kompetentingos valdžios institucijos praneša Komisijai ir EBI apie visus susitarimus, kuriems taikoma 5 dalis.

112 straipsnis

Konsoliduotos priežiūros institucijos veiklos koordinavimas

1. Be įpareigojimų, nustatytų šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013, konsoliduotos priežiūros institucija atlieka šias užduotis:

- a) koordinuoja veiksmus, susijusius su svarbios arba esminės informacijos rinkimu ir platinimu, vykdam kasdienę veiklą ir kritinėse situacijose;
- b) bendradarbiaudamos su priežiūroje dalyvaujančiomis kompetentingomis valdžios institucijomis planuoja ir koordinuoja priežiūros veiklą vykdam kasdienę veiklą, įskaitant veiklą, nurodytą VII antraštinės dalies 3 skyriuje;
- c) bendradarbiaudamos su priežiūroje dalyvaujančiomis kompetentingomis valdžios institucijomis, o jeigu reikia, ir su ECBS centriniais bankais planuoja ir koordinuoja priežiūros veiklą, kai rengiamasi kritinėms situacijoms ir jų metu, įskaitant neigiamus pokyčius įstaigose arba finansų rinkose, jeigu įmanoma, pasinaudodamos esamais ryšių kanalais, siekiant palengvinti krizių valdymą.

2. Jei konsoliduotos priežiūros institucija nevykdo 1 dalyje nurodytų užduočių arba jei kompetentingos valdžios institucijos nebendradarbiauja su konsoliduotos priežiūros institucija tiek, kiek reikia, kad būtų įvykdytos 1 dalyje nurodytos užduotys, bet kuri iš susijusių kompetentingų valdžios institucijų gali perduoti klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį ir paprašyti jos pagalbos.

Tuo atveju, jeigu kompetentingos valdžios institucijos nesutaria tarpusavyje dėl priežiūros veiklos koordinavimo pagal šį straipsnį, EBI taip pat gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms valdžios institucijoms pagal to Reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

3. Šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas apima išimtinės priemonės, nurodytas 117 straipsnio 1 dalies d punkte ir 4 dalies b punkte, bendrų vertinimų rengimą, nenumatytų atvejų planų įgyvendinimą ir visuomenės informavimą.

113 straipsnis

Bendri sprendimai dėl konkrečios įstaigos riziką ribojančių reikalavimų

1. Konsoliduotos priežiūros institucija ir kompetentingos valdžios institucijos, atsakingos už ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių priežiūrą valstybėje narėje, deda visas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą:

a) dėl 73 ir 97 straipsnių taikymo, siekdamas nustatyti įstaigų grupės turimų konsoliduotų nuosavų lėšų pakankamumą atsižvelgiant į jos finansinę padėtį ir rizikos pobūdį, taip pat reikalaujamą nuosavų lėšų dydį taikant 104 straipsnio 1 dalies a punktą kiekvienam tos įstaigų grupės subjektui ir konsoliduotai;

b) dėl priemonių svarbiems klausimams ir esminiems rezultatams, susijusiems su likvidumo priežiūra, spręsti, įskaitant susijusias su rizikos valdymo ir vertinimo pakankamumu pagal 86 straipsnį, ir su poreikiu nustatyti konkrečiai įstaigai specialius likvidumo reikalavimus pagal šios direktyvos 105 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyti bendri sprendimai priimami:

a) 1 dalies a punkte nurodytais tikslais – per keturis mėnesius po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija kitoms atitinkamoms kompetentingoms valdžios institucijoms pateikia ataskaitą apie įstaigų grupės rizikos vertinimą pagal 73 ir 97 straipsnius ir 104 straipsnio 1 dalies a punktą;

b) 1 dalies b punkte nurodytais tikslais – per vieną mėnesį po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija pateikia ataskaitą apie įstaigų grupės likvidumo rizikos pobūdžio vertinimą pagal 86 ir 105 straipsnius.

Priimant bendrus sprendimus taip pat tinkamai atsižvelgiama į patronuojamųjų įmonių rizikos vertinimą, kurį pagal 73 ir 97 straipsnius atliko atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos.

Bendri sprendimai pateikiami dokumentuose, kuriuose išdėstomos išsamios priežastys ir kuriuos konsoliduotos priežiūros

institucija pateikia ES patronuojančiajai įstaigai. Nepavykus susitarti, konsoliduotos priežiūros institucija bet kurios kitos susijusios kompetentingos valdžios institucijos prašymu konsultuojasi su EBI. Konsoliduotos priežiūros institucija gali konsultotis su EBI savo iniciatyva.

3. Kompetentingoms valdžios institucijoms nepriėmus tokio bendro sprendimo per 2 dalyje nurodytus laikotarpius, konsoliduotos priežiūros institucija, deramai apsvarsčiusi atitinkamų kompetentingų valdžios institucijų atliktą patronuojamųjų įmonių rizikos vertinimą, priima konsoliduotą sprendimą dėl 73, 86 ir 97 straipsnių, 104 straipsnio 1 dalies a punkto ir 105 straipsnio taikymo. Jei, pasibaigus 2 dalyje nurodytiems laikotarpiams, kuri nors iš atitinkamų kompetentingų valdžios institucijų klausimą perdavė EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimą, kol EBI priims galimą sprendimą pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, ir priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. 2 dalyje nurodyti laikotarpiai laikomi taikinimo laikotarpiais, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010. EBI savo sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus atitinkamai keturių mėnesių arba vieno mėnesio laikotarpiui, arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

Sprendimą dėl 73, 86 ir 97 straipsnių, 104 straipsnio 1 dalies a punkto ir 105 straipsnio taikymo priima atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos, atsakingos už ES patronuojančiosios kredito įstaigos arba ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių individualią arba iš dalies konsoliduotą priežiūrą, deramai apsvarsčiusios konsoliduotos priežiūros institucijos pareikštas nuomones ir išlygas. Jei, pasibaigus bet kuriam iš 2 dalyje nurodytų laikotarpių, kuri nors iš atitinkamų kompetentingų valdžios institucijų klausimą perduoda EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, kompetentingos valdžios institucijos atideda savo sprendimą, kol EBI priims sprendimą pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, ir priima savo sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. 2 dalyje nurodyti laikotarpiai laikomi taikinimo laikotarpiais, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI savo sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus atitinkamai keturių mėnesių arba vieno mėnesio laikotarpiui, arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

Sprendimai išdėstomi dokumente, kuriame pateikiamos išsamios priežastys ir kuriame atsižvelgiama į kitų kompetentingų valdžios institucijų per 2 dalyje nurodytus terminus pateiktą rizikos vertinimą ir pareikštas nuomones bei išlygas. Dokumentą konsoliduotos priežiūros institucija pateikia visoms susijusioms kompetentingoms valdžios institucijoms ir ES patronuojančiajai įstaigai.

Tais atvejais, kai buvo konsultuotasi su EBI, visos kompetentingos valdžios institucijos apsvarsto jos rekomendacijas ir paaiškina visus didesnius nukrypimus nuo jų.

4. 1 dalyje nurodyti bendri sprendimai ir sprendimai, kuriuos kompetentingos valdžios institucijos priima tuo atveju, jei bendras sprendimas nepriimamas, kaip numatyta 3 dalyje, yra pripažįstami galutiniais ir juos kompetentingos valdžios institucijos taiko atitinkamose valstybėse narėse.

1 dalyje nurodyti bendri sprendimai ir sprendimai, priimti tuo atveju, jei bendras sprendimas nepriimamas, kaip tai numatyta 3 dalyje, peržiūrimi kasmet arba, išskirtinėmis aplinkybėmis, kai kompetentinga valdžios institucija, atsakinga už ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančios bendrovės patronuojamųjų įmonių priežiūrą, raštu pateikia visiškai pagrįstą prašymą konsoliduotos priežiūros institucijai atnaujinti sprendimą dėl 104 straipsnio 1 dalies a punkto ir 105 straipsnio taikymo. Pastaruoju atveju sprendimas gali būti vykdomas dvišaliu pagrindu konsoliduotos priežiūros institucijos ir prašymą pateikiančios kompetentingos valdžios institucijos.

5. Kad būtų lengviau priimti bendrus sprendimus, EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, kuriomis būtų vykdomas šiame straipsnyje nurodyto bendro sprendimo dėl 73, 86 ir 97 straipsnių, 104 straipsnio 1 dalies a punkto ir 105 straipsnio taikymo priėmimo procesas.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. liepos 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

114 straipsnis

Informavimo susidarius kritinei padėčiai reikalavimai

1. Susidarius kritinei padėčiai, įskaitant Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 18 straipsnyje apibūdintą atvejį arba neigiamų pokyčių rinkose atvejus, kurie gali kelti grėsmę rinkos likvidumui ir finansų sistemos stabilumui bet kurioje iš valstybių narių, kurioje grupės subjektai yra gavę veiklos leidimą arba kurioje įsteigti svarbūs filialai, nurodyti 51 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija iš karto, kai tik praktiškai tai įmanoma padaryti, vadovaudamasi 1 skyriaus 2 skirsniu ir, jei taikoma, Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsniais, įspėja EBI ir 58 straipsnio 4 dalyje bei 59 straipsnyje nurodytas institucijas ir perduoda visą informaciją, kuri yra būtina jų užduotims vykdyti. Tie įpareigojimai taikomi visoms kompetentingoms valdžios institucijoms.

Jei ECBs centrinis bankas sužino apie pirmoje pastraipoje apibūdintą padėtį, jis iš karto, kai tik praktiškai tai įmanoma padaryti, įspėja 112 straipsnyje nurodytas kompetentingas valdžios institucijas ir EBI.

Jei įmanoma, kompetentinga valdžios institucija ir 58 straipsnio 4 dalyje nurodyta institucija naudojami esamais ryšių kanalais.

2. Kai konsoliduotos priežiūros institucijai reikia informacijos, kuri jau buvo pateikta kitai kompetentingai valdžios institucijai, ji, kai tik įmanoma, kreipiasi į tą instituciją, kad būtų išvengta dvigubo informacijos pateikimo įvairioms institucijoms, dalyvaujančioms priežiūroje.

115 straipsnis

Koordinavimo ir bendradarbiavimo susitarimai

1. Siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas vykdyti veiksmingą priežiūrą ir ją taikyti, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos kompetentingos valdžios institucijos vadovaujasi esamais raštiškais koordinavimo ir bendradarbiavimo susitarimais.

Vadovaujantis tais susitarimais, konsoliduotos priežiūros institucijai gali būti pavestos papildomos užduotys ir gali būti tiksliai apibrėžtos sprendimų priėmimo proceso ir bendradarbiavimo su kitomis kompetentingomis valdžios institucijomis procedūros.

2. Kompetentingos valdžios institucijos, kurios atsako už veiklos leidimo išdavimą patronuojančiosios įmonės, kuri yra įstaiga, patronuojamajai įmonei, dvišalio susitarimo pagrindu pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 28 straipsnį gali perduoti įgaliojimus atlikti priežiūrą kompetentingoms valdžios institucijoms, kurios veiklos leidimą yra išdavusios patronuojančiajai įmonei ir kurios atlieka patronuojančiosios įmonės priežiūrą, kad pastarosios kompetentingos valdžios institucijos prisiimtų atsakomybę už patronuojamosios įmonės priežiūrą pagal šią direktyvą. Apie tokius susitarimus ir jų turinį nuolat informuojama EBI. Ji perduoda tokią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms ir Europos bankininkystės komitetui.

116 straipsnis

Priežiūros institucijų kolegijos

1. Konsoliduotos priežiūros institucija įsteigia priežiūros institucijų kolegijas, kad būtų lengviau vykdyti 112 ir 113 straipsniuose bei 114 straipsnio 1 dalyje nurodytas užduotis ir, laikantis šio straipsnio 2 dalyje numatytų konfidencialumo reikalavimų ir Sąjungos teisės, prireikusių užtikrinti tinkamą koordinavimą ir bendradarbiavimą su atitinkamomis trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis.

EBI prisideda prie veiksmingos, efektyvios ir nuoseklios šiame straipsnyje minimų priežiūros institucijų kolegijų veiklos skatinimo ir stebėsenos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 21 straipsnį. Tuo tikslu EBI dalyvauja taip, kaip tai yra tinkama, ir yra laikoma kompetentinga valdžios institucija.

Priežiūros institucijų kolegijos užtikrina sistemą, kad konsoliduotos priežiūros institucija, EBI ir kitos atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos galėtų vykdyti šias užduotis:

- a) keisti informaciją tarpusavyje ir su EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 21 straipsnį;
- b) susitarti dėl savanoriško užduočių patikėjimo ir prireikus savanoriško atsakomybės perdavimo;
- c) nustatyti priežiūros analizės programas, nurodytas 99 straipsnyje, remiantis grupės rizikos vertinimu pagal 97 straipsnį;
- d) didinti priežiūros veiksmingumą šalinant nebūtiną priežiūros reikalavimų, įskaitant reikalavimus, susijusius su 114 straipsnyje ir 117 straipsnio 3 dalyje nurodytais prašymais suteikti informaciją, dubliavimą;
- e) nuosekliai taikyti riziką ribojančius reikalavimus pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 visiems įstaigų grupės subjektams, nedarant poveikio Sąjungos teisėje numatytoms pasirinkimo galimybėms ir teisei veikti savo nuožiūra;
- f) taikyti 112 straipsnio 1 dalies c punktą atsižvelgiant į kitų forumų, kurie gali būti įsteigti toje srityje, darbą.

2. Priežiūros institucijų kolegijose dalyvaujančios kompetentingos valdžios institucijos ir EBI glaudžiai bendradarbiauja. Konfidencialumo reikalavimai pagal šios direktyvos 1 skyriaus II skirsnį bei Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsnius nekliudo kompetentingoms valdžios institucijoms keisti konfidencialia informacija priežiūros institucijų kolegijose. Priežiūros institucijų kolegijų įsteigimas ir veikla neturi įtakos kompetentingų valdžios institucijų teisėms ir pareigoms pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013.

3. Kolegijos įsteigiamos ir veikia remiantis raštiškais susitarimais, nurodytais 115 straipsnyje, kuriuos po konsultacijų su atitinkamomis kompetentingomis valdžios institucijomis nustato konsoliduotos priežiūros institucija.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose aiškiai apibrėžia bendrąsias priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato priežiūros institucijų kolegijų veiklos funkcijas.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

6. Priežiūros institucijų kolegijų veikloje gali dalyvauti kompetentingos valdžios institucijos, atsakingos už ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių priežiūrą, ir priimančiosios valstybės narės, kurioje įsteigti 51 straipsnyje nurodyti svarbūs filialai, kompetentingos valdžios institucijos, prireikus, ECBs centriniai bankai ir tam tikrais atvejais trečiųjų valstybių priežiūros institucijos, taikant konfidencialumo reikalavimus, kurie, visų kompetentingų valdžios institucijų nuomone, yra lygiaverčiai šios direktyvos 1 skyriaus II skirsnio ir, jei taikytina, Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsnių reikalavimams.

7. Konsoliduotos priežiūros institucija pirmininkauja kolegijos posėdžiams ir sprendžia, kurios kompetentingos valdžios institucijos dalyvauja posėdyje arba kolegijos veikloje. Konsoliduotos priežiūros institucija visus kolegijos narius iš anksto visapusiškai informuoja apie tokių posėdžių organizavimą, apie pagrindinius svarstytinus klausimus ir nagrinėtiną veiklą. Be to, konsoliduotos priežiūros institucija visiems kolegijos nariams laiku teikia visapusišką informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi minėtų posėdžių metu, arba apie įvykdytas priemones.

8. Priimdama sprendimą, konsoliduotos priežiūros institucija atsižvelgia į priežiūros veiklos, kurią reikia suplanuoti arba koordinuoti, svarbą toms institucijoms, visų pirma į jos galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansų sistemos stabilumui, kaip nurodyta 7 straipsnyje, ir 51 straipsnio 2 dalyje nurodytiems įpareigojimams.

9. Vadovaudamasi šios direktyvos 1 skyriaus II skirsnyje ir, jei taikytina, Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsniuose išdėstytais konfidencialumo reikalavimais, konsoliduotos priežiūros institucija informuoja EBI apie priežiūros institucijų kolegijos veiklą, įskaitant kritinėse situacijose, ir perduoda EBI visą informaciją, kuri yra ypač svarbi priežiūros konvergencijai.

Jei kompetentingos valdžios institucijos nesutaria dėl priežiūros institucijų kolegijų veiklos, bet kuri iš atitinkamų kompetentingų valdžios institucijų gali perduoti klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį ir paprašyti jos pagalbos.

Tuo atveju, jeigu kompetentingos valdžios institucijos nesutaria tarpusavyje dėl priežiūros institucijų kolegijų veiklos pagal šį straipsnį, EBI taip pat gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms valdžios institucijoms pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

117 straipsnis

Įpareigojimai bendradarbiauti

1. Kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai tarpusavyje bendradarbiauja. Jos teikia viena kitai visą informaciją, kuri pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 yra esminė arba svarbi kitų institucijų priežiūros užduočių vykdymui. Atsižvelgdamos į tai, kompetentingos valdžios institucijos, gavusios prašymą, perduoda visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva perduoda visą esminę informaciją.

Šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 tikslais kompetentingos valdžios institucijos bendradarbiauja su EBI pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentingos valdžios institucijos teikia EBI visą informaciją, būtiną jos pareigoms vykdyti pagal šią direktyvą, Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija laikoma esmine, jeigu ji galėtų turėti reikšmingos įtakos kitoje valstybėje narėje esančios įstaigos ar finansų įstaigos finansinio patikimumo vertinimui.

Visų pirma, ES patronuojančiųjų įstaigų ir įstaigų, kurias kontroliuoja ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, konsoliduotos priežiūros institucijos teikia visą svarbią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms, kurios prižiūri tų patronuojančiųjų įmonių patronuojamąsias įmones. Nustatant svarbios informacijos apimtį, atsižvelgiama į tų patronuojamųjų įmonių svarbą tų valstybių narių finansų sistemoje.

Pirmoje pastraipoje nurodyta esminė informacija visų pirma apima šiuos dalykus:

a) grupės teisinės struktūros ir valdymo struktūros, įskaitant organizacinę struktūrą, aprėpiant visas grupei priklausančias kontroliuojamas įmones, nekontroliuojamas įmones, nekontroliuojamas patronuojamąsias įmones ir svarbius filialus, patronuojančiąsias įmones pagal 14 straipsnio 3 dalį, 74

straipsnio 1 dalį ir 109 straipsnio 2 dalį, taip pat kompetentingų valdžios institucijų, prižiūrinčių grupei priklausančius kontroliuojamus subjektus, nustatymą;

b) informacijos surinkimo iš grupės įstaigų procedūras ir tos informacijos patikrinimą;

c) neigiamus pokyčius įstaigose arba kituose grupės subjektuose, kurie galėtų rimtai pakenkti įstaigoms;

d) dideles sankcijas ir išskirtines priemones, kurias kompetentingos valdžios institucijos yra pritaikiusios pagal šią direktyvą, įskaitant specialaus nuosavų lėšų poreikio nustatymą pagal 104 straipsnį ir bet kokių apribojimų, taikomų pažangiojo vertinimo metodo naudojimui apskaičiuojant nuosavų lėšų poreikį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 312 straipsnio 2 dalį, nustatymą.

2. Kompetentingos valdžios institucijos gali pranešti EBI apie bet kurį iš toliau nurodytų atvejų:

a) kai kompetentinga valdžios institucija neperdavė esminės informacijos;

b) kai prašymas bendradarbiauti, visų pirma keistis svarbia informacija, buvo atmestas arba nebuvo imtasi veiksmų per pagrįstą laiką.

Nedarant poveikio SESV 258 straipsniui, EBI gali imtis veiksmų vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

EBI taip pat gali savo iniciatyva padėti kompetentingoms valdžios institucijoms plėtoti nuoseklią bendradarbiavimo praktiką pagal to reglamento 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

3. Kompetentingos valdžios institucijos, atsakingos už įstaigų, kurias kontroliuoja ES patronuojančioji įstaiga, priežiūrą, kai tik įmanoma, kreipiasi į konsoliduotos priežiūros instituciją, kai joms reikia informacijos apie šioje direktyvoje ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nurodytų metodų ir metodikos įgyvendinimą, kurią jau gali turėti konsoliduotos priežiūros institucija.

4. Prieš priimdamos sprendimą, atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos tarpusavyje konsultuojasi dėl toliau išvardytų klausimų, kai toks sprendimas svarbus kitų kompetentingų valdžios institucijų atliekamoms priežiūros funkcijoms:

a) grupei priklausančių kredito įstaigų akcininkų, organizacinės arba valdymo struktūros pakeitimų, kuriems padaryti reikia kompetentingų valdžios institucijų patvirtinimo arba leidimo; taip pat

- b) didelių sankcijų ar išimtinių priemonių, kurias kompetentingos valdžios institucijos yra pritaikiusios, įskaitant specialaus nuosavų lėšų poreikio nustatymą pagal 104 straipsnį, ir bet kokių apribojimų, taikomų pažangiojo vertinimo metodo naudojimui apskaičiuojant nuosavų lėšų poreikį pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 312 straipsnio 2 dalį, nustatymą.

Taikant b punktą, visada konsultuojamasi su konsoliduotos priežiūros institucija.

Tačiau kompetentinga valdžios institucija gali nuspręsti nesikonsultuoti su kitomis kompetentingomis valdžios institucijomis skubiais atvejais arba tada, kai tokios konsultacijos galėtų pakenkti jos sprendimo veiksmingumui. Tokiais atvejais kompetentinga valdžios institucija, priėmusi savo sprendimą, neatidėliodama informuoja kitas kompetentingas valdžios institucijas.

118 straipsnis

Informacijos, susijusios su subjektais kitose valstybėse narėse, patikrinimas

Jeigu, taikydamos šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, vienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos konkrečiais atvejais pageidauja patikrinti informaciją, susijusią su įstaiga, finansų kontroliuojančiąja bendrove, mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąja bendrove, finansų įstaiga, papildomas paslaugas teikiančia įmone, mišrią veiklą vykdančią kontroliuojančiąja bendrove, 125 straipsnyje arba 119 straipsnio 3 dalyje nurodytomis patronuojamosiomis įmonėmis, esančiomis kitoje valstybėje narėje, jos prašo tos kitos valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų patikrinti tą informaciją. Institucijos, kurios gauna tokį prašymą, pagal savo kompetenciją į jį reaguoja arba pačios atlikdamos patikrinimą, arba leidžia tai padaryti prašymą pateikusioms institucijoms arba auditoriui ar ekspertui. Prašymą pateikusi kompetentinga valdžios institucija, jei nori, gali dalyvauti patikrinime, jei patikrinimą atlieka ne ji pati.

II skirsnis

Finansų kontroliuojančiosios bendrovės, mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės

119 straipsnis

Kontroliuojančiųjų bendrovių įtraukimas į konsoliduotą priežiūrą

1. Valstybės narės prireikus patvirtina priemones, būtinas finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms įtraukti į konsoliduotą priežiūrą.
2. Jeigu vienu iš Reglamento (ES) Nr. 575/2013 19 straipsnyje numatytų atvejų patronuojamoji įmonė, kuri yra įstaiga, nėra įtraukiama į konsoliduotą priežiūrą, valstybės narės, kurios teritorijoje yra ta patronuojamoji įmonė, kompetentingos valdžios institucijos gali prašyti patronuojančiosios įmonės suteikti informaciją, kuri sudarytų palankesnes sąlygas vykdyti tos patronuojamosios įmonės priežiūrą.

3. Valstybės narės suteikia galimybę savo kompetentingoms valdžios institucijoms, kurios atsako už konsoliduotos priežiūros vykdymą, prašyti įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms arba mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms priklausančių patronuojamųjų įmonių, kurioms nėra taikoma konsoliduota priežiūra, pateikti 122 straipsnyje nurodytą informaciją. Tokiu atveju taikoma tame straipsnyje nustatyta informacijos perdavimo ir patikrinimo tvarka.

120 straipsnis

Mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių priežiūra

1. Jeigu mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiai bendrovei taikomos lygiavertės nuostatos pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2002/87/EB, visų pirma susijusios su riziką ribojančia priežiūra, konsoliduotos priežiūros institucija, pasikonsultavusi su kitomis kompetentingomis valdžios institucijomis, atsakingomis už patronuojamųjų įmonių priežiūrą, tai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiai bendrovei taiko tik Direktyvą 2002/87/EB.

2. Jeigu mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiai bendrovei taikomos lygiavertės nuostatos pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2009/138/EB, visų pirma susijusios su riziką ribojančia priežiūra, konsoliduotos priežiūros institucija, sprendimą suderinusi su grupės priežiūros institucija draudimo sektoriuje, tai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiai bendrovei taiko tik tas šios direktyvos nuostatas, kurios susijusios su svarbiausiu finansų sektoriumi, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 3 straipsnio 2 dalyje.

3. Konsoliduotos priežiūros institucija informuoja EBI ir EDPPi apie sprendimus, priimtus pagal 1 ir 2 dalis.

4. EBI, EDPPi ir EVPRI jungtiniame komitete, nurodytame reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 54 straipsnyje, parengia gaires, kurių tikslas yra priežiūros praktikos konvergencija, ir per trejus metus nuo tų gairių patvirtinimo tuo pačiu tikslu parengia techninių reguliavimo standartų projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

121 straipsnis

Vadovų kvalifikacija

Valstybės narės reikalauja, kad finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valdymo organo nariai būtų pakankamai geros reputacijos ir turėtų pakankamai žinių, įgūdžių bei patirties, kaip nurodyta 91 straipsnio 1 dalyje, tokioms pareigoms vykdyti, atsižvelgiant į finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konkretų vaidmenį.

122 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją ir tikrinimai

1. Kol konsolidavimo metodai dar derinami, valstybės narės nustato, kad tuo atveju, kai patronuojančioji įmonė, kuriai priklauso viena arba daugiau įstaigų, yra mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė, kompetentingos valdžios institucijos, kurios atsako už veiklos leidimų išdavimą šioms įstaigoms bei jų priežiūrą, tiesiogiai arba per patronuojamąsias įstaigas, kurios yra įstaigos, kreipdamosi į mišrią veiklą vykdančią kontroluojančiąją bendrovę ir jos patronuojamąsias bendroves, reikalaujant, kad joms būtų pateikta visa informacija, reikalinga tų patronuojamųjų įstaigų priežiūrai atlikti.

2. Valstybės narės nustato, kad jų kompetentingos valdžios institucijos gali vietoje patikrinti informaciją, kurią pateikė mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė arba jai priklausančios patronuojamosios įmonės, arba pasitelkti tai padaryti išorės inspektorius. Jeigu mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė arba viena iš jai priklausančių patronuojamųjų įmonių yra draudimo įmonė, galima taikyti ir 125 straipsnyje nustatytą tvarką. Jeigu mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė arba viena iš jai priklausančių patronuojamųjų įmonių yra ne tos valstybės narės, kurioje yra patronuojamoji įstaiga, kuri yra įstaiga, teritorijoje, informacija vietoje tikrinama vadovaujantis 118 straipsnyje nustatyta tvarka.

123 straipsnis

Priežiūra

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ketvirtai daliai, valstybės narės nustato, kad tais atvejais, kai vienos arba daugiau įstaigų patronuojančioji įmonė yra mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė, kompetentingos valdžios institucijos, atsakingos už minėtų įstaigų priežiūrą, vykdytų bendrą sandorių, vykdomų tarp įstaigos ir mišrią veiklą vykdančios kontroluojančiosios bendrovės bei jos patronuojamųjų įmonių, priežiūrą.

2. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaigos taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas informavimo ir apskaitos procedūras, siekdamos tinkamai nustatyti, įvertinti, stebėti ir kontroliuoti su jų patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančią kontroluojančiąją bendrovę ir jos patronuojamomis įmonėmis vykdomus sandorius. Kompetentingos valdžios institucijos reikalauja, kad įstaiga teiktų ataskaitas apie kiekvieną su tomis įmonėmis vykdomą svarbų sandorį, kuris nėra Reglamento (ES) Nr. 575/2013 394 straipsnyje nurodytas sandoris. Kompetentingos valdžios institucijos peržiūri tas procedūras ir svarbius sandorius.

124 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad nebūtų jokių teisinių kliūčių įmonėms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, mišrią veiklą

vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms ir jų patronuojamosioms įmonėms arba 119 straipsnio 3 dalyje nurodytoms patronuojamosioms įmonėms, tarpusavyje keistis visa informacija, kuri būtų svarbi priežiūrai atlikti vadovaujantis 110 straipsniu ir 3 skyriumi.

2. Jeigu patronuojančioji įmonė ir kuri nors iš jos patronuojamųjų įstaigų yra skirtingų valstybių narių teritorijose, kiekvienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos viena kitai pateikia visą svarbią informaciją, kuria remiantis būtų galima atlikti arba kuri padėtų atlikti konsoliduotą priežiūrą.

Jeigu valstybės narės, kurioje yra patronuojančioji įmonė, kompetentingos valdžios institucijos pačios neatlieka konsoliduotos priežiūros vadovaudamosi 111 straipsniu, šią priežiūrą atliekančios kompetentingos valdžios institucijos gali paprašyti, kad tos priežiūros neatliekančios institucijos iš patronuojančiosios įmonės pareikalautų pateikti visą informaciją, kuri būtų svarbi atliekant konsoliduotą priežiūrą, ir perduotų šią informaciją toms institucijoms.

3. Valstybės narės įgalioja savo kompetentingas valdžios institucijas keistis 2 dalyje nurodyta informacija su sąlyga, kad tai jokių būdu nereiškia, jog rinkdamos ar turėdamos informaciją, susijusią su finansų kontroliuojančiosiomis bendrovėmis, mišrią veiklą vykdančiomis kontroliuojančiosiomis bendrovėmis, finansų įstaigomis arba papildomas paslaugas teikiančiomis įmonėmis, kompetentingos valdžios institucijos turi atskirai atlikti minėtų institucijų arba įmonių priežiūrą.

Valstybės narės taip pat įgalioja savo kompetentingas valdžios institucijas keistis 122 straipsnyje nurodyta informacija su sąlyga, kad tai jokių būdu nereiškia, jog rinkdamos ar turėdamos informaciją, susijusią su mišrią veiklą vykdančią kontroluojančiąją bendrovę ir tomis jos patronuojamosiomis įmonėmis, kurios nėra kredito įstaigos, arba su 119 straipsnio 3 dalyje nurodytomis patronuojamosiomis įmonėmis, kompetentingos valdžios institucijos atlieka jų priežiūrą.

125 straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Jeigu įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė kontroliuoja vieną arba daugiau patronuojamųjų įmonių, kurios yra draudimo įmonės arba kitos investavimo paslaugas teikiančios įmonės ir kurios turi gauti veiklos leidimą, kompetentingos valdžios institucijos ir institucijos, kurias valstybė įgalioja atlikti draudimo įmonių ir tų kitų investavimo paslaugas teikiančių įmonių priežiūrą, glaudžiai bendradarbiauja. Nedarant poveikio jų atitinkamiems įsipareigojimams, šios institucijos teikia viena kitai visą informaciją, kuria remdamosi joms būtų lengviau atlikti joms pavestas užduotis ir atlikti jų priežiūrų įmonių veiklos ir bendros finansinės padėties priežiūrą.

2. Informacijai, gautai atliekant konsoliduotą priežiūrą, ir visų pirma informacijai, gautai bet kokiame šioje direktyvoje numatyto kompetentingų valdžios institucijų keitimosi tarpusavyje informacija atveju, taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai nurodytiesiems šios direktyvos 53 straipsnio 1 dalyje, kredito įstaigų atžvilgiu, arba pagal Direktyvą 2004/39/EB – investicinių įmonių atžvilgiu.

3. Kompetentingos valdžios institucijos, kurios atsako už konsoliduotą priežiūrą, sudaro Reglamento (ES) Nr. 575/2013 11 straipsnyje nurodytų finansų kontroliuojančių bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančių bendrovių sąrašus. Tie sąrašai perduodami kitų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms, EBI ir Komisijai.

126 straipsnis

Sankcijos

Pagal šios antraštinės dalies 1 skyriaus IV skirsnį valstybės narės užtikrina, kad sankcijos ar priemonės, skirtos nustatytiems pažeidimams arba jų priežastims pašalinti, galėtų būti taikomos finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms arba jų faktiniams vadovams, kurie pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais perkeliamas šis skyrius.

127 straipsnis

Konsoliduotos priežiūros trečiosiose šalyse lygiavertiškumo vertinimas

1. Jeigu įstaigai, kurios patronuojančioji įmonė yra įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė, turinti pagrindinę buveinę trečiojoje valstybėje, 111 straipsnyje nustatyta konsoliduota priežiūra netaikoma, kompetentingos valdžios institucijos vertina, ar trečiosios valstybės priežiūros institucijos vykdo pirmiau nurodytos įstaigos konsoliduotą priežiūrą, lygiavertę šioje direktyvoje nustatytais principais ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus reikalavimais reglamentuojamai priežiūrai.

Patronuojančiosios įmonės arba bet kurios iš Sąjungoje veiklos leidimą gavusių kontroliuojamų įmonių prašymu arba savo iniciatyva vertinimą atlieka kompetentinga valdžios institucija, kuri, taikant 3 dalį, būtų atsakinga už konsoliduotą priežiūrą. Ta kompetentinga valdžios institucija konsultuojasi su kitomis susijusiomis kompetentingomis valdžios institucijomis.

2. Komisija gali paprašyti Europos bankininkystės komiteto pateikti bendras rekomendacijas dėl to, ar tikėtina, kad priežiūros institucijų trečiosiose valstybėse konsoliduotos priežiūros priemonėmis galima pasiekti šiame skyriuje nustatytus konsoliduotos priežiūros tikslus įstaigų, kurių patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, atžvilgiu. Europos bankininkystės komitetas nuolat peržiūri visas tokias rekomendacijas ir atsižvelgia į visus minėtų kompetentingų

valdžios institucijų vykdomos konsoliduotos priežiūros priemonių pakeitimus. EBI padeda Komisijai ir Europos bankininkystės komitetui atlikti tas užduotis, taip pat įvertinti, ar tokias rekomendacijas reikėtų atnaujinti.

1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą vertinimą atliekanti kompetentinga valdžios institucija atsižvelgia į visas šias rekomendacijas. Šiuo tikslu, prieš priimdama sprendimą, kompetentinga valdžios institucija konsultuojasi su EBI.

3. Jeigu pirmiau nurodyta lygiavertė priežiūra netaikoma, valstybės narės įstaigoms taiko šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 *mutatis mutandis* arba leidžia savo kompetentingoms valdžios institucijoms taikyti kitus atitinkamus priežiūros metodus, kuriais būtų pasiekti įstaigų konsoliduotos priežiūros tikslai.

Tokiems priežiūros metodams, pasikonsultavusi su kitomis susijusiomis kompetentingomis valdžios institucijomis, turi pritarti kompetentinga valdžios institucija, kuri būtų atsakinga už konsoliduotą priežiūrą.

Kompetentingos valdžios institucijos visų pirma gali reikalauti įsteigti finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę, kurios pagrindinė buveinė būtų Sąjungoje, ir tos finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduotai pozicijai arba tos mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės įstaigų konsoliduotai pozicijai taikyti konsoliduotos priežiūros nuostatas.

Priežiūros metodai turi būti tokie, kad juos taikant būtų pasiekti šiame skyriuje nustatyti konsoliduotos priežiūros tikslai, ir apie juos pranešama kitoms susijusioms kompetentingoms valdžios institucijoms, EBI bei Komisijai.

4 SKYRIUS

Kapitalo rezervai

I skirsnis

Rezervai

128 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) kapitalo apsaugos rezervas – nuosavos lėšos, kurias įstaiga privalo turėti pagal 129 straipsnį;
- 2) įstaigos specialus anticiklinis rezervas – nuosavos lėšos, kurias įstaiga privalo turėti pagal 130 straipsnį;

- 3) G-SII rezervas – nuosavos lėšos, kurias privaloma turėti pagal 131 straipsnio 4 dalį;
- 4) O-SII rezervas – nuosavos lėšos, kurias gali būti įpareigota turėti pagal 131 straipsnio 5 dalį;
- 5) sisteminės rizikos rezervas – nuosavos lėšos, kurias įstaiga privalo turėti arba kurių jos gali būti pareikalauta turėti pagal 133 straipsnį;
- 6) jungtinio rezervo reikalavimas – viso bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, kuris reikalingas kapitalo apsaugos rezervo reikalavimui patenkinti, dydis, pridėjus, kai taikytina:
 - a) įstaigos specialų anticiklinį rezervą;
 - b) G-SII rezervą;
 - c) O-SII rezervą;
 - d) sisteminės rizikos rezervą;
- 7) anticiklinio rezervo norma – norma, kurią įstaigos privalo taikyti apskaičiuodamos savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą ir kuri nustatoma pagal 136 ir 137 straipsnius arba kurią (tam tikrais atvejais) nustato trečiosios valstybės institucija;
- 8) šalyje veiklos leidimą gavusi įstaiga – valstybėje narėje veiklos leidimą gavusi įstaiga, už kurios anticiklinio rezervo normos nustatymą yra atsakinga konkreti paskirta institucija;
- 9) orientacinis rezervas – lyginamoji rezervo norma, apskaičiuota pagal 135 straipsnio 1 dalį.

Šis skyrius netaikomas investicinėms įmonėms, kurios neturi leidimo teikti investavimo paslaugų, išvardytų Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose.

129 straipsnis

Reikalavimas turėti kapitalo apsaugos rezervą

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, be bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, kurį turi turėti, kad įvykdytų nuosavų lėšų reikalavimą, nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį, dar turėtų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo apsaugos rezervą, kuris būtų lygus 2,5 % jų bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal to reglamento 92

straipsnio 3 dalį individualiai ir konsoliduotai, kaip taikytina pagal to reglamento pirmos dalies II antraštinę dalį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybė narė gali netaikyti toje dalyje nustatytų reikalavimų mažosioms ir vidutinėms investicinėms įmonėms, jei dėl tokios išimties nekyla grėsmė tos valstybės narės finansinės sistemos stabilumui.

Sprendimas dėl to, ar taikyti tokią išimtį, turi būti visapusiškai pagrįstas, jame turi būti paaiškinta, kodėl dėl tokios išimties nekyla grėsmė valstybės narės finansinės sistemos stabilumui, ir jame turi būti pateikta tiksli termino „mažosios ir vidutinės investicinės įmonės“, kurioms tokia išimtis taikoma, apibrėžtis.

Valstybės narės, kurios nusprendžia taikyti tokią išimtį, apie tai praneša Komisijai, ESRV, EBI ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms.

3. 2 dalies tikslais valstybė narė paskiria už šio straipsnio taikymą atsakingą instituciją. Ta institucija yra kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija.

4. 2 dalies tikslais investicinės įmonės priskiriamos mažųjų ar vidutinių įmonių kategorijai pagal 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendaciją 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo⁽¹⁾.

5. Įstaigos nenaudoja bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, skirto šio straipsnio 1 dalyje nustatytam reikalavimui įvykdyti, 104 straipsnyje nustatytiems reikalavimams įvykdyti.

6. Jeigu įstaiga negali visiškai įvykdyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jai taikomi 141 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti paskirstomų sumų apribojimai.

130 straipsnis

Reikalavimas turėti įstaigos specialų anticiklinį rezervą

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos turėtų specialų anticiklinį rezervą, kuris būtų lygus jų bendrai pagal riziką įvertintų pozicijų sumai, apskaičiuotai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį ir padaugintai iš svertinio anticiklinio rezervo normų, apskaičiuotų pagal šios direktyvos 140 straipsnį individualiai ir konsoliduotai, kaip taikytina pagal to reglamento pirmos dalies II antraštinę dalį, vidurkio.

⁽¹⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybė narė gali netaikyti toje dalyje nustatytų reikalavimų mažosioms ir vidutinėms investicinėms įmonėms, jei dėl tokios išimties nekyla grėsmė tos valstybės narės finansinės sistemos stabilumui.

Sprendimas dėl to, ar taikyti tokią išimtį, turi būti visapusiškai pagrįstas, jame turi būti paaiškinta, kodėl dėl tokios išimties nekyla grėsmė valstybės narės finansinės sistemos stabilumui, ir jame turi būti pateikta tiksli termino „mažosios ir vidutinės investicinės įmonės“, kurioms tokia išimtis taikoma, apibrėžtis.

Valstybės narės, kurios nusprendžia taikyti tokią išimtį, apie tai praneša Komisijai, ESRV, EBI ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms.

3. 2 dalies tikslais valstybė narė paskiria už šio straipsnio taikymą atsakingą instituciją. Ta institucija yra kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija.

4. 2 dalies tikslais investicinės įmonės priskiriamos mažųjų ir vidutinių įmonių kategorijai atsižvelgiant į Rekomendaciją 2003/361/EB.

5. 1 dalyje nustatytam reikalavimui įvykdyti įstaigos naudoja bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, papildomą tai bendro 1 lygio nuosavo kapitalo daliai, kuri turima nuosavų lėšų poreikio reikalavimui pagal Reglamento [(ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį, reikalavimui turėti kapitalo apsaugos rezervą pagal šios direktyvos 129 straipsnį ir visiems šios direktyvos 104 straipsnyje nustatytiems reikalavimams įvykdyti.

6. Jeigu įstaiga negali visiškai įvykdyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jai taikomi 141 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti paskirstomų sumų apribojimai.

131 straipsnis

Pasaulinės ir kitos sisteminės svarbos įstaigos

1. Valstybės narės paskiria instituciją, atsakingą už jose veiklos leidimus gavusių pasaulinės sisteminės svarbos įstaigų (G-SII) – konsoliduotai, bei, individualiai, iš dalies konsoliduotai arba konsoliduotai, kaip taikytina, kitų sisteminės svarbos įstaigų (O-SII), kurios yra gavusios veiklos leidimą atitinkamoje savo jurisdikcijoje, nustatymą. Ta institucija yra kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija. Valstybės narės gali paskirti daugiau kaip vieną instituciją. G-SII turi būti ES patronuojančioji įstaiga, ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė arba įstaiga. G-SII nėra

įstaiga, kuri yra ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įstaiga. O-SII turi būti ES patronuojančioji įstaiga, ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė, ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė arba įstaiga.

2. G-SII nustatymo metodika grindžiama šiomis kategorijomis:

- a) grupės dydžiu;
- b) grupės ir finansų sistemos tarpusavio susietumu;
- c) grupės teikiamų paslaugų arba finansų infrastruktūros pakeičiamumu;
- d) grupės veiklos sudėtingumu;
- e) grupės vykdoma tarpvalstybine veikla, įskaitant tarpvalstybinę veiklą, vykdomą tarp valstybių narių ir tarp valstybės narės bei trečiosios valstybės.

Kiekvienai kategorijai suteikiamas vienodas svertinis rodiklis ir kiekviena kategorija yra sudaryta iš kiekybinių rodiklių.

Pagal šią metodiką gaunamas bendras kiekvieno subjekto, kaip nurodyta 1 dalyje, įvertintas balas, kuriuo remiantis G-SII gali būti identifikuotos ir priskirtos pakategorei, kaip apibūdinta 9 dalyje.

3. O-SII nustatomos pagal 1 dalį. Sisteminė svarba įvertinama remiantis bent jau vienu iš šių kriterijų:

- a) dydžiu;
- b) svarba Sąjungos arba atitinkamos valstybės narės ekonomikai;
- c) tarpvalstybinės veiklos svarba;
- d) įstaigos ar grupės ir finansų sistemos tarpusavio susietumu.

EBI, pasikonsultavusi su ESRV, iki 2015 m. sausio 1 d. paskelbia gaires dėl kriterijų, pagal kuriuos nustatomos šios dalies taikymo O-SII įvertinimui sąlygos. Tose gairėse atsižvelgiama į tarptautines sistemas, nustatytas nacionalinio lygio sisteminės svarbos įstaigoms, bei Sąjungos ir nacionalinius ypatumus.

4. Kiekvienai G-SII konsoliduotai taikomas reikalavimas palaikyti G-SII rezervą, atitinkantį pakategorę, kuriai G-SII yra priskiriama. Tą rezervą sudaro bendras 1 lygio nuosavas kapitalas ir šis rezervas jį papildo.

5. Kiekvienai O-SII kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija gali konsoliduotai, iš dalies konsoliduotai arba individualiai taikyti reikalavimą palaikyti O-SII rezervą iki 2 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, atsižvelgdama į O-SII nustatymo kriterijus. Tą rezervą sudaro bendras 1 lygio nuosavas kapitalas ir tas rezervas jį papildo.

6. Reikalaujama turėti O-SII rizikos rezervą, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija laikosi šių principų:

- a) O-SII rizikos rezervas negali turėti neproporcingo neigiamo poveikio visai kitų valstybių narių arba Sąjungos apskritai finansų sistemai arba jos dalims, sudarydamas arba sukurdamas kliūtį vidaus rinkos veikimui;
- b) O-SII rizikos rezervą kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija peržiūri bent kartą per metus.

7. Prieš nustatydama arba pakartotinai nustatydama O-SII rizikos rezervą, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija likus vienam mėnesiui iki 5 dalyje nurodyto sprendimo paskelbimo apie tai praneša Komisijai, ESRV, EBI ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms ir paskirtoms institucijoms. Tame pranešime išsamiai aprašoma:

- a) pagrindimas, kodėl manoma, kad O-SII rizikos rezervas gali būti efektyvus ir proporcingas rizikos sumažinimui;
- b) galimo teigiamo ar neigiamo O-SII rizikos rezervo poveikio vidaus rinkai įvertinimas remiantis valstybės narės turima informacija;
- c) O-SII rizikos rezervo norma, kurią valstybė narė pageidauja nustatyti.

8. Nedarant poveikio 133 straipsniui ir šio straipsnio 5 daliai, tais atvejais, kai O-SII yra G-SII arba O-SII, kuri yra ES patrunuojančioji įstaiga ir jai taikomas O-SII rezervas konsoliduotai, patrunuojamajai įstaigai taikomas rezervas individualiai ar iš dalies konsoliduotai neviršija didesnės iš toliau nurodytų verčių:

- a) 1 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį; ir

- b) G-SII ar O-SII rezervo normos, taikytinos grupei konsoliduotai.

9. Nustatomos bent penkios G-SII pakategorės. Žemiausia riba ir ribos tarp kiekvienos pakategorės nustatomos remiantis balais, gautais taikant G-SII nustatymo metodiką. Ribiniai balai tarp gretimų pakategorių turi būti nustatomi aiškiai ir laikantis principo, kad jie rodo nuolatinį sisteminės svarbos linijinį didėjimą, taip gaunant kiekvienos pakategorės, išskyrus aukščiausią pakategorę, reikalavimo papildomam bendram 1 lygio nuosavam kapitalui linijinį padidėjimą. Šioje dalyje sisteminė svarba – tai tikėtinas G-SII finansinių sunkumų poveikis pasaulinei finansų rinkai. Žemiausiai pakategorei taikomas G-SII rezervas yra lygus 1 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, o kiekvienai pakategorei nustatytas rezervas tolydžiai didėja 0,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį iki ketvirtos pakategorės imtinai. G-SII rezervo aukščiausiai pakategorei taikomas 3,5 % dydžio bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, rezervas.

10. Nedarant poveikio 1 ir 9 dalims, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija, vadovaudamasi patikimu priežiūriniu sprendimu, gali:

- a) perkelti G-SII iš žemesnės pakategorės į aukštesnę pakategorę;
- b) priskirti subjektą, kaip nurodyta 1 dalyje, kurio bendras balas yra žemesnis už žemiausios pakategorės ribinį balą, tai pakategorei arba aukštesnei pakategorei, tuo būdu priskiriant jį G-SII.

11. Jei kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija priima sprendimą pagal 10 dalies b punktą, apie tą sprendimą ir jo priežastis ji praneša EBI.

12. Kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija praneša Komisijai, ESRV ir EBI G-SII ir O-SII pavadinimus bei atitinkamą pakategorę, kuriai kiekviena G-SII yra priskiriama, taip pat viešai paskelbia jų pavadinimus. Kompetentingos valdžios institucijos arba paskirtos institucijos viešai paskelbia pakategorę, kuriai kiekviena G-SII yra priskiriama.

Kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija kartą per metus peržiūri G-SII ir O-SII nustatymą ir G-SII priskyrimą atitinkamoms pakategorėms ir apie peržiūros rezultatą praneša atitinkamai sisteminės svarbos įstaigai, Komisijai, ESRV ir EBI, taip pat viešai paskelbia atnaujintą nustatytų sisteminės svarbos įstaigų sąrašą ir viešai paskelbia pakategorę, kuriai priskiriama kiekviena nustatyta G-SII.

13. Sisteminės svarbos įstaigos nenaudoja bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, kurį jos turi turėti 4 ir 5 dalių reikalavimams, visiems reikalavimams, nustatytiems pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį ir šios direktyvos 129 ir 130 straipsnius, taip pat visiems reikalavimams, nustatytiems pagal šios direktyvos 102 ir 104 straipsnius, įvykdyti.

14. Jei grupei konsoliduotai taikomi toliau nurodyti reikalavimai, kiekvienu atveju taikomas didesnis iš rezervų:

a) G-SII rezervas ir O-SII rezervas;

b) G-SII rezervas, O-SII rezervas ir sisteminės rizikos rezervas pagal 133 straipsnį.

Jei įstaigai individualiai ar iš dalies konsoliduotai taikomas O-SII rezervas ir sisteminės rizikos rezervas pagal 133 straipsnį, taikomas didesnis iš tų dviejų rezervų.

15. Nepaisant 14 dalies, tais atvejais, kai sisteminės rizikos rezervas taikomas visoms pozicijoms valstybėje narėje, kuri nustato tą rezervą, susijusį su makrolygio rizika toje valstybėje narėje, tačiau netaikomas pozicijoms už tos valstybės narės ribų, tas sisteminės rizikos rezervas papildo O-SII arba G-SII rezervą, kuris taikomas pagal šį straipsnį.

16. Tais atvejais, kai taikoma 14 dalis ir įstaiga priklauso grupei arba pogrupiui, kuriam priklauso G-SII arba O-SII, jokiais atvejais nėra laikoma, kad tai įstaigai individualiai taikomas jungtinio rezervo reikalavimas, kuris yra mažesnis nei kapitalo apsaugos rezervo, anticiklinio rezervo ir didesnio iš šių rezervų – O-SII rezervo arba sisteminės rizikos rezervo, taikytino tai įstaigai individualiai, suma.

17. Tais atvejais, kai taikoma 15 dalis ir įstaiga priklauso grupei arba pogrupiui, kuriam priklauso G-SII arba O-SII, jokiais atvejais nėra laikoma, kad tai įstaigai individualiai taikomas jungtinio rezervo reikalavimas, kuris yra mažesnis nei kapitalo

apsaugos rezervo, anticiklinio rezervo ir O-SII rezervo bei sisteminės rizikos rezervo, taikytino tai įstaigai individualiai, suma.

18. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais šio straipsnio tikslais nustato metodiką, pagal kurią kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija nustato, kad ES patronuojančioji įstaiga, ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji bendrovė yra G-SII, taip pat metodiką, pagal kurią nustatomos pakategorės ir G-SII priskiriamos pakategorėms remiantis jų sistetine svarba atsižvelgiant į tarptautiniu lygiu patvirtintus standartus.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. birželio 30 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje ir antroje pastraipose nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

132 straipsnis

Pranešimų teikimas

1. Atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius ir remdamasi EBI nuomone, Komisija iki 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą dėl galimybės G-SII nustatytą sistemą taikyti kitoms Sąjungos sisteminės svarbos įstaigų rūšims. Kai reikia, prie pranešimo pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, iki 2016 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie tai, ar 131 straipsnyje nustatytos su G-SII susijusios nuostatos turėtų būti iš dalies keičiamos. Kai tinkama, prie pranešimo pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Tokiuose pasiūlymuose deramai atsižvelgiama į tarptautinius pokyčius reguliavimo srityje ir prireikus peržiūrimas įstaigų rezervų O-SII grupėje nustatymo procesas atsižvelgiant į bet kokią galimą pernelyg didelį poveikį struktūrinio atskyrimo įgyvendinimui valstybėse narėse.

133 straipsnis

Reikalavimas turėti sisteminės rizikos rezervą

1. Kiekviena valstybė narė gali nustatyti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sisteminės rizikos rezervą finansų sektoriui arba vienam arba daugiau sektoriaus pogrupių siekdama užkirsti kelią ilgalaikiai neciklinei sistemei ar makrolygio rizikai, kuriai Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 netaikomas, ir tokią riziką sumažinti, tokią riziką suprantant kaip finansų sistemos sutrikimo riziką, kuri gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai konkrečioje valstybėje narėje.

2. 1 dalies tikslais valstybė narė paskiria instituciją, atsakingą už sisteminės rizikos rezervo nustatymą ir už įstaigų, kurioms jis taikomas, grupių nustatymą. Ši institucija yra kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija.

3. 1 dalies tikslais gali būti pareikalauta, kad įstaigos, be bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, kurį jos turi turėti, kad įvykdytų nuosavų lėšų reikalavimą, nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį, dar turėtų bent 1 % dydžio bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sisteminės rizikos rezervą, nustatytą pagal pozicijas, kurioms sisteminės rizikos rezervas taikomas pagal šio straipsnio 8 dalį individualiai, konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai, kaip taikytina pagal to reglamento pirmos dalies II antraštinę dalį. Atitinkama kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija gali pareikalauti, kad įstaigos individualiai ir konsoliduotai turėtų sisteminės rizikos rezervą.

4. Įstaigos nenaudoja bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, kurį jos turi turėti 3 dalies reikalavimui, visiems reikalavimams, nustatytiems pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnį ir šios direktyvos 129 bei 130 straipsnius, ir visiems reikalavimams, nustatytiems pagal šios direktyvos 102 bei 104 straipsnius, įvykdyti. Jei grupei, kuri nustatyta kaip sisteminės svarbos įstaiga, kuriai G-SII arba O-SII rezervas taikomas konsoliduotai pagal 131 straipsnį, konsoliduotai taikomas ir sisteminės rizikos rezervas pagal šį straipsnį, jai taikomas didesnis iš šių rezervų. Jei įstaigai individualiai ar iš dalies konsoliduotai taikomas O-SII rezervas pagal 131 straipsnį ir sisteminės rizikos rezervas pagal šį straipsnį, taikomas didesnis iš šių dviejų rezervų.

5. Nepaisant 4 dalies, tais atvejais, kai sisteminės rizikos rezervas taikomas visoms pozicijoms valstybėje narėje, kuri nustato rezervą, susijusį su makrolygio rizika toje valstybėje narėje, tačiau netaikomas pozicijoms už tos valstybės narės ribų, tas sisteminės rizikos rezervas yra papildomas O-SII arba G-SII rezervui, kuris taikomas pagal 131 straipsnį.

6. Tais atvejais, kai taikoma 4 dalis ir įstaiga priklauso grupei arba pogrupiui, kuriam priklauso G-SII arba O-SII, jokiais atvejais nėra laikoma, kad tai įstaigai individualiai taikomas jungtinio rezervo reikalavimas, kuris yra mažesnis nei kapitalo apsaugos rezervo, anticiklinio rezervo ir didesnio iš šių rezervų – O-SII rezervo ir sisteminės rizikos rezervo, taikytino tai įstaigai individualiai, suma.

7. Tais atvejais, kai taikoma 5 dalis ir įstaiga priklauso grupei arba pogrupiui, kuriam priklauso G-SII arba O-SII, jokiais atvejais nėra laikoma, kad tai įstaigai individualiai taikomas jungtinio rezervo reikalavimas, kuris yra mažesnis nei kapitalo apsaugos rezervo, anticiklinio rezervo ir O-SII rezervo bei sisteminės rizikos rezervo, taikytino tai įstaigai individualiai, suma.

8. Sisteminės rizikos rezervas gali būti taikomas pozicijoms, turimoms valstybėje narėje, kuri nustato tą rezervą, ir taip pat gali būti taikomas pozicijoms, turimoms trečiosiose valstybėse. Sisteminės rizikos rezervas taip pat gali būti taikomas pozicijoms, turimoms kitose valstybėse narėse, atsižvelgiant į 15 ir 18 dalis.

9. Sisteminės rizikos rezervas taikomas visoms įstaigoms arba vienam ar daugiau šių įstaigų pogrupių, kurie priklauso atitinkamos valstybės narės institucijų kompetencijai pagal šią direktyvą, ir tas reikalavimas nustatomas palaipsniui arba paspartintai koreguojant 0,5 procentinio punkto. Skirtingiems sektoriaus pogrupiams gali būti nustatyti skirtingi reikalavimai.

10. Reikalaujama turėti sisteminės rizikos rezervą, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija laikosi šių principų:

- a) sisteminės rizikos rezervas negali turėti neproporcingo neigiamo poveikio kitų valstybių narių ar Sąjungos apskritai visai finansų sistemai arba jos dalims, sudarydamas arba sukurdamas kliūtį vidaus rinkos veikimui;
- b) sisteminės rizikos rezervą kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija privalo peržiūrėti bent kartą per dvejus metus.

11. Prieš nustatydamą arba pakartotinai nustatydamą iki 3 % sisteminės rizikos rezervo normą, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija likus vienam mėnesiui iki 16 dalyje nurodyto sprendimo paskelbimo apie tai praneša Komisijai, ESRV, EBI ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms ir paskirtoms institucijoms. Jeigu rezervas taikomas trečiosiose valstybėse turimoms pozicijoms, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija apie tai taip pat praneša tų trečiųjų valstybių priežiūros institucijoms. Tame pranešime išsamiai aprašoma:

- a) sisteminė arba makrolygio rizika valstybėje narėje;
- b) priežastys, kodėl sisteminės arba makrolygio rizikos mastas kelia grėsmę finansinės sistemos stabilumui nacionaliniu lygiu, pagrindžiančios sisteminės rizikos rezervo normą;
- c) pagrindimas, kodėl manoma, kad sisteminės rizikos rezervas gali būti efektyvus ir proporcingas rizikos sumažinimui;

d) galimo teigiamo ar neigiamo sisteminės rizikos rezervo poveikio vidaus rinkai įvertinimas remiantis valstybės narės turima informacija;

e) pagrindimas, kodėl nė vienos iš esamų priemonių pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, išskyrus to reglamento 458 ir 459 straipsnius, jeigu jų būtų imtasi atskirai arba jas derinant, nepakaks nustatyti makrolygio arba sisteminės rizikai pašalinti, atsižvelgiant į tų priemonių santykinį efektyvumą;

f) sisteminės rizikos rezervo norma, kurios valstybė narė pageidauja reikalauti.

12. Prieš nustatydamą arba pakartotinai nustatydamą didesnę nei 3 % sisteminės rizikos rezervo normą, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija apie tai praneša Komisijai, ESRV, EBI ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms ir paskirtoms institucijoms. Jeigu rezervas taikomas trečiosiose valstybėse turimoms pozicijoms, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija apie tai taip pat praneša tų trečiųjų valstybių priežiūros institucijoms. Tame pranešime išsamiai aprašoma:

a) sisteminė arba makrolygio rizika valstybėje narėje;

b) priežastys, kodėl sisteminės arba makrolygio rizikos mastas kelia grėsmę finansinės sistemos stabilumui nacionaliniu lygiu, pagrindžiančios sisteminės rizikos rezervo normą;

c) pagrindimas, kodėl manoma, kad sisteminės rizikos rezervas gali būti efektyvus ir proporcingas rizikos sumažinimui;

d) galimo teigiamo ar neigiamo sisteminės rizikos rezervo poveikio vidaus rinkai įvertinimas remiantis valstybės narės turima informacija;

e) pagrindimas, kodėl nė vienos iš esamų priemonių pagal šią direktyvą arba Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, išskyrus to reglamento 458 ir 459 straipsnius, jeigu jų būtų imtasi atskirai arba jas derinant, nepakaks nustatyti makrolygio arba sisteminės rizikai pašalinti, atsižvelgiant į tų priemonių santykinį efektyvumą;

f) sisteminės rizikos rezervo norma, kurios valstybė narė pageidauja reikalauti.

13. Kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija nuo 2015 m. sausio 1 d. gali nustatyti arba pakartotinai nustatyti ne didesnę kaip 5 % bendrą sisteminės rizikos rezervo normą, kuri taikoma toje valstybėje narėje turimoms pozicijoms ir kuri taip pat gali būti taikoma trečiosiose valstybėse turimoms

pozicijoms; tai darydama institucija laikosi 11 dalyje nustatytos tvarkos. Nustatant ar pakartotinai nustatant didesnę nei 5 % sisteminės rizikos rezervo normą, laikomasi 12 dalyje nustatytos tvarkos.

14. Kai pagal 13 dalį turi būti nustatyta 3–5 % sisteminės rizikos rezervo norma, rezervą nustatančios valstybės narės kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija visada apie tai praneša Komisijai ir prieš patvirtindama atitinkamas priemones sulaukia Komisijos nuomonės.

Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, rezervą nustatančios valstybės narės kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija vadovaujasi ta nuomone arba paaiškina priežastis, kodėl ta nuomone nesivadovauja.

Jei vienam finansų sektoriaus pogrupiui priklauso patronuojamoji įmonė, kurios patronuojančioji įmonė yra įsteigta kitoje valstybėje narėje, kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija apie tai praneša tos valstybės narės institucijoms, taip pat Komisijai ir ESRV. Per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos Komisija ir ESRV paskelbia rekomendaciją dėl priemonių, kurių imamasi pagal šią dalį. Jei institucijos pareiškia prieštaravimą arba jeigu ir Komisija, ir ESRV pateikia neigiamą rekomendaciją, kompetentinga institucija arba paskirta institucija gali perduoti klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį ir paprašyti jos pagalbos. Sprendimas dėl to, ar toms pozicijoms turi būti nustatytas rezervas, atidedamas tol, kol EBI priima sprendimą.

15. Per vieną mėnesį nuo 12 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESRV pateikia Komisijai nuomonę apie tai, ar sisteminės rizikos rezervas laikomas tinkamu. EBI taip pat gali pateikti Komisijai nuomonę apie rezervą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 34 straipsnio 1 dalį.

Per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos Komisija, atsižvelgdama į ESRV ir EBI atliktų įvertinimų rezultatus, jeigu tai aktualu, ir jeigu ji yra įsitikinusi, kad sisteminės rizikos rezervas neturės neproporcingo neigiamo poveikio visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba Sąjungoje apskritai, sudarydamas arba sukurdamas kliūtį tinkamam vidaus rinkos veikimui, priima įgyvendinimo aktą, kuriuo kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija įgaliojama patvirtinti siūlomą priemonę.

16. Kiekviena kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija paskelbia apie sisteminės rizikos rezervo nustatymą atitinkamoje interneto svetainėje. Skelbime nurodoma bent ši informacija:

a) sisteminės rizikos rezervo norma;

- b) įstaigos, kurioms taikomas sisteminės rizikos rezervas;
- c) sisteminės rizikos rezervo pagrindimas;
- d) data, nuo kurios įstaigos privalo taikyti nustatytą arba pakartotinai nustatytą sisteminės rizikos rezervą; ir
- e) tų valstybių, kuriose turimos pozicijos pripažįstamos sisteminės rizikos rezerve, pavadinimai.

Jei paskelbus c punkte nurodytą informaciją galėtų kilti grėsmė finansinės sistemos stabilumui, informacija pagal c punktą į skelbimą neįtraukiama.

17. Jeigu įstaiga negali visiškai įvykdyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jai taikomi 141 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti paskirstomų sumų apribojimai.

Jeigu taikant tuos paskirstomų sumų apribojimus įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, atsižvelgiant į atitinkamą sisteminę riziką, pagerėja nepakankamai, kompetentingos valdžios institucijos gali imtis papildomų priemonių pagal 64 straipsnį.

18. Pateikusios 11 dalyje nurodytą pranešimą, valstybės narės gali taikyti rezervą visoms pozicijoms. Tuo atveju, jei kompetentinga valdžios institucija arba paskirta institucija, remdamasi pozicijomis kitose valstybėse narėse, nusprendžia nustatyti rezervą iki 3 %, šis rezervas yra vienodas visoms Sąjungoje turimoms pozicijoms.

134 straipsnis

Sisteminės rizikos rezervo normos pripažinimas

1. Kitos valstybės narės gali pripažinti pagal 133 straipsnį nustatytą sisteminės rizikos rezervo normą ir taikyti tą rezervo normą šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms tą rezervo normą nustačiusioje valstybėje narėje turimų pozicijų atžvilgiu.
2. Jeigu valstybės narės pripažįsta sisteminės rizikos rezervo normą šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms, jos praneša apie tai Komisijai, ESRV, EBI ir tą sisteminės rizikos rezervo normą nustačiusiai valstybei narei.
3. Priimdama sprendimą, ar pripažinti sisteminės rizikos rezervo normą, valstybė narė atsižvelgia į tą rezervo normą nustačiusios valstybės narės pagal 133 straipsnio 11, 12 ar 13 dalį pateiktą informaciją.
4. Pagal 133 straipsnį sisteminės rizikos rezervo normą nustačiusi valstybė narė gali paprašyti ESRV pateikti rekomendaciją, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16

straipsnyje, vienai ar daugiau valstybių narių, kurios gali pripažinti sisteminės rizikos rezervo normą.

II skirsnis

Anticiklinio rezervo nustatymas ir apskaičiavimas

135 straipsnis

ESRV gairės dėl anticiklinio rezervo normų nustatymo

1. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ESRV gali valstybėse narėse pagal 136 straipsnio 1 dalį paskirtoms institucijoms pateikti rekomendacijas dėl anticiklinio rezervo normų nustatymo, įskaitant:
 - a) principus, kuriais paskirtos institucijos vadovautųsi priimdamos sprendimą dėl tinkamos anticiklinio rezervo normos, kuriais būtų užtikrinta, kad institucijos naudotų patikimą metodą atitinkamiems makroekonomikos ciklų klausimams spręsti, ir būtų skatinamas patikimas ir nuoseklus sprendimų priėmimas valstybėse narėse;
 - b) bendras rekomendacijas dėl:
 - i) kreditų ir bendrojo vidaus produkto (BVP) santykio nuokrypio nuo jo ilgalaikių tendencijų vertinimo ir apskaičiavimo;
 - ii) 136 straipsnio 2 dalyje reikalaujamų orientacinių rezervų apskaičiavimo;
 - c) gaires dėl kintamųjų, kurie rodo, kad finansų sistemoje didėja sisteminė rizika, susijusi su pernelyg dideliu kreditų augimu, ypatingą dėmesį skiriant kredito ir BVP santykiui ir jo nuokrypiui nuo ilgalaikių tendencijų, ir dėl kitų susijusių veiksnių, įskaitant atskirų ekonomikos sektorių ekonominės raidos įvertinimą, į kuriuos paskirtos institucijos turėtų atsižvelgti priimdamos sprendimus dėl tinkamos 136 straipsnyje nurodytos anticiklinio rezervo normos;
 - d) rekomendacijas dėl kintamųjų, įskaitant kokybės kriterijus, kurie rodo, kad rezervas turėtų būti išlaikytas, sumažintas arba jo visai nereikalaujama.

2. Jei ESRV parengia rekomendacijas pagal 1 dalį, tose rekomendacijose ji deramai atsižvelgia į valstybių narių skirtumus, visų pirma į mažos ir atviros ekonomikos valstybių narių ypatumus.

3. Jeigu ESRV parengia rekomendaciją pagal 1 dalį, ji prireikus ją peržiūri ir atnaušina, remdamasi patirtimi, įgyta nustatant rezervas pagal šią direktyvą, arba atsižvelgdama į tarptautiniu lygmeniu sutartos praktikos pokyčius.

136 straipsnis

Anticiklinio rezervo normų nustatymas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria viešą instituciją arba organą (toliau – paskirta institucija), kuri būtų atsakinga už anticiklinio rezervo normos toje valstybėje narėje nustatymą.

2. Kiekviena paskirta institucija apskaičiuoja kiekvieno ketvirčio orientacinį rezervą, kuriuo remiasi sprendama dėl to, kokią anticiklinio rezervo normą nustatyti pagal 3 dalį. Orientaciniame rezerve reikšmingai atspindi kredito ciklas ir rizika dėl pernelyg didelio kredito augimo valstybėje narėje, ir deramai atsižvelgiama į nacionalinės ekonomikos ypatumus. Orientacinis rezervas grindžiamas kreditų ir BVP santykio nuokrypiu nuo jo ilgalaikės tendencijos, *inter alia*, atsižvelgiant į:

a) kreditų lygių toje šalyje augimo rodiklį ir, konkrečiai, rodiklį, atspindintį toje valstybėje narėje suteiktų kreditų ir BVP santykio pokyčius;

b) visas kitas pagal 135 straipsnio 1 dalies b punktą ESRV pateiktas galiojančias rekomendacijas.

3. Kiekviena paskirta institucija kas ketvirtį vertina ir nustato tinkamą anticiklinio rezervo normą savo valstybėje narėje ir tuo tikslu atsižvelgia į:

a) orientacinį rezervą, apskaičiuotą pagal 2 dalį;

b) visas ESRV pagal 135 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktus pateiktas galiojančias gaires ir visas ESRV pateiktas rekomendacijas dėl rezervo normos nustatymo;

c) kitus kintamuosius, kuriuos paskirta institucija laiko svarbiais sprendžiant klausimus, susijusius su cikline sisteme rizika.

4. Anticiklinio rezervo norma, išreikšta kaip įstaigų, kurios turi kredito pozicijų toje valstybėje narėje, bendra pagal riziką įvertintų pozicijų suma, apskaičiuota pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 87 straipsnio 3 dalį, sudaro 0–2,5 %; ją galima tikslinti 0,25 procentinio punkto arba 0,25 procentinio punkto kartotinių intervalais. Jeigu pagal 3 dalies nuostatas tai pagrįsta šios direktyvos 140 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, paskirta institucija gali nustatyti anticiklinio rezervo normą, kuri būtų didesnė kaip 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį.

5. Kai paskirta institucija pirmą kartą nustato anticiklinio rezervo normą, kuri yra didesnė už nulį, arba kai po to paskirta

institucija padidina nustatytą galiojančią anticiklinio rezervo normą, ji taip pat nusprendžia, nuo kada įstaigos privalo taikyti tą padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą. Tas terminas negali būti vėlesnis negu 12 mėnesių nuo padidintos rezervo normos paskelbimo datos pagal 7 dalį. Jeigu tas terminas yra trumpesnis negu 12 mėnesių nuo padidintos rezervo normos paskelbimo datos, toks terminas iki taikymo pradžios turi būti pagrįstas išskirtinėmis aplinkybėmis.

6. Jeigu paskirta institucija sumažina galiojančią anticiklinio rezervo normą, nepaisant to, ar ji sumažinama iki 0, ji taip pat nusprendžia dėl orientacinio laikotarpio, per kurį rezervo normos nenumatoma didinti. Tačiau šis orientacinis laikotarpis paskirtos institucijos neįpareigoja.

7. Kiekviena paskirta institucija skelbia kas ketvirtį nustatomą anticiklinio rezervo normą savo interneto svetainėje. Pranešime skelbiama bent ši informacija:

a) taikytina anticiklinio rezervo norma;

b) atitinkamas kreditų ir BVP santykis ir jo nuokrypis nuo ilgalaikės tendencijos;

c) orientacinis rezervas, apskaičiuotas pagal 2 dalį;

d) tos rezervo normos pagrindimas;

e) kai rezervo norma didinama, data, nuo kurios įstaigos privalo taikyti padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo specialų anticiklinį rezervą;

f) jeigu e punkte nurodytas terminas yra trumpesnis negu 12 mėnesių nuo paskelbimo pagal šią dalį datos, nurodomos išskirtinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas toks trumpesnis terminas iki taikymo pradžios;

g) jeigu rezervo norma yra mažinama, orientacinis laikotarpis, per kurį rezervo normos nenumatoma didinti, kartu su pagrindimu dėl šio laikotarpio.

Paskirtos institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų šio paskelbimo laikui suderinti.

Paskirtos institucijos ESRV praneša apie kiekvieną kas ketvirtį nustatomą anticiklinio rezervo normą ir pateikia a–g punktuose nurodytą informaciją. ESRV visas taip praneštas rezervo normas ir su jomis susijusią informaciją skelbia savo interneto svetainėje.

137 straipsnis

**Didesnių kaip 2,5 proc. anticiklinio rezervo normų
pripažinimas**

1. Jeigu pagal 136 straipsnio 4 dalį paskirta institucija arba atitinkama trečiosios valstybės institucija nustatė anticiklinio rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, kitos paskirtos institucijos gali pripažinti tą rezervo normą šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms apskaičiuojant savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą.

2. Jeigu paskirta institucija pagal šio straipsnio 1 dalį pripažįsta rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, ji apie tai praneša savo interneto svetainėje. Pranešime skelbiama bent ši informacija:

- a) taikytina anticiklinio rezervo norma;
- b) valstybė narė arba trečiosios valstybės, kurioms ji taikoma;
- c) kai rezervo norma didinama, data, nuo kurios paskirtos institucijos valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios įstaigos privalo taikyti tą padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą;
- d) jeigu c punkte nurodytas terminas yra trumpesnis negu 12 mėnesių nuo paskelbimo pagal šią dalį datos, nurodomos išskirtinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas toks trumpesnis terminas iki taikymo pradžios.

138 straipsnis

**ESRV rekomendacija dėl trečiosios valstybės anticiklinio
rezervo normų**

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ESRV gali paskirtoms institucijoms teikti rekomendaciją dėl tinkamos anticiklinio rezervo normos trečiosios valstybės pozicijoms, kai:

- a) atitinkama trečiosios valstybės, kurioje viena arba daugiau Sąjungos įstaigų turi kredito pozicijų, institucija (toliau – atitinkama trečiosios valstybės institucija) trečiojoje valstybėje nėra nustačiusi ir paskelbusi anticiklinio rezervo normos;
- b) ESRV mano, kad atitinkamos trečiosios valstybės institucijos trečiojoje valstybėje nustatyta ir paskelbta anticiklinio rezervo

norma yra nepakankama Sąjungos įstaigoms tinkamai apsaugoti nuo pernelyg didelio kredito augimo toje valstybėje rizikos, arba paskirta institucija ESRV praneša, kad mano, jog rezervo norma tuo tikslu nėra pakankama.

139 straipsnis

**Paskirtų institucijų sprendimas dėl trečiosios valstybės
anticiklinio rezervo normų**

1. Šis straipsnis taikomas neatsižvelgiant į tai, ar ESRV yra pateikusi rekomendaciją paskirtoms institucijoms, kaip nurodyta 138 straipsnyje.

2. 138 straipsnio a punkte nurodytomis aplinkybėmis paskirtos institucijos gali nustatyti anticiklinio rezervo normą, kurią šalyje veiklos leidimą gavusios įstaigos privalo taikyti apskaičiuodamos savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą.

3. Jeigu atitinkama trečiosios valstybės institucija yra nustačiusi ir paskelbusi anticiklinio rezervo normą trečiojoje valstybėje, paskirta institucija gali nustatyti kitokią tai trečiajai valstybei taikomą rezervo normą šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms apskaičiuojant savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą, jei pagrįstai mano, kad atitinkamos trečiosios valstybės institucijos nustatyta anticiklinio rezervo norma yra nepakankama siekiant tinkamai apsaugoti tas įstaigas nuo pernelyg didelio kredito augimo toje valstybėje rizikos.

Naudodamasi pirmoje pastraipoje nurodytais įgaliojimais paskirta institucija negali nustatyti įstaigų, turinčių kredito pozicijų trečiojoje valstybėje, anticiklinio rezervo normos, kuri būtų mažesnė už tos trečiosios valstybės institucijos nustatytą, išskyrus tuos atvejus, kai toji rezervo norma yra didesnė kaip 2,5 proc. bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį.

Kad trečiosioms valstybėms rezervai būtų nustatomi nuosekliai, ESRV gali pateikti rekomendacijas dėl tokio nustatymo.

4. Jeigu paskirta institucija pagal 2 arba 3 dalį nustato trečiajai valstybei anticiklinio rezervo normą, kuria padidinama galiojanti taikytina anticiklinio rezervo norma, ji nusprendžia, nuo kada šalyje veiklos leidimą gavusios įstaigos privalo taikyti tą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą. Tas terminas negali būti ilgesnis negu 12 mėnesių nuo rezervo normos paskelbimo pagal 5 dalį dienos. Jeigu tas terminas yra trumpesnis negu 12 mėnesių nuo paskelbimo dienos, jis iki taikymo pradžios turi būti pagrįstas išskirtinėmis aplinkybėmis.

5. Paskirtos institucijos skelbia visas pagal 2 arba 3 dalį nustatytas anticiklinio rezervo normas trečiajai valstybei savo interneto svetainėse, pateikdamos bent šią informaciją:

- a) anticiklinio rezervo normą ir trečiosios valstybės, kuriai ji taikoma, pavadinimą;
- b) tos rezervo normos pagrindimą;
- c) jeigu pirmą kartą nustatoma didesnė už 0 rezervo norma arba ji yra didinama, datą, nuo kurios įstaigos privalo taikyti tą padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos specialų anticiklinį rezervą;
- d) jeigu c punkte nurodytas terminas yra trumpesnis negu 12 mėnesių nuo nustatytos normos paskelbimo pagal šią dalį datos, nurodomos išskirtinės aplinkybės, kuriomis grįžiamas toks trumpesnis terminas iki taikymo pradžios.

140 straipsnis

Įstaigos specialaus anticiklinio rezervo normų apskaičiavimas

1. Įstaigos specialaus anticiklinio rezervo normą sudaro svertinis anticiklinio rezervo normų, taikomų atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose, kuriose įstaiga turi atitinkamų kredito pozicijų, arba taikomų šiam straipsniui pagal 139 straipsnio 2 arba 3 dalį, vidurkis.

Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, apskaičiuodamos pirmoje pastraipoje nurodytą svertinį vidurkį, kiekvienai taikytinai anticiklinio rezervo normai taikytų savo bendrą nuosavų lėšų, reikalingų kredito rizikai padengti, poreikį, nustatytą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II ir IV antraštinės dalis ir susijusį su atitinkamomis kredito pozicijomis atitinkamoje teritorijoje, padalintą iš jų bendro nuosavų lėšų, reikalingų kredito rizikai padengti, poreikio, susijusio su visomis atitinkamomis kredito pozicijomis.

2. Jeigu pagal 136 straipsnio 4 dalį paskirta institucija nustato anticiklinio rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms kredito pozicijoms, turimoms tos paskirtos institucijos valstybėje narėje (toliau – A valstybė narė), atliekant 1 dalyje reikalaujamus skaičiavimus, taip pat, jei reikia, apskaičiuojant su atitinkama įstaiga susijusią konsoliduoto kapitalo dalį, būtų taikomos šios rezervo normos:

- a) šalyje veiklos leidimą gavusios įstaigos taiko rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos;

b) kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios įstaigos taiko anticiklinio rezervo normą, kurią sudaro 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, jeigu valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, paskirta institucija nėra pripažinusi didesnės už 2,5 % rezervo normos pagal 137 straipsnio 1 dalį;

c) kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios įstaigos taiko A valstybės narės paskirtos institucijos nustatytą anticiklinio rezervo normą, jei valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, yra pripažinusios tą rezervo normą pagal 137 straipsnį.

3. Jeigu atitinkamos trečiosios valstybės institucijos nustatyta anticiklinio rezervo norma trečiajai valstybei yra didesnė kaip 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms toje trečiojoje valstybėje turimoms kredito pozicijoms, atliekant 1 dalyje reikalaujamus skaičiavimus, taip pat, jei reikia, apskaičiuojant su atitinkama įstaiga susijusią konsoliduoto kapitalo dalį, būtų taikomos šios rezervo normos:

a) įstaigos taiko anticiklinio rezervo normą, kuri sudaro 2,5 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, jeigu valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, paskirta institucija nėra pripažinusi didesnės kaip 2,5 % rezervo normos pagal 137 straipsnio 1 dalį;

b) įstaigos taiko atitinkamos trečiosios valstybės institucijos nustatytą anticiklinio rezervo normą, jeigu valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, yra pripažinusios rezervo normą pagal 137 straipsnį.

4. Atitinkamas kredito pozicijas sudaro visų klasių pozicijos, išskyrus nurodytąsias Reglamento (ES) Nr. 575/2013 112 straipsnio a–f punktuose, kurioms taikomas:

a) nuosavų lėšų, reikalingų kredito rizikai padengti, poreikis pagal to reglamento trečios dalies II antraštinę dalį;

b) jeigu pozicija įtraukta į prekybos knygą – nuosavų lėšų, reikalingų specifinei rizikai pagal to reglamento trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių arba papildomai įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikai pagal to reglamento trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyrių padengti, poreikis;

c) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos atveju – nuosavų lėšų poreikis pagal to reglamento trečios dalies II antraštinės dalies 5 skyrių.

5. Įstaigos nustato atitinkamos kredito pozicijos geografinę vietą vadovaudamosi pagal 7 dalį priimtais techniniais reguliavimo standartais.

6. Atliekant 1 dalyje reikalaujamus skaičiavimus:

- a) anticiklinio rezervo norma valstybei narei taikoma nuo datos, kuri nurodoma informacijos skelbime pagal 136 straipsnio 7 dalies e punktą arba 137 straipsnio 2 dalies c punktą, jeigu tuo sprendimu rezervo norma padidinama;
- b) laikantis c punkto, anticiklinio rezervo norma trečiąjai valstybei taikoma praėjus 12 mėnesių nuo tos dienos, kai atitinkama trečiosios valstybės institucija paskelbia pakeistą rezervo normą, nepaisant to, ar ta institucija reikalauja, kad toje trečiojoje valstybėje įsteigtos įstaigos pakeitimą pradėtų taikyti per trumpesnę laikotarpį, jei tuo sprendimu rezervo norma padidinama;
- c) jeigu įstaigos buveinės valstybės narės paskirta institucija nustato anticiklinio rezervo normą trečiąjai valstybei pagal 139 straipsnio 2 arba 3 dalį arba pripažįsta anticiklinio rezervo normą trečiąjai valstybei pagal 137 straipsnį, ta rezervo norma pradeda taikyti nuo informacijos skelbime nurodytos datos pagal 139 straipsnio 5 dalies c punktą arba 137 straipsnio 2 dalies c punktą, jeigu tuo sprendimu rezervo norma padidinama;
- d) anticiklinio rezervo norma pradeda taikyti iškart, jeigu tuo sprendimu rezervo norma sumažinama.

Taikant b punktą laikoma, kad pakeista anticiklinio rezervo norma trečiąjai valstybei paskelbta tą dieną, kai ją atitinkama trečiosios valstybės institucija paskelbia pagal taikytinas nacionalines taisykles.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo 5 dalyje nurodytos geografinės atitinkamų kredito pozicijų vietos nustatymo metodą.

EBI tų reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

III skirsnis

Kapitalo apsaugos priemonės

141 straipsnis

Paskirstymo apribojimai

1. Valstybės narės draudžia įstaigoms, kurios tenkina jungtinio rezervo reikalavimą, atlikti su bendru 1 lygio nuosavu kapitalu susijusius paskirstymus tiek, kiek tai sumažintų jų bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą iki tokio lygio, kad jungtinio rezervo reikalavimas nebebūtų tenkinamas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, netenkinančios jungtinio rezervo reikalavimo, apskaičiuotų didžiausią galimą paskirstyti sumą pagal 4 dalį ir apie tą apskaičiuotą didžiausią galimą paskirstyti sumą praneštų kompetentingai valdžios institucijai.

Jeigu taikoma pirma pastraipa, valstybė narė draudžia bet kuriai tokiai įstaigai imtis bet kurio iš toliau išvardytų veiksmų tol, kol ji apskaičiuoja didžiausią galimą paskirstyti sumą:

- a) atlikti su bendru 1 lygio nuosavu kapitalu susijusius paskirstymus;
- b) nustatyti prievolę mokėti kintamąją atlygio dalį arba savo nuožiūra sukauptas pensijų lėšas arba mokėti kintamąją atlygio dalį, jeigu mokėjimo prievolė sukurta tada, kai įstaiga netenkinio jungtinio rezervo reikalavimo;
- c) vykdyti mokėjimus už papildomas 1 lygio priemones.

3. Jeigu įstaiga netenkina jungtinio rezervo reikalavimo arba jį viršija, valstybės narės jai draudžia atlikti paskirstymus, didesnius už pagal 4 dalį apskaičiuotą didžiausią galimą paskirstyti sumą, vykdant bet kuriuos 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytus veiksmus.

4. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos apskaičiuotų didžiausią galimą paskirstyti sumą padauginamos pagal 5 dalį apskaičiuotą sumą iš daugiklio, nustatyto pagal 6 dalį. Didžiausia galima paskirstyti suma mažinama bet kuriuo iš 2 dalies antros pastraipos a, b arba c punkte nurodytų veiksmų.

5. Pagal 4 dalį daugintiną sumą sudaro:

- a) tarpinis pelnas, neišskaitytas į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 2 dalį, kuris buvo gautas po paskutinio sprendimo dėl pelno paskirstymo arba bet kurio iš šio straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, b arba c punkte nurodytų veiksmų;

pridėjus

- b) į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą neįskaitytą metų pabaigos pelną pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 2 dalį, kuris buvo gautas po paskutinio sprendimo dėl pelno paskirstymo arba bet kurio iš šio straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, b arba c punkte nurodytų veiksmų;

atėmus

- c) sumas, mokėtinas kaip mokesčiai, jeigu šios dalies a ir b punktuose nurodyti straipsniai nepaskirstomi.

6. Daugiklis nustatomas taip:

- a) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų reikalavimui įvykdyti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal to reglamento 92 straipsnio 3 dalį, dalimi, priklauso pirmajam (tai yra žemiausiam) jungtinio rezervo reikalavimo kvartiliui, daugiklis yra lygus 0;

- b) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų reikalavimui įvykdyti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal to reglamento 92 straipsnio 3 dalį, dalimi, priklauso antrajam jungtinio rezervo reikalavimo kvartiliui, daugiklis yra lygus 0,2;

- c) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų reikalavimui įvykdyti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal to reglamento 92 straipsnio 3 dalį, dalimi, priklauso trečiajam jungtinio rezervo reikalavimo kvartiliui, daugiklis yra lygus 0,4;

- d) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų reikalavimui įvykdyti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal to reglamento 92 straipsnio 3 dalį, dalimi, priklauso ketvirtajam (tai yra aukščiausiam) jungtinio rezervo reikalavimo kvartiliui, daugiklis yra lygus 0,6.

Žemiausia ir aukščiausia kiekvieno jungtinio rezervo reikalavimo kvartilio atkarpa apskaičiuojama taip:

$$\text{Žemiausia kvartilio atkarpa} = \frac{\text{Jungtinio rezervo reikalavimas}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Aukščiausia kvartilio atkarpa} = \frac{\text{Jungtinio rezervo reikalavimas}}{4} \times Q_n$$

Q_n rodo atitinkamo kvartilio eilės numerį.

7. Pagal šį straipsnį nustatomi apribojimai taikomi tik mokėjimams, dėl kurių mažėja bendras 1 lygio nuosavas kapitalas arba pelnas, ir jei mokėjimų nutraukimas arba nesumokėjimas nereiškia išpareigojimų neįvykdymo arba padėties, kuriai susiklosčius pradedama byla pagal įstaigai taikytiną nemokumo režimą.

8. Jeigu įstaiga netenkina jungtinio rezervo reikalavimo ir ketina paskirstyti bet kurią iš jos paskirstytino pelno dalių arba imtis 2 dalies antros pastraipos a, b ir c punktuose nurodytų veiksmų, ji apie tai praneša kompetentingai valdžios institucijai ir pateikia šią informaciją:

- a) įstaigos turimas kapitalas, suskirstytas pagal šias kategorijas:

i) bendras 1 lygio nuosavas kapitalas,

ii) papildomas 1 lygio kapitalas,

iii) 2 lygio kapitalas;

- b) tarpinė ir metų pabaigos pelno suma;

- c) pagal 4 dalį apskaičiuota didžiausia galima paskirstyti suma;

- d) paskirstytino pelno suma, kurią ketinama skirti toliau išvardytiems tikslams:

i) mokėti dividendus,

ii) išpirkti akcijas,

iii) mokėti už papildomas 1 lygio priemones,

iv) mokėti kintamąją atlygio dalį arba savo nuožiūra sukaupus pensijų lėšas, arba nustatant naują mokėjimo prievolę, arba atliekant mokėjimą pagal mokėjimo prievolę, nustatytą tuo metu, kai įstaiga netenkino jungtinio rezervo reikalavimo.

9. Įstaigos nustato tvarką, kuria užtikrina, kad paskirstytino pelno suma ir didžiausia galima paskirstyti suma būtų apskaičiuotos tiksliai, ir kompetentingai valdžios institucijai paprašius to skaičiavimo tikslumą turi galėti įrodyti.

10. 1 ir 2 dalių tikslais su bendru 1 lygio nuosavu kapitalu susijęs paskirstymas yra:

- a) piniginių dividendų mokėjimas;
- b) visiškai ar iš dalies apmokėtų premijinių akcijų ar kitų kapitalo priemonių, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 1 dalies a punkte, paskirstymas;
- c) įstaigos vykdomas savo akcijų ar kitų kapitalo priemonių, nurodytų to reglamento 26 straipsnio 1 dalies a punkte, išpirkimas arba pirkimas;
- d) išmokėtų sumų, susijusių su to reglamento 26 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytomis kapitalo priemonėmis, grąžinimas;
- e) to reglamento 26 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytų straipsnių paskirstymas.

142 straipsnis

Kapitalo apsaugos planas

1. Jeigu įstaiga netenkina jungtinio rezervo reikalavimo, ji parengia kapitalo apsaugos planą ir jį pateikia kompetentingai valdžios institucijai ne vėliau kaip per penkias darbo dienas po to, kai nustato, kad ji netenkina to reikalavimo, nebent kompetentinga valdžios institucija leistų tai atlikti per ilgesnį 10 dienų neviršijantį laikotarpį.

Tokius leidimus kompetentingos valdžios institucijos suteikia tik atsižvelgdamos į konkrečią kredito įstaigos padėtį ir jos veiklos mastą ir sudėtingumą.

2. Kapitalo apsaugos plane nurodoma:

- a) pajamų ir išlaidų įvertinimas ir prognozuojamas balansas;
- b) priemonės įstaigos kapitalo rodikliams padidinti;
- c) nuosavų lėšų padidinimo planas ir grafikas, siekiant visiškai tenkinti jungtinio rezervo reikalavimą;

d) visa kita informacija, kuri, kompetentingos valdžios institucijos manymu, yra būtina pagal 3 dalį reikalaujamam vertinimui atlikti.

3. Kompetentinga valdžios institucija įvertina kapitalo apsaugos planą ir jį patvirtina tik tuomet, jei mano, kad įgyvendinus planą būtų galima pagrįstai tikėtis apsaugoti kapitalą arba jį pakankamai padidinti, kad įstaiga galėtų įvykdyti jungtinio rezervo reikalavimą per kompetentingos valdžios institucijos manymu tinkamą laikotarpį.

4. Jei kompetentinga valdžios institucija kapitalo apsaugos plano nepatvirtina pagal 3 dalį, ji nustato vieną arba abi šias priemones:

- a) reikalauja, kad įstaiga padidintų nuosavas lėšas iki nurodyto lygio per nurodytą laikotarpį;
- b) pasinaudoja įgaliojimais pagal 102 straipsnį nustatyti griežtesnius paskirstymų apribojimus negu reikalaujama pagal 141 straipsnį.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMPETENTINGŲ VALDŽIOS INSTITUCIJŲ ATSKLEIDŽIAMA INFORMACIJA

143 straipsnis

Bendri reikalavimai dėl informacijos atskleidimo

1. Kompetentingos valdžios institucijos skelbia šią informaciją:

- a) įstatymų ir kitų teisės aktų bei bendrųjų rekomendacijų tekstus, priimtus jų valstybėse narėse riziką ribojančios priežiūros srityje;
- b) kaip naudojamosi pasirinkimo galimybėmis ir kaip veikiama savo nuožiūra pagal Sąjungos teisę;
- c) bendruosius kriterijus ir metodiką, kurią jos naudoja 97 straipsnyje nurodytuose tikrinimo bei vertinimo procesuose;
- d) nedarant poveikio šios direktyvos VII antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnio bei Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsnių nuostatoms, suvestinius statistinius pagrindinių riziką ribojančios sistemos įgyvendinimo kiekvienoje valstybėje narėje aspektų duomenis, įskaitant priežiūros priemonių, kurių imtasi pagal 102 straipsnio 1 dalies a punktą, ir administracinių sankcijų, nustatytų pagal 65 straipsnį, skaičių ir pobūdį.

2. Pagal 1 dalį skelbiamos informacijos turi pakakti, kad būtų galima iš esmės palyginti skirtingų valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų taikomus metodus. Informacija skelbiama bendru formatu ir reguliariai atnaujinama. Informacija prieinama bendru elektroniniu adresu.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodo 1 dalyje numatytos informacijos formatą, struktūrą, turinį ir metinio skelbimo datą.

EBI šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnio.

144 straipsnis

Specialūs informacijos atskleidimo reikalavimai

1. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 penktos dalies tikslu kompetentingos valdžios institucijos skelbia šią informaciją:

- a) bendruosius kriterijus ir metodus, patvirtintus siekiant tikrinti, ar laikomasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 405–409 straipsnių;
- b) nedarant poveikio VII antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnio nuostatomis, priežiūrinio tikrinimo rezultatų suvestinę ir priemonių, taikomų nustačius (nustatymas vyksta kartą per metus), kad nesilaikoma Reglamento (ES) Nr. 575/2013 405–409 straipsnių, aprašymą.

2. Valstybės narės, kuri naudojasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, kompetentinga valdžios institucija skelbia šią informaciją:

- a) kriterijus, pagal kuriuos nustato, ar tuo metu nėra arba nenumatoma esminių, praktinių ar teisinių kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti išsipareigojimus;
- b) patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga ir tų įstaigų, turinčių patrunuojamųjų įmonių trečiojoje šalyje, skaičių;
- c) apibendrintai, valstybei narei:

- i) patrunuojančiosios įstaigos valstybėje narėje, kuriai tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga, nuosavų lėšų, turimų patrunuojamosiose įmonėse trečiojoje valstybėje, bendrą konsoliduotą sumą;

- ii) valstybėje narėje esančių patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga, bendrą konsoliduotą nuosavų lėšų procentinę dalį, išreikštą nuosavomis lėšomis, turimomis patrunuojamosiose įmonėse trečiojoje valstybėje;

- iii) valstybėje narėje esančių patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga, bendrą konsoliduotą nuosavų lėšų, kurių reikalaujama pagal to reglamento 92 straipsnį, procentinę dalį, išreikštą nuosavomis lėšomis, turimomis patrunuojamosiose įmonėse trečiojoje valstybėje.

3. Kompetentinga valdžios institucija, kuri naudojasi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, skelbia šią informaciją:

- a) kriterijus, pagal kuriuos nustato, ar tuo metu nėra arba nenumatoma esminių, praktinių ar teisinių kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti išsipareigojimus;

- b) patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga ir tokių patrunuojančiųjų įstaigų, turinčių patrunuojamųjų įmonių trečiojoje valstybėje, skaičių;

- c) apibendrintai, valstybei narei:

- i) patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga, nuosavų lėšų, turimų patrunuojamosiose įmonėse trečiojoje valstybėje, bendrą sumą;

- ii) patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga, bendrą nuosavų lėšų procentinę dalį, išreikštą nuosavomis lėšomis, turimomis patrunuojamosiose įmonėse trečiojoje valstybėje;

- iii) patrunuojančiųjų įstaigų, kurioms tai, kad naudojamosi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta teise veikti savo nuožiūra, yra naudinga bendrą nuosavų lėšų, kurių reikalaujama pagal to reglamento 92 straipsnį, procentinę dalį, išreikštą nuosavomis lėšomis, turimomis patrunuojamosiose įmonėse trečiojoje valstybėje.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI

145 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 148 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

- a) 3 ir 128 straipsniuose pateiktų terminų apibrėžčių patikslinimo siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą;
- b) 3 ir 128 straipsniuose pateiktų terminų apibrėžčių patikslinimo siekiant atsižvelgti į finansų rinkų pokyčius šios direktyvos taikymo metu;
- c) terminų suderinimo ir 3 straipsnyje pateiktų terminų apibrėžčių performulavimo atsižvelgiant į vėlesnius aktus dėl įstaigų ir susijusių klausimų;
- d) 31 straipsnio 1 dalyje nurodytų sumų patikslinimų, siekiant atsižvelgti į Eurostato skelbiamus Europos vartotojų kainų indekso pokyčius, atitinkančius tuo pat metu pagal Direktyvos 2002/92/EB 4 straipsnio 7 dalį padarytus patikslinimus;
- e) 33 ir 34 straipsniuose nurodyto sąrašo, kuris išdėstytas I priede, turinio išplėtimo arba tame sąraše pateiktų terminų pritaikymo, kad būtų atsižvelgta į finansų rinkų pokyčius;
- f) sričių, kuriose kompetentingos valdžios institucijos privalo keisti informaciją, kaip nurodyta 50 straipsnyje, nustatymo;
- g) 76–88 straipsnių ir 98 straipsnio nuostatų patikslinimo, siekiant atsižvelgti į finansų rinkų pokyčius (ypač į naujus finansinius produktus), arba į apskaitos standartų ar reikalavimų, parengtų pagal Sąjungos teisę, pakeitimus arba į priežiūros praktikos konvergenciją;
- h) 89 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatyto informacijos atskleidimo įpareigojimų vykdymo atidėjimo, kai pagal tos dalies pirmą pastraipą pateiktoje Komisijos ataskaitoje nurodomos reikšmingos neigiamos pasekmės;
- i) 23 straipsnio 1 dalyje nurodytų kriterijų patikslinimo, siekiant atsižvelgti į būsimus pokyčius ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą.

146 straipsnis

Įgyvendinimo aktai

Laikantis 147 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros toliau išvardytos priemonės patvirtinamos kaip įgyvendinimo aktai:

- a) 2 straipsnyje pateikto sąrašo techniniai patikslinimai;
- b) 12 straipsnyje ir IV antraštinėje dalyje nustatyto pradinio kapitalo sumos pakeitimas, kad būtų atsižvelgta į pokyčius ekonominėje ir pinigų srityje.

147 straipsnis

Europos bankininkystės komitetas

1. Priimti įgyvendinimo aktus Komisijai padeda Europos bankininkystės komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 2 dalyje.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

148 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 145 straipsnyje nurodyti įgaliojimai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. liepos 17 d..

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 145 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 145 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir

Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

149 straipsnis

Prieštaravimai dėl techninių reguliavimo standartų

Jei Komisija pagal šią direktyvą priima techninį reguliavimo standartą, kuris yra tapatus EBI pateiktam techninio reguliavimo standarto projektui, laikotarpis, per kurį Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl to techninio reguliavimo standarto yra vienas mėnuo nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas vienam mėnesiui. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, laikotarpis, per kurį Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl to techninio reguliavimo standarto, prirėkęs gali būti pratęstas dar vienam mėnesiui.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

DIREKTYVOS 2002/87/EB PAKEITIMAI

150 straipsnis

Direktyvos 2002/87/EB pakeitimai

Direktyvos 2002/87/EB 21a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies a punktas išbraukiamas;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Siekiant užtikrinti nuoseklų šios direktyvos I priedo II dalyje, siejant su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 49 straipsnio 1 dalimi ir Direktyvos 2009/138/EB 228 straipsnio 1 dalimi, išvardytų skaičiavimo metodų taikymą, bet nedarant poveikio šios direktyvos 6 straipsnio 4 daliai, EPI, veikdama per Jungtinį komitetą, parengia techninių reguliavimo standartų projektus dėl šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalies.

EPI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip likus 5 mėnesiams iki Direktyvos 2009/138/EB 309 straipsnio 1 dalyje nurodytos taikymo pradžios datos.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis atitinkamai Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnių.“

XI ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl įstaigų, kurios naudojasi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, priežiūros

151 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos vietoj 40, 41, 43, 49, 50 ir 51 straipsnių iki tol, kol vadovaujantis deleguotuoju aktu, priimtu pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 460 straipsnį, pradedamas taikyti padengimo likviduioju turtu reikalavimas.

2. Siekiant užtikrinti, kad likvidumo priežiūros tvarka būtų palaipsniui nustatoma visapusiškai derinant su vienodų likvidumo taisyklių rengimu, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 145 straipsnį ir atidėti 1 dalyje nurodytą terminą ne ilgiau kaip dvejais metais, jei iki šio straipsnio 1 dalyje nurodytos datos vienodos likvidumo taisyklės Sąjungoje dar nebus nustatytos dėl to, kad dar nebus suderinti tarptautiniai likvidumo priežiūros standartai.

152 straipsnis

Ataskaitų teikimo reikalavimai

Statistikos tikslais priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad visos kredito įstaigos, turinčios filialų jų teritorijose, apie savo veiklą tose priimančiosiose valstybėse narėse periodiškai teiktų ataskaitas tų priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms.

Priimančiosios valstybės narės, vykdydamos šios direktyvos 156 straipsnyje joms nustatytus įpareigojimus, gali reikalauti, kad kitų valstybių narių kredito įstaigų filialai teiktų tokią pat informaciją, kokios tuo tikslu jos reikalauja iš nacionalinių kredito įstaigų.

153 straipsnis

Priemonės, kurių imasi buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos dėl priimančiojoje valstybėje narėje vykdomos veiklos

1. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nustato, kad kredito įstaiga, jos teritorijoje turinti filialą ar teikianti paslaugas, nesilaiko toje valstybėje narėje pagal šią direktyvą priimtų teisės nuostatų, susijusių su priimančiosios valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų įgaliojimais, tos institucijos reikalauja, kad ta atitinkama kredito įstaiga imtų laikytis reikalavimų.

2. Jei atitinkama kredito įstaiga nesiima būtinų veiksmų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos atitinkamai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas.

3. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos kuo greičiau imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, kad atitinkama kredito įstaiga laikosi reikalavimų. Apie tų priemonių pobūdį pranešama priimančiosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms.

4. Jei – nors buveinės valstybė narė ėmėsi tam tikrų priemonių arba jei tos priemonės buvo nepakankamai veiksmingos ar jos nenumatytos atitinkamoje valstybėje narėje – kredito įstaiga ir toliau pažeidžia 1 dalyje nurodytus priimančiojoje valstybėje narėje galiojančias teisės nuostatas, priimančioji valstybė narė, iš anksto informavusi buveinės valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas, gali imtis tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią tolesniems pažeidimams, arba bausti už juos ir, kai to reikia, neleisti tai kredito įstaigai sudaryti naujų sandorių jos teritorijoje. Valstybės narės užtikrina, kad būtų galima pateikti reikiamus teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo kredito įstaigoms jų teritorijose.

154 straipsnis

Prevencinės priemonės

Prieš pradėdamos 153 straipsnyje numatytą procedūrą, priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos išimtiniais atvejais gali imtis prevencinių priemonių, būtinų indėlininkų, investuotojų ir kitų subjektų, kuriems teikiamos paslaugos, interesams apsaugoti. Apie tokias priemones kuo greičiau pranešama Komisijai ir kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms.

Komisija, pasikonsultavusi su atitinkamų valstybių narių kompetentingomis valdžios institucijomis, gali nuspręsti, kad atitinkama valstybė narė turi tas priemones pakeisti arba atšaukti.

155 straipsnis

Atsakomybė

1. Už įstaigos, įskaitant pagal 33 ir 34 straipsnius jos vykdomą veiklą, riziką ribojančią priežiūrą atsako buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, nedarant poveikio toms šios direktyvos nuostatomis, kuriose numatoma priimančiosios valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų atsakomybė.

2. 1 dalies nuostatomis neužkertamas kelias konsoliduotai priežiūrai vykdyti pagal šią direktyvą.

3. Vienos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, vykdydamos savo bendrąsias pareigas, remdamosi

atitinkamu laikotarpiu turima informacija deramai atsižvelgia, visų pirma kritiniais atvejais, į galimą savo sprendimų poveikį visų atitinkamų kitų valstybių narių finansų sistemų stabilumui.

156 straipsnis

Likvidumo priežiūra

Priimančiosios valstybės narės, bendradarbiaudamos su buveinės valstybių narių kompetentingomis valdžios institucijomis ir atsižvelgdamos į tolesnį derinimą, lieka atsakingos už kredito įstaigų filialų likvidumo priežiūrą.

Nedarant poveikio priemonėms, kurių reikia Europos pinigų sistemai stiprinti, priimančiosios valstybės narės lieka visiškai atsakingos už priemones, taikomas įgyvendinant jų pinigų politiką.

Pagal tokias priemones nenumatomos diskriminacinės ar ribojamosios sąlygos, grindžiamos tuo, kad kredito įstaiga veiklos leidimą yra gavusi kitoje valstybėje narėje.

157 straipsnis

Bendradarbiavimas priežiūros srityje

Atitinkamų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos glaudžiai bendradarbiauja prižiūradamos įstaigų, kurios veikia, ypač per filialus, vienoje ar daugiau valstybių narių, ne tose, kuriose yra jų pagrindinė buveinė, veiklą. Valstybės narės viena kitai teikia visą informaciją apie tokių įstaigų valdymą ir nuosavybę, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas jų priežiūrai ir veiklos leidimų išdavimo joms sąlygų nagrinėjimui, taip pat visą informaciją, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas šių įstaigų stebėsenai, visų pirma jų likvidumo, mokumo, indėlių garantijų, didelių pozicijų apribojimų, administravimo bei apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėsenai.

158 straipsnis

Svarbūs filialai

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali prašyti, kad konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikoma 112 straipsnio 1 dalis, arba buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos įstaigos, išskyrus investicinę įmonę, kuriai taikomas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 95 straipsnis, filialą laikyti svarbiu.

2. Prašyme nurodomos priežastys tą filialą laikyti svarbiu visų pirma atsižvelgiant į:

a) tai, ar filialo rinkos dalis pagal indėlius priimančiojoje valstybėje narėje viršija 2 %;

b) tikėtiną įstaigos veiklos sustabdymo arba nutraukimo poveikį priimančiosios valstybės narės sisteminiam likvidumui ir mokėjimo, tarpuskaitos bei atsiskaitymo sistemoms;

c) filialo dydį ir svarbą pagal klientų skaičių atsižvelgiant į priimančiosios valstybės narės bankininkystės arba finansų sistemą.

Buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikoma 112 straipsnio 1 dalis, deda visas įmanomas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą dėl filialo paskelbimo svarbiu.

Jei per du mėnesius nuo prašymo pagal pirmą pastraipą gavimo bendras sprendimas nepriimamas, per papildomą dviejų mėnesių laikotarpį priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos pačios priima sprendimą, ar filialas yra svarbus. Priimdamos sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos atsižvelgia į visas konsoliduotos priežiūros institucijos arba buveinės valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų nuomones ir išlygas.

Antroje ir trečioje pastraipose nurodyti sprendimai pateikiami dokumente, kuriame išdėstomos visos priežastys; jie perduodami atitinkamoms kompetentingoms valdžios institucijoms, jie pripažįstami galutiniais ir juos taiko atitinkamų valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos.

Filialo paskelbimas svarbiu nedaro poveikio kompetentingų valdžios institucijų teisėms ir pareigoms pagal šią direktyvą.

3. Buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas svarbus filialas, kompetentingoms valdžios institucijoms praneša 117 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytą informaciją ir atlieka 112 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas užduotis bendradarbiaudamos su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis valdžios institucijomis.

4. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija sužino apie kritinę padėtį, kaip nurodyta 114 straipsnio 1 dalyje, ji kuo greičiau perspėja 58 straipsnio 4 dalyje ir 59 straipsnio 1 dalyje nurodytas institucijas.

5. Kai 116 straipsnis netaikomas, kompetentingos valdžios institucijos, prižiūrinčios įstaigą, turinčią svarbių filialų kitose valstybėse narėse, įsteigia priežiūros institucijų kolegiją ir jai pirmininkauja, kad sudarytų palankesnes sąlygas bendro sprendimo dėl filialo paskelbimo svarbiu priėmimui pagal šio straipsnio 2 dalį ir keitimuisi informacija pagal 60 straipsnį.

Kolegija įsteigiama ir veikia remiantis raštiškais susitarimais, kuriuos, pasikonsultavusi su atitinkamomis kompetentingomis valdžios institucijomis, nustato buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija. Buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija sprendžia, kurios kompetentingos valdžios institucijos dalyvaus kolegijos posėdžiuose ar veikloje.

6. Priimdama sprendimą, buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija atsižvelgia į priežiūros veiklos, kurią reikia suplanuoti arba koordinuoti, svarbą toms institucijoms, visų pirma į jos galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansų sistemos stabilumui, kaip nurodyta 155 straipsnio 3 dalyje, ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems įpareigojimams.

7. Buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija visus kolegijos narius iš anksto išsamiai informuoja apie rengiamus tokius posėdžius, juose svarstytinus pagrindinius klausimus ir nagrinėtiną veiklą. Buveinės valstybės narės kompetentinga valdžios institucija visus kolegijos narius taip pat laiku nuolat išsamiai informuoja apie veiksmus, kurių imtasi tų posėdžių metu, arba apie įgyvendintas priemones.

159 straipsnis

Patikros vietoje

1. Priimančiosios valstybės narės nustato, kad tuo atveju, jeigu kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusi įstaiga savo veiklą vykdo per filialą, buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos, prieš tai pirmiausia informavusios priimančiosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas, pačios arba pasitelkusios tarpininką gali vietoje patikrinti 50 straipsnyje nurodytą informaciją.

2. Kad patikrintų filialus, buveinės valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos tokių patikrų tikslais pat gali pasinaudoti viena iš kitų 118 straipsnyje nustatytų procedūrų.

3. 1 ir 2 dalys neturi poveikio priimančiosios valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų teisei vykdančioms pareigas pagal šią direktyvą atlikti jų teritorijoje įsteigtų filialų patikras vietoje.

2 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kapitalo rezervų

160 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kapitalo rezervų

1. Šiuo straipsniu iš dalies keičiami 129 ir 130 straipsnių reikalavimai dėl pereinamojo laikotarpio nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d.

2. Laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.:

- a) kapitalo apsaugos rezervą sudaro bendro 1 lygio nuosavo kapitalo dalis, lygi 0,625 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį;
- b) įstaigos specialus anticiklinis rezervas sudaro ne daugiau kaip 0,625 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį.

3. Laikotarpiu nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d.:

- a) kapitalo apsaugos rezervą sudaro bendro 1 lygio nuosavo kapitalo dalis, lygi 1,25 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį;
- b) įstaigos specialus anticiklinis rezervas sudaro ne daugiau kaip 1,25 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį.

4. Laikotarpiu nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d.:

- a) kapitalo apsaugos rezervą sudaro bendro 1 lygio nuosavo kapitalo dalis, lygi 1,875 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį;
- b) įstaigos specialus anticiklinis rezervas sudaro ne daugiau kaip 1,875 % bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalį.

5. 141 ir 142 straipsniuose nurodyti reikalavimai dėl kapitalo apsaugos plano ir paskirstymų apribojimai taikomi pereinamuoju laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d., jei institucijos neįvykdo reikalavimo dėl jungtinio rezervo, atsižvelgiant į šio straipsnio 2–4 dalyse nustatytus reikalavimus.

6. Valstybės narės gali nustatyti trumpesnį pereinamąjį laikotarpį nei nustatytasis 1–4 dalyse ir taip įgyvendinti reikalavimus dėl kapitalo apsaugos rezervo ir anticiklinio rezervo nuo

2013 m. gruodžio 31 d.. Jei valstybė narė nustato tokį trumpesnį pereinamąjį laikotarpį, ji apie tai informuoja atitinkamas šalis, įskaitant Komisiją, ESRV, EBI ir atitinkamą priežiūros institucijų kolegiją. Kitos valstybės narės gali pripažinti tokį trumpesnį pereinamąjį laikotarpį. Jei kita valstybė narė pripažįsta tokį trumpesnį pereinamąjį laikotarpį, ji atitinkamai informuoja Komisiją, ESRV, EBI ir atitinkamą priežiūros institucijų kolegiją.

7. Jei valstybė narė nustato trumpesnį pereinamąjį laikotarpį anticiklinio rezervo atžvilgiu, trumpesnis laikotarpis taikomas tik valstybėje narėje veiklos leidimą gavusių įstaigų, už kurias atsakinga paskirta institucija, atliekamam įstaigos specialaus anticiklinio rezervo apskaičiavimui.

3 SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

161 straipsnis

Peržiūra ir ataskaitos

1. Komisija vykdo reguliarią šios direktyvos įgyvendinimo peržiūrą siekdama užtikrinti, kad jos įgyvendinimas nesukurtų aiškaus įstaigų diskriminavimo pagal jų teisinę struktūrą arba nuosavybės tipą.

2. Atlikusi peržiūrą Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, iki 2016 m. birželio 30 d. pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, dėl šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatų dėl atlygio, atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius ir ypatingą dėmesį skirdama:

a) jų veiksmingumui, įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui, įskaitant bet kokių trūkumų, kurių atsiranda dėl proporcingumo principo taikymo toms nuostatoms, nustatymą;

b) atitikties 94 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytam principui poveikiui:

i) konkurencingumui ir finansinės sistemos stabilumui; ir

ii) darbuotojams, veiksmingai ir fiziškai dirbantiems EEE įsteigtų patronuojančiųjų įstaigų patronuojamosiose įmonėse, įsteigtose už EEE ribų.

Tos peržiūros metu visų pirma svarstoma, ar 94 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytas principas turėtų būti toliau taikomas darbuotojams, kuriems taikomas pirmos pastraipos b punkto ii papunktis.

3. Nuo 2014 m. EBI, bendradarbiaudama su EDPPI ir EVPRI, du kartus per metus skelbia ataskaitą, kurioje analizuojama, kokia apimtimi valstybių narių teisėje remiamasi išorės kredito reitingais reguliavimo tikslais ir valstybių narių pritaikytos priemonės, kad jais būtų mažiau remiamasi. Tose ataskaitose nurodoma, kaip kompetentingos valdžios institucijos vykdo pagal 77 straipsnio 1 ir 3 dalis bei 79 straipsnio b punktą nustatytas prievolės. Tose ataskaitose taip pat nurodomas tos srities priežiūros konvergencijos lygis.

4. Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. peržiūri, kaip taikomi 108 ir 109 straipsniai, parengia ataskaitą ir ją bei, prireikus, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Komisija iki 2016 m. gruodžio 31 d. peržiūri pagal 91 straipsnio 11 dalį pasiektus rezultatus, įskaitant įvairios praktikos lyginamosios analizės tinkamumą, parengia ataskaitą, atsižvelgdama į visus svarbius pokyčius Sąjungos ir tarptautiniu lygiu, ir ją bei, prireikus, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo teisės akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Komisija iki 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija pasikonsultuoja su ESRV, EBI, EDPPI, EVPRI ir kitais atitinkamais subjektais, kad įvertintų keitimosi informacija tvarkos pagal šią direktyvą tiek įprastomis, tiek nepalankiausiomis sąlygomis veiksmingumą.

7. EBI iki 2015 m. gruodžio 31 d. peržiūri, kaip taikoma ši direktyva ir Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, ir kaip Sąjunga ir valstybės narės bendradarbiauja su trečiosiomis valstybėmis, bei parengia apie tai ataskaitą ir pateikia ją Komisijai. Toje ataskaitoje nustatomos visos sritys, kuriose būtina toliau plėtoti bendradarbiavimą ir keistis informacija. EBI paskelbia ataskaitą savo tinklavietėje.

8. Gavusi Komisijos įgaliojimą, EBI išnagrinėja, ar šia direktyva ir Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 pakankamai reglamentuojami finansų sektoriaus subjektai, kurie pareiškia vykdančius veiklą pagal islamiškosios bankininkystės principus. Komisija peržiūri EBI parengtą ataskaitą ir prireikus pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

9. EBI iki 2014 m. liepos 1 d. pateikia Komisijai ataskaitą apie tai, kiek kredito įstaigos naudojasi ECBS centrinių bankų ilgesnio laikotarpio refinansavimo operacijomis ir panašiomis centrinių bankų teikiamo finansavimo paramos priemonėmis ir kokią naudą iš to gauna. Remdamasi ta ataskaita ir pasikonsultavusi su ECB, Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie tai, kiek Sąjungoje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos faktiškai naudojasi minėtomis refinansavimo operacijomis ir teikiamo finansavimo paramos priemonėmis ir kokią naudą iš to gauna. Prireikus,

kartu su ataskaita gali būti pateiktas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl naudojimosi tokiomis refinansavimo operacijomis ir teikiamo finansavimo paramos priemonėmis.

162 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės iki 2013 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos.

Tas nuostatas valstybės narės taiko nuo 2013 m. gruodžio 31 d..

Valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus. Jei dokumentų, kuriuos valstybės narės pateiks kartu su pranešimu apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, nepakaks tam, kad būtų visapusiškai įvertinta nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliamos šios direktyvos nuostatos, atitiktis tam tikroms šios direktyvos nuostatomis, Komisija, gavusi EBI prašymą pastarajai vykdant savo funkcijas pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, arba savo pačios iniciatyva, gali paprašyti valstybių narių pateikti išsamesnę informaciją apie tų nuostatų ir šios direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę ir įgyvendinimą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, VII antraštinės dalies 4 skyrius taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d.

3. Įstatymais ir kitais teisės aktais, būtinais, kad būtų laikomasi 94 straipsnio 1 dalies g punkto, reikalaujama, kad įstaigos jame išdėstytus principus taikytų atlygiui, susietam su suteiktomis paslaugomis arba veiklos rezultatais, nuo 2014 m., neatšizvelgiant į tai, ar atlygis yra mokėtinas remiantis sutartimis, sudarytomis iki 2013 m. gruodžio 31 d. ar po šios datos.

4. Valstybės narės, priimdamos 1 ir 2 dalyse nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose esančios nuorodos į direktyvas, kurios panaikinamos šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir to teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, 131 straipsnis taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d. Valstybės narės įgyvendina 131 straipsnio 4 dalį nuo 2016 m. sausio 1 d. tokia seka:

- a) 25 % G-SII rezervo, nustatyto pagal 131 straipsnio 4 dalį – 2016 m;
- b) 50 % G-SII rezervo, nustatyto pagal 131 straipsnio 4 dalį – 2017 m;

c) 75 % G-SII rezervo, nustatyto pagal 131 straipsnio 4 dalį – 2018 m; ir

164 straipsnis

Įsigaliojimas

d) 100 % G-SII rezervo, nustatyto pagal 131 straipsnio 4 dalį – 2019 m.

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, 133 straipsnis taikomas nuo 2013 m. gruodžio 31 d..

165 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

163 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB panaikinamos nuo 2014 m. sausio 1 d.

Priimta Briuselyje 2013 m. birželio 26 d.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir į Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir aiškinamos pagal šios direktyvos II priede bei Reglamento (ES) Nr. 575/2013 IV priede pateiktą atitikties lentelę.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. SHATTER

I PRIEDAS

VEIKLOS RŪŠIŲ, KURIOMS TAIKOMAS TARPUSAVIO PRIPAŽINIMO PRINCIPAS, SĄRAŠAS

1. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas.
2. Skolinimas, įskaitant, *inter alia*: vartojimo kreditą, su nekilnojamoju turtu susijusias kredito sutartis, faktoringo operacijas (su atgręžtinio reikalavimo teise arba be jos), komercinių sandorių finansavimą (įskaitant teisės į turtą perėmimą).
3. Finansinė nuoma.
4. Mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 3 dalyje.
5. Kitų mokėjimo priemonių (pvz., kelionės čekių ir vekselių) išdavimas ir tvarkymas, kai tokia veikla nėra įtraukta į 4 punktą.
6. Garantijos ir įsipareigojimai.
7. Prekyba savo arba klientų sąskaita bet kuriomis iš šių priemonių:
 - a) pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlio sertifikatais ir t. t.);
 - b) užsienio valiuta;
 - c) finansiniais ateities ir pasirinkimo sandoriais;
 - d) valiutos keitimo ir palūkanų normos priemonėmis;
 - e) perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais.
8. Dalyvavimas leidžiant vertybinius popierius ir su jų leidimu susijusių paslaugų teikimas.
9. Įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, verslo strategijos ir su tuo susijusiais klausimais, taip pat su įmonių susijungimais ir pirkimais susijusios paslaugos.
10. Finansų maklerio paslaugos.
11. Portfelio valdymas ir konsultavimas.
12. Vertybinių popierių saugojimas ir tvarkymas.
13. Informacijos apie kreditavimą paslaugos.
14. Saugojimo saugyklose, seifuose paslaugos.
15. Elektroninių pinigų leidimas.

Direktyvos 2004/39/EB I priedo A ir B skirsniuose numatytoms paslaugoms ir veiklai, kai kalbama apie finansines priemones, numatytas tos direktyvos I priedo C skirsnyje, pagal šią direktyvą taikomas tarpusavio pripažinimas.

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
1 straipsnis	1 straipsnio 1 dalis	
2 straipsnio 1 dalis		
2 straipsnio 2 dalis		
2 straipsnio 3 dalis		
2 straipsnio 4 dalis	1 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 5 dalis	2 straipsnis	
2 straipsnio 6 dalis	1 straipsnio 3 dalis	
3 straipsnis	4 straipsnis	
3 straipsnio 1 dalies 53 punktas	4 straipsnio 49 punktas	
4 straipsnio 1 dalis		
4 straipsnio 2 dalis		
4 straipsnio 3 dalis		
4 straipsnio 4 dalis		
4 straipsnio 5 dalis		35 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 6 dalis		
4 straipsnio 7 dalis		
4 straipsnio 8 dalis		
5 straipsnis	128 straipsnis	
6 straipsnis	42b straipsnio 1 dalis	
7 straipsnis	40 straipsnio 3 dalis	
8 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis	
8 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis	
8 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 3 dalis	
8 straipsnio 4 dalis		
9 straipsnis	5 straipsnis	
10 straipsnis	7 straipsnis	
11 straipsnis	8 straipsnis	
12 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą	
12 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą	
12 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą	
12 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
14 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 3 dalis	
15 straipsnis	13 straipsnis	
16 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis	
16 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 dalis	
16 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnis	16 straipsnis	
18 straipsnis	17 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnis	18 straipsnis	
20 straipsnio 1 dalis	14 straipsnis	
20 straipsnio 2 dalis	14 straipsnis	
20 straipsnio 3 dalis		
20 straipsnio 5 dalis	17 straipsnio 2 dalis	
21 straipsnis	3 straipsnis	
22 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 3 dalis	
22 straipsnio 4 dalis	19 straipsnio 4 dalis	
22 straipsnio 5 dalis	19 straipsnio 5 dalis	
22 straipsnio 6 dalis	19 straipsnio 6 dalis	
22 straipsnio 7 dalis	19 straipsnio 7 dalis	
22 straipsnio 8 dalis	19 straipsnio 8 dalis	
22 straipsnio 9 dalis	19 straipsnio 9 dalis	
23 straipsnio 1 dalis	19a straipsnio 1 dalis	
23 straipsnio 2 dalis	19a straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 3 dalis	19a straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 4 dalis	19a straipsnio 4 dalis	
23 straipsnio 5 dalis	19a straipsnio 5 dalis	
24 straipsnio 1 dalis	19b straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis	19b straipsnio 2 dalis	
25 straipsnis	20 straipsnis	
26 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnis	21 straipsnio 3 dalis	
28 straipsnio 1 dalis		4 straipsnis
28 straipsnio 2 dalis		9 straipsnis
29 straipsnio 1 dalis		5 straipsnio 1 dalis

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
29 straipsnio 2 dalis		5 straipsnio 2 dalis
29 straipsnio 3 dalis		5 straipsnio 3 dalis
29 straipsnio 4 dalis		5 straipsnio 2 dalis
30 straipsnis		6 straipsnis
31 straipsnio 1 dalis		7 straipsnis
31 straipsnio 2 dalis		8 straipsnis
32 straipsnio 1 dalis		10 straipsnio 1 dalis
32 straipsnio 2 dalis		10 straipsnio 2 dalis
32 straipsnio 3 dalis		10 straipsnio 3 dalis
32 straipsnio 4 dalis		10 straipsnio 4 dalis
32 straipsnio 5 dalis		10 straipsnio 5 dalis
33 straipsnis	23 straipsnis	
34 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis	
34 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 2 dalis	
34 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 3 dalis	
35 straipsnio 1 dalis	25 straipsnio 1 dalis	
35 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 2 dalis	
35 straipsnio 3 dalis	25 straipsnio 3 dalis	
35 straipsnio 4 dalis	25 straipsnio 4 dalis	
35 straipsnio 5 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
35 straipsnio 6 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
35 straipsnio 7 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
36 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalis	
36 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 3 dalis	26 straipsnio 3 dalis	
36 straipsnio 4 dalis	26 straipsnio 4 dalis	
36 straipsnio 5 dalis	26 straipsnio 5 dalis	
36 straipsnio 6 dalis	26 straipsnio 5 dalis	
36 straipsnio 7 dalis	26 straipsnio 5 dalis	
37 straipsnis	36 straipsnis	
38 straipsnis	27 straipsnis	
39 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis	
39 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 2 dalis	
39 straipsnio 3 dalis	28 straipsnio 3 dalis	
39 straipsnio 4 dalis	28 straipsnio 4 dalis	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
39 straipsnio 5 dalis	28 straipsnio 4 dalis	
39 straipsnio 6 dalis	28 straipsnio 4 dalis	
40 straipsnio pirma pastraipa	29 straipsnio pirma pastraipa	
40 straipsnio antra pastraipa		
40 straipsnio trečia pastraipa		
41 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 ir 2 dalys	
41 straipsnio 2 dalis		
42 straipsnis	32 straipsnis	
43 straipsnio 1 dalis	33 straipsnio pirma pastraipa	
43 straipsnio 2 dalis		
43 straipsnio 3 dalis		
43 straipsnio 4 dalis		
43 straipsnio 5 dalis		
44 straipsnis	31 ir 34 straipsniai	
45 straipsnis	35 straipsnis	
46 straipsnis	37 straipsnis	
47 straipsnio 1 dalis	38 straipsnio 1 dalis	
47 straipsnio 2 dalis	38 straipsnio 2 dalis	
47 straipsnio 3 dalis	38 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 1 dalis	39 straipsnio 1 dalis	
48 straipsnio 2 dalis	39 straipsnio 2 dalis	
48 straipsnio 3 dalis	39 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 4 dalis	39 straipsnio 4 dalis	
49 straipsnio 1 dalis	40 straipsnio 1 dalis	
49 straipsnio 2 dalis	40 straipsnio 2 dalis	
49 straipsnio 3 dalis	41 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	
50 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio pirma pastraipa	
50 straipsnio 2 dalis		
50 straipsnio 3 dalis		
50 straipsnio 4 dalis		
50 straipsnio 5 dalis	42 straipsnio antra pastraipa	
50 straipsnio 6 dalis	42 straipsnio trečia ir šešta pastraipos	
50 straipsnio 7 dalis	42 straipsnio ketvirta ir septinta pastraipos	
50 straipsnio 8 dalis	42 straipsnio penkta pastraipa	
51 straipsnio 1 dalis	42 a straipsnio 1 dalis	
51 straipsnio 2 dalis	42a straipsnio 2 dalis	
51 straipsnio 3 dalis	42a straipsnio 3 dalis	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
51 straipsnio 4 dalis	42a straipsnio 3 dalis	
51 straipsnio 5 dalis	42a straipsnio 3 dalis	
51 straipsnio 6 dalis		
52 straipsnio 1 dalis	43 straipsnio 1 dalis	
52 straipsnio 2 dalis	43 straipsnio 2 dalis	
52 straipsnio 3 dalis		
52 straipsnio 4 dalis		
53 straipsnio 1 dalis	44 straipsnio 1 dalis	
53 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 2 dalis	
53 straipsnio 3 dalis		
54 straipsnis	45 straipsnis	
55 straipsnis	46 straipsnis	
56 straipsnis	47 straipsnis	
57 straipsnio 1 dalis	48 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
57 straipsnio 2 dalis	48 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	
57 straipsnio 3 dalis	48 straipsnio 2 dalies pirma ir antra pastraipos	
57 straipsnio 4 dalis	48 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	
57 straipsnio 5 dalis	48 straipsnio 2 dalies penkta pastraipa	
57 straipsnio 6 dalis	48 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa	
58 straipsnis	49 straipsnio pirma pastraipa	
58 straipsnio 2 dalis	49 straipsnio antra pastraipa	
58 straipsnio 3 dalis	49 straipsnio ketvirta pastraipa	
58 straipsnio 4 dalis	49 straipsnio penkta pastraipa	
59 straipsnio 1 dalis	50 straipsnis	
59 straipsnio 2 dalis		
60 straipsnis	51 straipsnis	
61 straipsnio 1 dalis	52 straipsnio pirma pastraipa	
61 straipsnio 2 dalis	52 straipsnio antra pastraipa	
62 straipsnis		
63 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis	
63 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 2 dalis	
64 straipsnis		
65 straipsnis		
66 straipsnis		
67 straipsnis		
68 straipsnis		
69 straipsnis		

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
70 straipsnis		
71 straipsnis		
72 straipsnis	55 straipsnis	
73 straipsnis	123 straipsnis	
74 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis	
74 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 2 dalis	
74 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 6 dalis	
74 straipsnio 4 dalis		
75 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 3 dalis	
75 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 4 dalis	
75 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 5 dalis	
76 straipsnio 1 dalis	V priedo 2 punktas	
76 straipsnio 2 dalis		
76 straipsnio 3 dalis		
76 straipsnio 4 dalis		
76 straipsnio 5 dalis		
77 straipsnis		
78 straipsnis		
79 straipsnis	V priedo 3, 4 ir 5 punktai	
80 straipsnis	V priedo 6 punktas	
81 straipsnis	V priedo 7 punktas	
82 straipsnio 1 dalis	V priedo 8 punktas	
82 straipsnio 2 dalis	V priedo 9 punktas	
83 straipsnio 1 dalis	V priedo 10 punktas	
83 straipsnio 2 dalis		IV priedo 5 punktas
83 straipsnio 3 dalis		I priedo 38 ir 41 punktai
84 straipsnis	V priedo 11 punktas	
85 straipsnio 1 dalis	V priedo 12 punktas	
85 straipsnio 2 dalis	V priedo 13 punktas	
86 straipsnio 1 dalis	V priedo 14 punktas	
86 straipsnio 2 dalis	V priedo 14a punktas	
86 straipsnio 3 dalis		
86 straipsnio 4 dalis	V priedo 15 punktas	
86 straipsnio 5 dalis	V priedo 16 punktas	
86 straipsnio 6 dalis	V priedo 17 punktas	
86 straipsnio 7 dalis	V priedo 18 punktas	
86 straipsnio 8 dalis	V priedo 19 punktas	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
86 straipsnio 9 dalis	V priedo 20 punktas	
86 straipsnio 10 dalis	V priedo 21 punktas	
86 straipsnio 11 dalis	V priedo 22 punktas	
87 straipsnis		
88 straipsnio 1 dalis	V priedo 1 punktas	
88 straipsnio 2 dalis		
89 straipsnis		
90 straipsnis		
91 straipsnis		
92 straipsnio 1 dalis	V priedo 23 punkto antra pastraipa	
92 straipsnio 2 dalies įžanginis sakiny	V priedo 23 punkto įžanginis sakiny	
92 straipsnio 2 dalies a punktas	V priedo 23 punkto a papunktis	
92 straipsnio 2 dalies b punktas	V priedo 23 punkto b papunktis	
92 straipsnio 2 dalies c punktas	V priedo 23 punkto c papunktis	
92 straipsnio 2 dalies d punktas	V priedo 23 punkto d papunktis	
92 straipsnio 2 dalies e punktas	V priedo 23 punkto e papunktis	
92 straipsnio 2 dalies f punktas	V priedo 23 punkto f papunktis	
92 straipsnio 2 dalies g punktas		
93 straipsnis	V priedo 23 punkto k papunktis	
94 straipsnio 1 dalies a punktas	V priedo 23 punkto g papunktis	
94 straipsnio 1 dalies b punktas	V priedo 23 dalies h punktas	
94 straipsnio 1 dalies c punktas	V priedo 23 punkto i papunktis	
94 straipsnio 1 dalies d punktas		
94 straipsnio 1 dalies e punktas	V priedo 23 punkto j papunktis	
94 straipsnio 1 dalies f punktas	V priedo 23 punkto l papunktis	
94 straipsnio 1 dalies g punktas		
94 straipsnio 1 dalies h punktas	V priedo 23 punkto m papunktis	
94 straipsnio 1 dalies i punktas		
94 straipsnio 1 dalies j punktas	V priedo 23 punkto n papunktis	
94 straipsnio 1 dalies k punktas	V priedo 23 punkto n papunktis	
94 straipsnio 1 dalies l punktas	V priedo 23 punkto o papunktis	
94 straipsnio 1 dalies m punktas	V priedo 23 punkto p papunktis	
94 straipsnio 1 dalies n punktas	V priedo 23 punkto q papunktis	
94 straipsnio 1 dalies o punktas	V priedo 23 punkto r papunktis	
94 straipsnio 1 dalies p punktas	V priedo 23 punkto s papunktis	
94 straipsnio 1 dalies q punktas	V priedo 23 punkto t papunktis	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
94 straipsnio 2 dalis	150 straipsnio 3 punkto b papunktis	
95 straipsnis	V priedo 24 punktas	
96 straipsnis		
97 straipsnio 1 dalis	124 straipsnio 1 dalis	
97 straipsnio 2 dalis	124 straipsnio 2 dalis	
97 straipsnio 3 dalis	124 straipsnio 3 dalis	
97 straipsnio 4 dalis	124 straipsnio 4 dalis	
98 straipsnio 1 dalis	XI priedo 1 punktas	
98 straipsnio 2 dalis	XI priedo 1a punktas	
98 straipsnio 3 dalis	XI priedo 2 punktas	
98 straipsnio 4 dalis	XI priedo 3 punktas	
98 straipsnio 5 dalis	124 straipsnio 5 dalis	
98 straipsnio 6 dalis		
98 straipsnio 7 dalis		
99 straipsnis		
100 straipsnis		
101 straipsnis		
102 straipsnio 1 dalis	136 straipsnio 1 dalis	
102 straipsnio 2 dalis		
103 straipsnis		
104 straipsnis	136 straipsnis	
105 straipsnis		
106 straipsnio 1 dalis	149 straipsnis	
106 straipsnio 2 dalis		
107 straipsnis		
108 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	68 straipsnio 2 dalis	
108 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	3 straipsnis	
108 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa		
108 straipsnio 2 dalis	71 straipsnio 1 dalis	
108 straipsnio 3 dalis	71 straipsnio 2 dalis	
108 straipsnio 4 dalis	73 straipsnio 2 dalis	
109 straipsnio 1 dalis	68 straipsnio 1 dalis	
109 straipsnio 2 dalis	73 straipsnio 3 dalis	
109 straipsnio 3 dalis		
110 straipsnio 1 dalis	124 straipsnio 2 dalis	
110 straipsnio 2 dalis	23 straipsnis	
111 straipsnio 1 dalis	125 straipsnio 1 dalis	2 straipsnis

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
111 straipsnio 2 dalis	125 straipsnio 2 dalis	2 straipsnis
111 straipsnio 3 dalis	126 straipsnio 1 dalis	
111 straipsnio 4 dalis	126 straipsnio 2 dalis	
111 straipsnio 5 dalis	126 straipsnio 3 dalis	
111 straipsnio 6 dalis	126 straipsnio 4 dalis	
112 straipsnio 1 dalis	129 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
112 straipsnio 2 dalis	129 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	
112 straipsnio 3 dalis	129 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	
113 straipsnio 1 dalies a punktas	129 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	
113 straipsnio 1 dalies b punktas		
113 straipsnio 2 dalies a punkto pirma pastraipa	129 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	
113 straipsnio 2 dalies b punkto pirma pastraipa		
113 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	129 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	
113 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	129 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	
113 straipsnio 3 dalis	129 straipsnio 3 dalies ketvirta–septinta pastraipos	
113 straipsnio 4 dalis	129 straipsnio 3 dalies aštunta ir devinta pastraipos	
113 straipsnio 5 dalis	129 straipsnio 3 dalies dešimta ir vienuolikta pastraipos	
114 straipsnis	130 straipsnis	
115 straipsnis	131 straipsnis	
116 straipsnio 1 dalis	131a straipsnio 1 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	
116 straipsnio 2 dalis	131a straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	
116 straipsnio 3 dalis	131a straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	
116 straipsnio 4 dalis	131a straipsnio 2 dalies antra ir trečia pastraipos	
116 straipsnio 5 dalis	131a straipsnio 2 dalies ketvirta ir penkta pastraipos	
116 straipsnio 6 dalis	131a straipsnio 2 dalies šešta pastraipa	
116 straipsnio 7 dalis	131a straipsnio 2 dalies septinta pastraipa	
116 straipsnio 8 dalis	131a straipsnio 2 dalies aštunta pastraipa	
116 straipsnio 9 dalis	131a straipsnio 2 dalies devinta pastraipa	
117 straipsnio 1 dalis	132 straipsnio 1 dalies pirma–šešta pastraipos	
117 straipsnio 2 dalis	132 straipsnio 1 dalies septinta ir aštunta pastraipos	
117 straipsnio 3 dalis	132 straipsnio 2 dalis	
117 straipsnio 4 dalis	132 straipsnio 3 dalis	
118 straipsnis	141 straipsnis	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
119 straipsnio 1 dalis	127 straipsnio 1 dalis	
119 straipsnio 2 dalis	127 straipsnio 2 dalis	
119 straipsnio 3 dalis	127 straipsnio 3 dalis	
120 straipsnis	72a straipsnis	
121 straipsnis	135 straipsnis	
122 straipsnis	137 straipsnis	
123 straipsnio 1 dalis	138 straipsnio 1 dalis	
123 straipsnio 2 dalis	138 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	
124 straipsnis	139 straipsnis	
125 straipsnis	140 straipsnis	2 straipsnis
126 straipsnis	142 straipsnis	
127 straipsnis	143 straipsnis	
128 straipsnis		
129 straipsnis		
130 straipsnis		
131 straipsnis		
132 straipsnis		
133 straipsnis		
134 straipsnis		
135 straipsnis		
136 straipsnis		
137 straipsnis		
138 straipsnis		
139 straipsnis		
140 straipsnis		
141 straipsnis		
142 straipsnis		
143 straipsnis	144 straipsnis	
144 straipsnio 1 dalis	122a straipsnio 9 dalis	
144 straipsnio 2 dalis	69 straipsnio 4 dalis	
144 straipsnio 3 dalis	70 straipsnio 4 dalis	
145 straipsnis	150 straipsnio 1 dalis	
146 straipsnis	150 straipsnio 1a dalis	
147 straipsnio 1 dalis	150 straipsnio 1 dalis	
147 straipsnio 2 dalis	151 straipsnio 2 dalis	
148 straipsnio 1 dalis	151a straipsnio 3 dalis	

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
148 straipsnio 2 dalis	151a straipsnio 1 dalis	
148 straipsnio 3 dalis	151b straipsnis	
148 straipsnio 4 dalis	151a straipsnio 2 dalis	
148 straipsnio 5 dalis	151c straipsnis	
149 straipsnis		
150 straipsnis		
151 straipsnis		
152 straipsnis	29 straipsnis	
153 straipsnis	30 straipsnis	
154 straipsnis	33 straipsnis	
155 straipsnis	40 straipsnis	
156 straipsnis	41 straipsnis	
157 straipsnis	42 straipsnis	
158 straipsnis	42a straipsnis	
159 straipsnis	43a straipsnis	
160 straipsnis		
161 straipsnio 1 dalis	156 straipsnio šešta pastraipa	
161 straipsnio 2 dalis	156 straipsnio ketvirta pastraipa	
161 straipsnio 3 dalis		
161 straipsnio 4 dalis		
161 straipsnio 5 dalis		
161 straipsnio 6 dalis		
161 straipsnio 7 dalis		
161 straipsnio 8 dalis		
161 straipsnio 9 dalis		
162 straipsnio 1 dalis		
162 straipsnio 2 dalis		
162 straipsnio 3 dalis		
162 straipsnio 4 dalis	157 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	
162 straipsnio 5 dalis		
162 straipsnio 6 dalis		
163 straipsnis	158 straipsnis	
164 straipsnis	159 straipsnis	
165 straipsnis	160 straipsnis	
I priedas	I priedas	